

கல்வித்துறையின் 27—7—1973-ம் நாளிட்ட 1324-ம் எண்ணுள்ள
அரசு ஆணையைச் செயல்படுத்தியதன் விளைவாக சில ஊராட்சி
ஒன்றியங்களில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்கு
ஏற்பட்டுள்ள இடர்ப்பாடுகள் குறித்து

[திரு. செ. முத்துசாமி]

1973 டிசம்பர் 5]

அதுதான் உண்மை நிலை. ஆனால் அரசினருடைய பஞ்சாயத்து சட்டப்படி நான் செலக்ஷன் போஸ்ட் எட்மாஸ்டர் போஸ்டுகளாகவும் ஆகியிருந்தது. நான் செலக்ஷன் போஸ்ட்கள் அத்தனைக்கும் ஸ்டிரிக்ட் சீனியாரிட்டி படிபோடவேண்டுமென்று ஊராட்சி மன்றங்கள் பிரிவிலே சட்டங்கள் இருந்தும் கூட இந்தச் சட்டம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இருக்கின்ற ஆணையாளர்களால் நடைமுறைப் படுத்தப்படவில்லை என்பதை நான் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல—செலக்ஷன் போஸ்டில் ஸ்டிரிக்ட் சீனியாரிட்டிப் படி போடப்பட வேண்டுமென்று ஒரு உத்தரவு ஊராட்சி ஆணையர்களாலே அமல் படுத்தப்படாததினாலே, இந்த சிக்கல்கள் எல்லாம் உருவாகியிருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இந்த ஆணையை அமல் செய்யத் தவறிய காரணத்தினாலே, இன்று சீனியாரிட்டிப் படியாய் மாகப் பதவி பெறமுடியவில்லை. பள்ளிகளில் ஊழியம் செய்யும் ஆசிரியர்களால் நீண்ட காலமாக ஒரு கோரிக்கை கொண்டுவரப்பட்டு, அந்தக் கோரிக்கைக்கான ஆணை வந்து அதை நிறைவேற்றும்போது, அதன் பலனை ஆசிரியர்கள் அடைய முடியாமல் இருக்கின்றார்கள் என்பதையும் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக்கொண்டு வருகின்றேன். அந்த சீனியாரிட்டியை மதிக்கத்தக்க முறையிலே சரியாக அவர்கள் நடத்தத் தவறியவர்கள் என்டைதையும் நான் கூறி, அந்த சீனியாரிட்டியை மதிக்கத் தக்க அளவில் இப்போது வெளிவரக்கூடிய உத்தரவு இடப்படுமா, அது அதை ஒப்புக் கொண்டு ஒரு உத்தரவை அளிக்குமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இதையெல்லாம் பற்றி அப்பாசு ம் பரிசீலித்தக்செண்டு வருகின்றது வரைவில் தக்கதொரு முடிவின் எடுத்து ஆணை வெளியிடப்படும்.

(4) அரசின் சட்ட முன் வடிவு.

3-20 தமிழ்நாடு, 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
இ.ப. (முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு
எண் 24/1972).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே,

“சட்டப்பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்பு பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 24/72) ஆய்விற்கு எடுத்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.”
என்று முன் மொழிகிறேன்.

@320—343-ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் 203
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

1973 டிசம்பர் 5] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இந்தச் சட்ட முன்வடிவு இம்மாமன்றத்தின் முன்பு கொண்டுவரப்பட்டதும், அதை ஆய்ந்து பரிந்துரைகள் செய்ய கூட்டு ஆய்வுக்குழு அமைக்கப்பட்டதும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நினைவிருக்கும். கூட்டு ஆய்வுக்குழு செய்த திருத்தங்கள் அடங்கிய சட்ட முன் வடிவு 1973ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 29ஆம் தேதி அன்று வைக்கப்பட்ட கூட்டு ஆய்வுக்குழு அறிக்கையில் அடங்கியுள்ளது. குழு செய்துள்ள முக்கிய திருத்தங்கள் அந்த அறிக்கையில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஒரு சில வற்றைப் பற்றி நான் இப்பொழுது குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்திய நாட்டு அரசியல் சட்டத்தின் 30-வது பிரிவின் கீழ் சிறுபான்மையினருக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளுக்கும் உத்தரவாதங்களுக்கும் ஒத்ததாக இருக்கும் வகையில் சட்ட முன் வடிவில் சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. மொழியின் அடிப்படையிலோ, சமயத்தின் அடிப்படையிலோ, உள்ள சிறுபான்மை வகுப்பினர், தனியார் பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவு முன்பு அரசினால் குறிப்பிடப்படும் அதிகாரியின் முன் அனுமதியைப் பெறத் தேவை இல்லை என்று இப்பொழுது செய்யப்பட்டுள்ள திருத்தம் தெளிவுபடுத்துகிறது. இப்பொழுதுள்ள சிறுபான்மைப் பள்ளிகளும், இனி நிறுவப்படவிருக்கும் சிறுபான்மையினர் பள்ளிகளும், தங்கள் பள்ளிகளைப் பற்றிய விவரங்களை அரசினால் குறிப்பிடப்பட்ட அதிகாரிக்கு அனுப்பி அரசின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று மட்டுமே விதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

மேலும் ஒழுங்கு முறைகளை மீறியதற்காக தனியார் பள்ளிகளின் நிர்வாகத்தை உரிய முறைப்படி அரசு எடுத்துக்கொள்வதற்கு வகை செய்யும் பிரிவும், சிறுபான்மையினர் நடத்தும் பள்ளிகளுக்குப் பொருந்தாது என்று திருத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த இரு திருத்தங்களுக்குப் பின்பு, இந்தச் சட்ட முன் வடிவு பற்றி சிறுபான்மையினர் கொண்டிருந்த அச்சங்களும், ஐயப்பாடுகளும் அறவே நீக்கப்பட்டு விடும் என்று அரசு நம்புகிறது.

ஏற்கெனவே நடந்துகொண்டிருக்கிற தனியார் பள்ளிகள் மீண்டும் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் அனுமதி பெறவேண்டுமென்று முதலில் விதி செய்யப்பட்டிருந்தது. இது தேவையற்றது என்றும், இதனால், நிர்வாகங்களுக்கு இடையூறுகள் ஏற்படக்கூடுமென்றும், எடுத்துக் காட்டப்பட்டதன் பேரில், ஏற்கெனவே நடந்துகொண்டிருந்த தனியார் பள்ளிகள் மீண்டும் அனுமதிபெறத் தேவையில்லை என்றும், பள்ளிகளைப் பற்றிய விவரங்கள் கொண்ட ஓர் அறிக்கையை அரசு குறிப்பிடும் அதிகாரிக்கு அனுப்பினால் போதுமென்றும் திருத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஒழுங்கு முறைகளை மீறும் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரை, அவற்றின் அங்கீகாரத்தை ரத்து செய்வதற்கும், அரசு அளிக்கும் மானியத்தை நிறுத்தி வைப்பதற்கும், விதி முறைகளைத் தெளிவுபடுத்தி திருத்தங்கள்

204 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த இரு நடவடிக்கைகளும், சிறுபான்மையினர் நடத்தும் பள்ளிகள் உட்பட, எல்லா பள்ளிகளுக்கும் பொருந்தும். ஆனால் மற்ற பள்ளிகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ள சட்டத்தில் வகை செய்யப் பட்டுள்ள பேர்திலும், சிறுபான்மைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரை, இதற்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

பள்ளியில் டணியாற்றும் ஆசிரியர்கள், மற்றவர்கள்மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டால், அவற்றின்மீது மேல் விசாரணை முறையீடு செய்து கொள்வதற்கு விதி முறைகள் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளன. பதவியிலிருந்து நீக்கப்படும் ஆசிரியர்களும், பதவி குறைக்கப்படும் ஆசிரியர்களும் மற்ற முக்கியமான ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளுக்கு உள்ளாகும் ஆசிரியர்களும் அரசினால் அமைக்கப்படும் டிரிபியூனலுக்கு முறையீடு செய்துகொள்ள இச்சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது, ஆசிரியர்களின் பணிப் பாதுகாப்புக்கு உரிய நடவடிக்கையாகும்.

அரசு குறிப்பிடும் அதிகாரி ஆணையிட்ட பின்பும், ஒழுங்கு நடவடிக்கைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருந்த ஓர் ஆசிரியரை பள்ளி நிர்வாகம் வேலையில் மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ள இசையாவிடில், அது தொடர்பாக ஆசிரியர் செய்யும் மேல் முறையீடு டிரிபியூனலால் விசாரிக்கப்பட்டு தீர்ப்பு கூறப்படும் வரை ஆசிரியருக்குரிய ஊதியத்தையும் படித் தொகையையும், நிர்வாகம் டிரிபியூனல் வசம் கட்ட வேண்டுமென்றும் விதி செய்யப்பட்டுள்ளது, ஆசிரியர்கள் பணிப் பாதுகாப்புக்குரிய மற்றொரு முக்கிய நடவடிக்கையாகும்.

அது போலவே, பள்ளி நிர்வாகத்தை அரசே மேற்கொள்ள முடிவு செய்யப்பட்டு, ஆணை வெளியிடப்பட்டால், அந்த ஆணையின்மீது மேல் முறையீட்டினை டிரிபியூனலுக்கு செய்யும் உரிமையும் பள்ளி நிர்வாகத்திற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியர்கள் மன நிறைவுடன் பணியாற்றவும், அவர்கள் உரிமைகளுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் வகையிலும், இச்சட்டப் பிரிவுகள் இயற்றப்பட்டுள்ளதை ஆசிரியர் சமுதாயம் வரவேற்கும் என்று நம்புகிறேன். அதே சமயத்தில் தனியார் பள்ளி நிர்வாகங்கள் சிறப்பாகவும் சீராகவும் நடப்பதற்கு உதவும் வகையில் இச்சட்டம் அமைந்துள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தனியார் பள்ளிகளின் உரிமைகளைப் பறித்து விரும் நோக்கம் இச்சட்டத்திற்குக் கிடையாது. அவர்கள் நிர்வாகத்தை சீர் செய்வதே சட்டத்தின் நோக்கம். பல தனியார் பள்ளிகள் மிக சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருவதையும், கல்விக்குச் சிறந்த தொண்டாற்றி வருவதையும் நான் இங்கு குறிப்பிட்டுப் பாராட்ட விரும்புகிறேன். ஆக, கல்வியின் தரத்தைப் பாதுகாக்கவும், ஆசிரியர்களின் பணி நிலைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கவும், பொது நலனை முன்னிட்டு அரசு வெளியிடும் உத்தரவுகள் ஒழுங்காக நிறைவேற்றப்படுகின்றனவா என்பதைக் கண்காணித்து, அவ்வாறு நிறைவேற்றப்படுவதற்கு வகை செய்வதுதான், இச் சட்டத்தின் நோக்கம்.

1973 டிசம்பர் 5]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பள்ளிக் குழு அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அக்குழுவில் ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகளும் இடம் பெறுவார்கள். பள்ளியின் நிர்வாகத்தையும் கல்வியின் தரத்தையும் வளர்க்கும் பொறுப்பு இக்குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்படும். ஆனால் பள்ளியின் நிதி நிர்வாகமும், சொத்துக்கள் நிர்வாகமும் இக்குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்படமாட்டாது. ஆகவே, இக்குழுவின் நடவடிக்கைகளால், பள்ளியின் நிதி நிர்வாகம் பாதிக்கப்பட்டு விடக்கூடுமென்று, தனியார் பள்ளி நிர்வாகங்கள் அஞ்சுவதற்கு இடமில்லை.

பள்ளி நிர்வாகங்கள் பற்றி அரசு அதிகாரிகள் வெளியிடும் உத்தரவுகள் தொடர்பாக, நிர்வாகங்கள் மேல் முறையீடு செய்து கொள்வதற்கு, ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்த வரையில், டிரிபியூனலின் தீர்ப்பு, நிர்வாகம், ஆசிரியர்கள் ஆகிய இரு சாராரையும் கட்டுப்படுத்தும் இறுதித் தீர்ப்பாக இருக்கும். காய்தல் உவத்தலின்றி, நடுநிலையில் நின்று, விசாரணை செய்து, நிர்வாகத்திற்கும், ஆசிரியர்களுக்கும்மிடையே ஏற்படக் கூடிய பிரச்சினைகள் குறித்து நியாயமான தீர்ப்பு வழங்குவதற்காக டிரிபியூனல்கள் அமைக்கப்படும்.

ஆசிரியர்களின் பணி நிலைமையில் முன்னேற்றங்கள் காண்பதற்காக டாக்டர் பால் தலைமையில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அரசு ஒரு குழுவை நியமித்தது. அக்குழுவில் ஆசிரியர் பிரதிநிதிகளும், பள்ளி நிர்வாகிகளின் பிரதிநிதிகளும் இடம் பெற்றிருந்தனர். குழுவின் பொதுவான பரிந்துரைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அவற்றின் அடிப்படையில் கான் இந்தச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சீராகவும், சிறப்பாகவும் இயங்கி வரும் தனியார் பள்ளிகள் இச்சட்டம் குறித்து எவ்வித சஞ்சலமும் சந்தேகமும் கொள்ளத் தேவையில்லை. அவ்வாறு, இயங்காத ஒரு சில பள்ளிகளையும் ஒழுங்குபடுத்தி அவற்றை சீர்படுத்தவே இச்சட்டம் செயல்படும். ஆசிரியர்களுக்கும் நிர்வாகிகளுக்குமிடையே நெருங்கிய நல்லுணர்வை ஏற்படுத்தவும், அரசு அதிகாரிகளுக்கும் பள்ளி நிர்வாகத்தினருக்குமிடையே சுமுகமான உறவை ஏற்படுத்தவும், இச்சட்டம் வகை செய்யும் என்று நம்புகிறேன். இது உரிமைகளைப் பறிக்கும் சட்டமல்ல. உரிமைகளை வழங்கும் சட்டம் தான். கட்டுப்பாடு சட்டமல்ல. சீர்ப் செய்து ஒழுங்கு செய்யும் சட்டம் தான். ஆசிரியர்கள் நலனைப் பாதுகாக்கவும், பள்ளிகள் திறம்பட இயங்கவும், ஒரு தெளிவான நிலையையும் நியாயமான அமைப்பையும் உருவாக்க வேண்டுமென்ற உணர்வில் அரசு கொண்டு வந்துள்ள இந்தச் சட்டத்தை சமுதாயம் வரவேற்கும் என்று எதிர்பார்த்து, இச்சட்டத்தை இந்த மாண்புமிகு அவை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

206 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1970 டிசம்பர் 5]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்
“ சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு,
ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப்பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 24/72) ஆய்விற்கு எடுத்துக்
கொள்ளப்பட வேண்டும்.”.

* திரு. கே. எஸ். கணபதி : தலைவரவர்களே, பல ஆண்டுகளுக்கு
முன்பே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்க வேண்டிய இந்தச் சட்டம் காலம்
தாழ்ந்து இப்போது நிறைவேற்றப்படவிருக்கிறது. இந்தக் காலத்
தாழ்வுக்குக் கூறப்படும் காரணம், கான்ஸ்டிடியூஷன் ஆர்டிகிள் 30-இல்
சிறுபான்மையோருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் உரிமை என்பது தான்.
அந்த உரிமை பாதிக்கப்படாத அளவிற்கு எப்படி இந்தச் சட்டம்
கொண்டு வரப்படலாம் என்ற விவாதத்திலேயே இவ்வளவு காலம்செல
வழிந்திருக்கிறது. இதற்குப் பின்னாலும் அவர்களுடைய உரிமை
பாதிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்து பலர் இதற்குத் திருத்தங்களைத்
தெரிவித்து செயல்படுத்தக் கூடாது என்று பல முயற்சிகள் எடுத்து
வருகின்றனர். சிறுபான்மையினர் பாதிக்கப்படக் கூடும் என்ற ஒரு
காரணத்திற்காக கான்ஸ்டிடியூஷனில் கொடுக்கப்பட்ட புரொவிஷனை
வைத்துக்கொண்டு எந்த விதமான சட்டத்திற்குமே கட்டுப்பட்டுச் செயல்
பட ஒரு வகுப்பினர் மறுப்பது முறையற்றது. ஒரு சட்டம் என்றால்,
அந்தச் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பது தான் நாகரீகமாகும்.
அந்த அடிப்படையில் சிறுபான்மையினர் இந்தச் சட்டத்தை ஏற்று
அதன்படி நடக்க முன்வருவது தான் நியாயமும் கூட. ஆனால்
இப்போது இந்தச் சட்டத்திலே பார்ப்போமானால், இரண்டு விதிகள்
உண்டு. ஒன்று சிறுபான்மையினருக்கும் மற்றவர்களுக்கு முழுமை
யாகவும் என்று இருக்கிறது. எனவே, ஊரில் இரண்டு பைத்தியக்
காரர்கள். சிறுபான்மையினர் சில சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்
டிய அவசியமில்லை. எனவே, இந்த “Article 30 of the Constitution”ஐ
முறையாக மாற்றியமைக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று
தமிழ் நாடு அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படை
யில் தான் சிறுபான்மையினரும் இந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு
நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இரண்டு பைத்தியக்காரர்கள்
என்றீர்கள், இன்னொரு பைத்தியக்காரர் யார் என்று சொல்லவில்லையே.

3-30 திரு. கே. எஸ். கணபதி : ஒருவித பைத்தியக்காரர்கள் எந்த
பி.பு. வழியிலும் செல்ல இயலாதவர்கள் ; ஒருவிதமான சட்டத்திற்கும்
கட்டுப்படாதவர்கள். மற்றொரு வகை பைத்தியக்காரர்கள் எந்தவிதமான
சட்டத்திற்கும் கட்டுப்படுகிறேன் என்பவர்கள். இரண்டு வகையினரும்
சேர்ந்து நம்முடைய கல்வி நிலையங்களை.....

1973 டிசம்பர் 5]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, சட்டத்திற்குக் கட்டுப்படுகின்றவர்களை எல்லாம் பைத்தியக்காரர்கள் என்று உறுப்பினர் குறிப்பிடுகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பதுதான் நாகரீகம். பைத்தியக்காரர்களில் இரண்டுவகை உண்டு என்றுதான் நான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுவது சிறுபான்மையினரை எல்லாம் பைத்தியக்காரர்கள் என்று குறிப்பிடுவது போல் ஏற்படும். அப்படிப் பேசுவது நல்லதல்ல.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்ட வரையை நான் முழுமையாக வரவேற்கிறேன். எல்லா தனியார் பள்ளிகளும் அரசால் ஏற்கப்பட்டு நடத்தப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு வாதம் சட்ட மன்றத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டது. நான் அந்த வாதத்தை ஏற்பதற்கில்லை. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதுபோல், தனியார் பள்ளிகள் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. அரசாங்கம் அந்தப் பள்ளிகளை எடுத்து நடத்த வந்தால், அவைகளின் தரம் குறைந்து போகும் என்று நான் அங்குகிறேன். இப்போது இந்தச் சட்டத்தாலே, சிறப்பாக நடந்துவரும் தனியார் பள்ளிகள் எந்த விதத்திலும் பாதிக்கப்படுவதில்லை. எல்லாப் பள்ளிகளும் தவறு செய்வதில்லை. ஒரு சில பள்ளிகள் தவறு செய்கின்றன. அந்தப் பள்ளிகளை அரசு எடுத்துக் கொண்டு நடத்தும் நோக்கத்தோடுதான், இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவிலே இது ஒரு முறையான சட்டமாகும். முறையாக நல்ல முறையில் நடத்தப்படும் பள்ளிகளுக்கு இந்தச் சட்டம் பாதகமானது என்று கருத வேண்டிய அவசியமில்லை. நேர்மையாக எல்லாப் பள்ளிகளும் செயல்பட வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்துடன்தான் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. ஆசிரியர் உலகம் இது போன்ற ஒரு சட்டத்தை வெகு நீண்ட காலமாக எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. ஏனெனில், தனியார் பள்ளிகள் விரும்பினால், ஆசிரியர்களை வேலையிலிருந்து நீக்குவது எளிதாக இருந்தது. இதுவரையில் இருந்து வந்த மெட்ராஸ் எடுகேஷனல் ரூல்ஸ் ஒரு ஸ்டேசுடரி சட்டம் இல்லை என்ற காரணத்தால், தனியார் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களுடைய பணி பாதுகாக்கப்படாமலிருந்து வந்தது. இந்தச் சட்டம் வருவதால் அவர்களுடைய பணி பாதுகாக்கப்படுகிறது என்ற அளவில் ஆசிரியர் உலகம் இதை வரவேற்கிறது. ஆனால் எனக்கு ஒரு ஐயப்பாடு. இந்தச் சட்டம் முழுமையாக ஆசிரியர்களின் பணியைப் பாதுகாப்பதாக இல்லை என்று தான் கூறுவேன். இதிலே ஒரு விதி இருக்கிறது. “தாளாளர் விரும்பினால் ஒரு வகுப்பையோ அல்லது பள்ளியையோ மூடி விடலாம்.” இதற்கு அவர்கள் வேறு ஒன்றும் செய்ய வேண்டியதில்லை. அதிகாரிகளுக்கு, நான் இம்மாதிரி மூடப்

268 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

போகிறேன் என்று எழுதினால் போதும். அவர் அவ்வாறு மூடுவது நியாயம்தானா, தேவையா, இல்லையா என்பதைப் பற்றி ஆராய வேண்டிய அவசியமில்லை. கடிதம் எழுதிவிட்டு குறிப்பிட்ட வகுப்புகளையோ ; பள்ளியையோ மூடி விடலாம். அப்படி மூடப்படுவதால், அங்கே உள்ள ஆசிரியர்களும் மற்றவர்களும் வேலை இழக்க நேரிடும். இந்தச் சட்டத்தில் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமலிருக்கிறது. அந்த அளவில் கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் சட்ட அமைச்சர் அவர்களும் இந்தச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க முடியுமா என்று பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், திருச்சிராப்பள்ளியில் ஒரு கல்லூரியில் ஒரு புரொபஸரை வேலையிலிருந்து நீக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக “பி.காம்.” கோர்ஸையே மூடினார்கள். அந்த புரொபஸரும் மற்றவர்களும் வேலை இழந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு இரண்டு ஆண்டுகளில் அந்த கோர்ஸ் மறுபடியும் அந்தக் கல்லூரியில் வைக்கப்பட்டது. அந்த ஆசிரியர்—“புரொபஸர்” தவிர மற்றவர்கள் திரும்ப வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள். அதே திருச்சிராப்பள்ளியில் மற்றொரு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஒரு ஆசிரியையை பள்ளியிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால், எட்டு வகுப்புகளை மூடினார்கள். எட்டாவது நிலையிலிருந்த அந்த ஆசிரியையை நீக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக எட்டு வகுப்புகளையும் மூடி, அந்த ஆசிரியையை வேலையிலிருந்து நீக்கினார்கள். அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று வழக்குப் போட்டார்கள், அவர்கள் பக்கம் தீர்ப்பு கிடைக்கவில்லை. எனவே அந்த அளவிலே பாதுகாப்பு அளிக்கும் என்ற அடிப்படையில் இந்தச் சட்டம் வரவேற்கத் தகுந்தது. இருந்தாலும் பள்ளிகளை மூடி ஆசிரியர்கள் வெளியேற்றப்படுவதானால், அவர்களைப் பாதுகாக்கும் அளவில் இந்தச் சட்டம் வரையப்படவில்லை. முடியுமானால் இந்த அவையில் அந்த மாற்றத்தையும் சட்ட அமைச்சர் அவர்களும் கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் செய்து தர வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். நான் இதைப்பற்றி கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடம் கூறினேன். இந்தச் சட்டத்தை, தனியார் பள்ளிகளை முறைப்படுத்தும் சட்டம் என்று போட்டு குழப்பாமல், ஆசிரியர்கள் பணிப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று கொண்டுவந்தால் கூட பொருத்தமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனினும் இந்தச் சட்டம் வடிவு எடுத்துவிட்ட காரணத்தால், இப்பொழுது குறுக்கே எதையும் செய்ய முடியாது. பிறகு அந்த முறையில் மாற்றியமைக்க ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதைப் போலவே கல்லூரிகளுக்கும், அங்கு பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்குத் துணை வேந்தர் அவர்களையும் கலந்துகொண்டு அவருடைய யோசனையைப் பெற்று ஒரு சட்டம் வருமேயானால், தனியார் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்குப் பயன் அளிக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

பிறகு தனியார் பள்ளிகளில் ஒரு ஸ்கூல் கமிட்டி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. அந்த ஸ்கூல் கமிட்டியைப் பற்றி விளக்கமாக ஒன்றும் சொல்லப்படாமல், “வேக்”—ஆக விடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னிருந்த சட்டத்தில் இந்தக் கமிட்டியில் எத்தனை உறுப்பினர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இந்தச் சட்டத்தில் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. எனவே அரசு, ஏற்கெனவே இந்தச் சட்டத்திற்கு விதிகள் பிறப்பிக்கும்போது, தாளாளர்களுக்குச் சாதகமாகவோ, ஆசிரியர்களுக்குச் சாதகமாகவோ செய்து விட முடியும். அந்த அடிப்படையில் இப்பொழுதே அந்த ஸ்கூல் கமிட்டியில் எத்தனை உறுப்பினர்கள் இருப்பார்கள்; அதிலே ஆசிரியர் பங்கு எத்தனை; மற்றவர்கள் பங்கு எத்தனை; என்று தெளிவு படுத்துவது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிறுபான்மையினராக அல்லாதவரால் நடத்தப்படும் பள்ளியை சிறுபான்மையினர் ஒருவர் ஏற்று நடத்த வருவாயேயானால், அந்தப் பள்ளி சிறுபான்மையினரால் நடத்தப்படும் பள்ளியாகிடும் போல் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. உதாரணத்திற்கு இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர் ஒருவர் ஒரு பள்ளியை நடத்தினால், கார்ப்போக்கில் அதை ஒரு கிறிஸ்தவருக்கு மாற்றிக் கொடுத்துவிட்டால், அந்தப் பள்ளி சிறுபான்மையினரால் நடத்தப்படும் பள்ளி என்று மாறிவிடுகிறது. சுப்ரீம் கோர்ட்டு நீதிபதிகளுடைய வாதம், இது போன்று நடத்தக்கூடாது என்று விளக்கமாக உத்தரவிட்டுக் காட்டுகிறது. எனவே சிறுபான்மையினர் மற்றவர்களிடமிருந்து பள்ளிகளை ஏற்று நடத்தினால், அவற்றை சிறுபான்மையினரால் நடத்தப்படும் பள்ளிகள் என்று ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களுக்கு “கோடு ஆப் காண்டக்ட்” இது வரையில் இல்லாம விருப்பது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது அதைக் கொண்டு வர வழி செய்கிறது. அதே நேரத்தில் பள்ளித் தாளாளர்களுக்கும் நிர்வாகிகளுக்கும், அதையொட்டி இன்னொரு “கோடு ஆப் காண்டக்ட்” போடுவதற்கு இதிலே உறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே பொறுத்த வரையில், அரசு தெளிவாக ஒரு “கோடு ஆப் காண்டக்ட்” ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்படுத்தினால் போதும். நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள், தங்கள் விருப்பப்படி ஆசிரியர்களை ஹிம்சிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தை எவ்வளவு விளக்கமாகப் போட்டாலும், சிறுபான்மையினர் உரிமை என்ற அடிப்படையில் இந்தச் சட்டம் நீதி மன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படலாம். நீதி மன்றத்தில் இந்தச் சட்டம் தோற்றுப் போகாமல், அடிப்பட்டுப் போகாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்திலே விதிகள் 18, 23

210 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[கே. எஸ். கணபதி]

இவை இரண்டும் தனியார் பள்ளி நிர்வாகத்தில் தலையிடும் அளவுக்கு இருப்பதால், அந்த அடிப்படையில் நீதிமன்றம் இதைத் தவிர்த்து விடலாம். எனவே அந்த விதிகள் இரண்டும் சிறுபான்மைத் தனியார் பள்ளிகளுக்குச் சாராது என்று இப்பொழுதே தீர்மானம் செய்து விட்டால், இந்தச் சட்டம் எந்த வகையிலும் நிராகரிக்க முடியாத சட்டமாகி விடும் என்று கூறி, தமிழ் நாடு அரசு கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தச் சிறப்பான சட்டத்தை வரவேற்று அமைகிறேன், வணக்கம்.

திரு. க. அறிவுமகன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்தச் சிறப்புக்குரிய சட்டத்தை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். கடந்த 35 ஆண்டுகளாக தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற ஆசிரியர்கள் வேண்டி, வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்ட பிறகு, இன்றைய தினம் தமிழ் நாடு அரசு ஆசிரியர்களுடைய வாழ்வில் ஒரு புதிய வரலாற்றையும், புதிய மறுமலர்ச்சியையும் தோற்று வைத்திருக்கிறது. அந்த மறுமலர்ச்சியை தமிழ் நாடு எங்குமிருக்கின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் மிக மகிழ்ச்சியோடும் உற்சாகத்தோடும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய இரஷ்ய நாட்டுப் புரட்சி போல், இந்தச் சட்டம் நம்முடைய கல்வித் துறையில் மிகப் பெரும் புரட்சியைச் செய்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இது டிசம்பர் புரட்சி.

திரு. க. அறிவுமகன் : இதிலே டிசம்பர் புரட்சியையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். ஆக, அக்டோபர், நவம்பர், டிசம்பர் புரட்சி என்று சொல்லத் தக்க அளவுக்கு இந்தப் புரட்சி ஆசிரியர்களுடைய சரித்திரத்தில் நிலைத்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்தச் சட்டத்தைச் செய்வதற்கான முதல் குழுவிலும், பின்னர் அதன் பொறுக்குக் குழுவிலும் உறுப்பினரை இருந்த முறையில் இந்தச் சட்டத்தைச் செய்வதில் இருந்த பல சங்கடங்களை நான் மிக, மிக நன்றாக அறிவேன்.

இதிலே நம்முடைய ஆசிரியர்களுக்கான பாதுகாப்பை முழுவதும் தருவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியில், அந்த ஆசிரியர்களுக்கு பாதுகாப்பு என்பது, அதை நடத்துகின்ற பள்ளிக்கூடங்களில் இருக்கின்ற நிர்வாகம் சரியாக இருந்தால்தான் இருக்கமுடியும் என்ற அடிப்படையில், நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்துகின்ற நிலைக்கு நாம் ஆளாகியிருக்கின்றோம். ஆனால், நிர்வாகத்தினைச் சீர்திருத்துவது என்பது இந்திய நாட்டின் அரசியல் சட்டத்தின்படி முழுதும் செய்ய முடியாத ஒன்றாக இருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் மைனாரிட்டிகளுக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்ற உரிமைச் சட்டத்தின்படி, அவர்கள் நடத்துகின்ற நிறுவனங்களில் நாம் தலையிடுவது என்பது இயலாத காரியமாகும். திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள்

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. க. அறிவழகன்]

பிரதமராக வந்த பிறகு, மிகப் புரட்சிகரமான பல சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தபோதிலும் கூட, நாம் அரசுக்காகத் தனியாருடைய செல்வங்களை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, அதிலும் மைனாரிட்டியினருடைய செல்வங்களை எடுத்துக்கொள்ளும் போது, அதற்கு “அமவுண்ட்” என்று கொடுக்க முடியாது, அதற்கு “மார்க்கெட்பின் பிரைஸ்” என்றுதான் நட்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அந்தத் திருத்தத்திலும் கூட, மைனாரிட்டிகளுக்கு வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். நம் நாட்டிலே இருக்கின்ற சிறு பான்மையினருக்கு இந்தச் சட்டத்தில், பெரும் பங்கினை, பெரும் மதிப்பை, நாம் தந்திருக்கிறோம். சிறு பான்மையினருக்குக் கொடுத்திருக்கிற உரிமைகள் பற்றி மகிழ்ச்சி யிருந்தாலும்—அது ஒரு கிறித்தவ சமுதாயத்தினர் நடத்துகின்ற பள்ளியாக இருந்தாலும், முஸ்லிம் சமுதாயத்தினர் நடத்துகின்ற பள்ளியாக இருந்தாலும், அவர்கள் சிறுபான்மையினர் என்ற காரணத்தால் அவர்களுக்கு உரிமைகள் வழங்கவேண்டுமென்பதை ஒப்புக்கொண்டு, அவர்கள் நடத்துகிற பள்ளி நிர்வாகக் குழுக்களிலே, அவர்கள் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒரு ஆசிரியரை இடம் பெறச் செய்யத்தக்க ஒரு குழுவிலேயே அமைக்க வேண்டியது ஜனநாயகப் பண்பாடு ஆகும். தலைவரவர்களே, நான் உங்கள் மூலம் சிறுபான்மைச் சமுதாயத்தினரைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், அவர்களுடைய நிறுவனங்களில் ஜனநாயகப் பண்பாட்டைக் கடைப்பிடித்து, அவர்களுடைய சமுதாயத்தினைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கு ஆசிரியர்களாக வேலை பார்ப்பார்கள் அல்லவா, அவர்களுக்காவது வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற உரிமைகளை நியாயத்தின் அடிப்படையில் சிறப்பாக வழங்கவேண்டுமென்பது. அதுபற்றி இந்தச் சட்டத்தில் நாம் முழுதும் விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், உலக நியாயத்தை உணர்ந்து, தனியார் பள்ளி நிர்வாகங்கள் அவற்றினை ஆசிரியர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால், ஈரோட்டில் நடைபெற்ற பல்கலைக் கழகக் குழு ஆசிரியர்கள் மாநாட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன். அந்த மாநாட்டில் முதல் தீர்மானம்

“Resolved to request the Government to ensure security of service to aided school teachers in a statutory manner by bringing forward a suitable legislative enactment.” என்று கூறுகிறது. தனியார் கல்லூரிகளில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள், இது போன்ற ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டம் தங்களுக்கும் வராதா என்று எங்குகிறார்கள் என்பதைத்தான் இந்தத் தீர்மானம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. இது போன்ற சட்டத்தைத் தொடர்ந்து, தனியார் கல்லூரிகளில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கும் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் பல்கலைக் கழகமும், அதனுடைய சிண்டிகேட்டும் நாங்கள் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னாலும், அந்தப் பாதுகாப்பு அவர்

212 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. க. அறிவழகன்]

களுக்கு முழு நிறைவைத் தரவில்லையோ என்ற ஐயம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற தீர்மானத்தின் மூலம் தெளிவாகத் தெரிகிறது. யுனெஸ்கோ, ஐ.எல்.ஓ. ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி, கலாச்சார ஸ்தாபனம், இன்டர் நேஷனல் லேபர் ஆர்கனைசேஷன்—ஒரு சேர்ந்து உலகத்தில் இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கென ஒரு “சார்ட்டர்” தயாரித்தபோது உலகெங்கும் இருக்கின்ற நாடுகள், அரசுகள் இன்றைக்கு இருக்கின்ற சட்டத்தைப்போல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டன.

“The recommendation stipulates that a statutory or voluntary machinery should be established whereby the right of teachers to negotiate through their organisation with their employers is assured.”

என்று யுனெஸ்கோ கூட கேட்டுக்கொண்டது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் யுனெஸ்கோ இந்த மாதிரிக் கேட்டுக்கொண்டது. நம்முடைய அரசு தான் இந்திய உபகண்டத்திலேயே இதை விரைந்து செயல்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

தனியார் பள்ளிகளில் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய வசதிகள், வகுப்பு அறைக்கு வேண்டிய மேஜை, நாற்காலி மட்டுமல்ல, அவர்கள் அங்கே தங்கியிருக்கும்போது வேண்டிய தனி வசதிகள்—“பப்ளிக் கன்வீனியன்ஸ்” என்று சொல்லுகின்ற வசதிகள்—இல்லாத நிலைகூட இருக்கிறது. ஒரு சாதாரண டி ஹோட்டலில், அங்கே சுகாதார முறை சரியாகக் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லையென்றால், ஒரு “ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்” வந்து அந்த ஹோட்டலின் உரிமையாளரைக் கண்டிக்குவோ, தண்டிக்கவோ, வழக்குகளைத் தொடரவோ நிச்சயமாக முடியும். ஆனால், பள்ளிக்கூடங்களில் சுகாதாரத்திற்குத் தேவையான சூழ்நிலைகள் இல்லாமலிருக்குமேயானால், அவற்றை மிக விரைந்து கேட்பதற்கும், அவர்களைத் தண்டிக்கக்கூடியதுமான ஒரு சூழ்நிலை இல்லாத காரணத்தால் தான், நாட்டில் எல்லோரும் பள்ளிக்கூடம் நடத்தலாம் யார் வேண்டுமானாலும் பள்ளிக்கூடத்திற்கு மாணேஜராக இருக்கலாம் என்ற எண்ணம் மேலோங்கி, நடத்தத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். தலைவரவர்களே, நம்முடைய நாட்டிலே எப்படி இந்தத் தனியார் நிறுவனங்கள் செயல்படுகின்றன என்பதை “எஜுகேஷன் கமிஷனில்” 1964-65-ஆம் ஆண்டில் உறுப்பினராக இருந்த திரு. ஜே. பி. நாயக் என்பவர், உத்திரப் பிரதேசத்தில் இருக்கின்ற தனியார் நிறுவனங்களைப் பற்றிச் சொல்லும் போது

“In Uttar Pradesh they have a phrase that the Congress has abolished Zamindari in land and has created a Zamindari in education. Such Zamindari landowners are managers of Colleges who are well-fed, well-clothed and maintain their own cars on the profits of the institutions which they run. It is now recognised that running an

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. க. அறிவுமகன்]

educational institution can be an important means of economic power.” என்று சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைவிட, நாங்கள் நாட்டின் நன்மைக்காகத்தான் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துகிறோம் என்று சொல்பவர்களைப்பற்றி, இங்கிலாந்து நாட்டிலிருந்து வந்த ஒரு ஆய்வாளர், லாயிட்ஸ் ரூடால்ப் என்பவர்

“The Grant-in-aid relationship places a private institution with in the reach of public authority and its definition of the public interest also creates conditions under which private institutions may capture public resources for private ends.”

என்று எழுதினார். நம்முடைய நாட்டிலே எத்தனையோ பேர், தர்மம் செய்வதற்காகப் பள்ளிகளை, கல்லூரிகளை நடத்துகிறோம் என்று சொன்னாலும், அதிலே சிலர்—எல்லோரையும் சொல்லவில்லை—தங்களுக்கு வேண்டிய பொருளாதார ஆதாயத்திற்காகத் தான் இப்படிப்பட்ட தர்மஸ்தாபனங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லத்தக்க நிலையிருக்கிறது என்று இந்தியாவில் இருக்கின்ற கல்லூரிகள் நடைபெறுவதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் இந்த நேரத்தில், முதலமைச்சர் அவர்களும், கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் இந்த அவையில் இருக்கின்ற நேரத்தில், இரண்டு முக்கியமான எண்ணங்களைச் சொல்லி அவற்றை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் இங்கிலாந்து நாட்டிற்குச் சென்றிருந்தபோது, அங்கேயிருக்கின்ற கல் துறை நிறுவனங்களையும், ஆசிரியர்களுடைய சங்கங்களையும் காணச் சென்றிருந்தபோது, இரண்டு காரியங்களைக் கண்டேன். அந்த இரண்டையும் நம்முடைய அரசு மிக விரைந்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய சென்னைக் கார்ப்பரேஷன் இப்போது கலைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது ஒருவிதத்தில் வருத்தமாக இருந்தாலும், இன்னொரு விதத்தில் எனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. எந்த விதத்தில் வருத்தம் என்றால், மிக நீண்ட காலமாகச் செயல்பட்ட ஒரு நகரசபை கலைக்கப்பட்டு விட்டதே என்பது. ஆனால், இப்போது கலைக்கப்பட்டிருக்கின்ற காலத்தில், மிக முக்கியமான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். இங்கிலாந்து நாட்டிலே, “இன்னர் லண்டன் எஜுகேஷனல் அதாரிட்டி”; “கிரேட்டர் லண்டன் எஜுகேஷனல் அதாரிட்டி” என்று அமைத்திருக்கிறார்கள். “இன்னர் லண்டன் எஜுகேஷனல் அதாரிட்டி” என்ற ஸ்தாபனம் அங்கேயிருக்கின்ற எல்லா ஆரம்பப்பள்ளிகளையும், உயர்நிலைப்பள்ளிகளையும், “ஃபர்தர் எஜுகேஷன்” கல்லூரிகளையும் நடத்துகிறது. அதிலே மேயர் தலைவராக இருக்கிறார், அல்லது உயர்ந்த அதிகாரிகள் தலைவராக இருக்கிறார்கள். மற்றும் கார்ப்பரேஷன் உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள், 50 பேர் அதை நடத்துகிறார்கள்.

214 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[திரு. க. அறிவழகன்]

[1973 டிசம்பர் 5]

லண்டன் நகரில், நீங்கள் தனியார் நிறுவனங்களைக் காண்பதைவிட, “இன்னர் லோக்கல் எஜுகேஷனல் அதாரிட்டி” நடத்துகிற பள்ளிக் கூடங்களைத்தான் காண முடியும். ஒவ்வொன்றிலும் சரிசமமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். நாம் அத்தகைய ஒரு முறையினை, நம்முடைய மாவட்டம்தோறும், நகரசபைகள்தோறும் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளில், அவர்களுடைய ஊதியப் பிரச்சினை என்பது தனியார் நிறுவனங்களில் மிகச் சிரமத்திற்குரிய பிரச்சினையாகும். இன்றையதினம் ஆசிரியர்களில் ஒருவரை எடுத்துக் கொண்டால், அவர் எனக்கு இங்கிரிமெண்ட் வரவில்லை என்பார்; இன்னொருவர் நான் பெற்றிருக்கின்ற எம்.ஏ. பட்டத்திற்கு மதிப்பில்லை என்பார்; இன்னொருவர் அரசாங்கப் பள்ளியிலிருந்து தனியார் பள்ளிக்கு வந்தால் அந்த சர்வீஸ் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை என்பார்; இன்னொருவர் என்னுடைய அனுபவம் முழுவதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லுவார். எல்லோருடைய குறைகளையும் தீர்ப்பதென்பது ஒரு அரசால் முடியாத காரியம் ஆகும்; என்றாலும் இப்படிப்பட்ட குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஆசிரியர்களுக்கு என்று ஒரு தனிக் குழுவை அமைத்திருக்கிறார்கள். பரீலகம் கமிட்டி என்று ஒன்றை அமைத்திருக்கிறார்கள். “Committee on pays and scales” என்று அமைத்திருக்கிறார்கள் அவர்கள் 8,000 விதமாக இருந்த ஆசிரியர்களுடைய “Pays and scales” முறையை மாற்றி இன்றையதினம் 3,000 த்திற்குக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அதைவிட இன்னொன்றை மிக அழகாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இங்கே செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள் ரூ. 210 சம்பளம் வாங்குகின்றார்கள். அங்கு 210 பவுன் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். ஒரு செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியருடைய சம்பளம் இங்கே ரூ. 210-ல் தொடங்குமானால், அங்கே இருக்கின்ற உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் சம்பளம் ரூ. 301-லே தொடங்குகின்றது. தலைமை ஆசிரியருக்கு ரூ. 410, கல்லூரியிலே இருக்கின்ற பேராசிரியருக்கு ரூ. 510, முதல்வருக்கு ரூ. 610 என்று வரிசையாக ஒரே விதமாகச் சம்பள விகிதங்கள் தொடங்குகின்றன. அதாவது ஒரு செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர், தலைமை ஆசிரியரைப் போல சம்பளம் வாங்க முடியும். ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியிலே உள்ள பி.டி. ஆசிரியர், கல்லூரி முதல்வரைப் போல நிச்சயமாகப் பெற முடியும். அவருக்கு வாழ்நாள் இருக்குமானால், நிச்சயமாக அவர் அதைப் பெற முடியும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை வருவது தான், சோசலிச நாடு என்று நாம் சொல்லுகின்றபோது, இந்த நாட்டிற்கு இலக்கணமாக ஆகும். தமிழ்நாடு அரசு முன்வந்து சிறப்பான காரியங்களை எல்லா துறைகளிலும் செய்திருக்கின்றது. அந்த முறையில் சென்னை நகரசபைக்கு முதல் முதலாக ஒரு “இன்னர் மெட்ராஸ் எஜுகேஷனல் அத்தாரிட்டி” என்று அமைத்து, ஆசிரியர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு கல்வித் துறை நிறுவனங்களை நிர்வகிக்க வேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்களைக்கேட்டுக் கொள்கின்றேன். இங்கிலாந்து

3.50
பி.ப.

[திரு. க. அறிவழகன்]

1973 டிசம்பர் 5]

நாட்டு “Pearlham Committee pays and scales teachers”, என்பது போல, ஊதியக்குழு அல்ல, நிரந்தரமான ஊதியக்குழு ஆசிரியர் களுக்காக அமைக்க வேண்டுமென்று நான் முதலமைச்சர் அவர்களை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் தந்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து அமைகின்றேன். வணக்கம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைச் சபையின் முன்னால் வைத்து முன்மொழிந்த மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, இரண்டு காரணங்களுக்காக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஒன்று தனியார்களுடைய பள்ளிகளிலே பணி புரிந்து வருகின்ற ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு நிர்வாகிகளினாலே சங்கடம் ஏற்படாத நிலைமையைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்த மசோதா வருகிறது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதே சமயத் திலே தனியார் பள்ளிகள் மிகச் சிறப்பான முறையிலே நடந்து வருகின்றன என்றும், ஏதாவது சில பள்ளிகளிலே கோளாறுகள் இருந்திருக்கும், ஆனால் குறைந்த அளவு பள்ளிகளிலேதான் அந்த மாதிரித் தவறுகள் ஏதாவது ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும் என்ற கருத்தையும் சொன்னார்கள். பேரவையிலே கூட அந்தக் கருத்தைச் சொன்னார்கள். இங்கே இருக்கக்கூடிய ஆயிரக் கணக்கான தனியாருடைய பள்ளிகளிலே, அதாவது 100, 150 பள்ளிகளிலே அங்கேயிருக்கின்ற செகரட்டிகள், மாணேஜர்கள், என்று சொல்லப் படுபவர்கள் தவறான முறையிலே தங்களுடைய அதிகாரங்களைப் பிரயோகம் செய்திருக்கக்கூடும் என்றும், பாக்கியுள்ள அனைவரும் நல்ல முறையிலே கல்வித் தொண்டுக்காகப் பாடுபடுகிறார்கள் என்றும் நம் முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால், இதற்கு முன்னால் பேசிய மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. அறிவழகன் அவர்கள் அதற்கு நேரிடையான கருத்தை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதை அவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். அவர்கள் உத்திரப் பிரதேசத்தை உதாரணம் காட்டினார்கள். கிட்டத்தட்ட சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அங்கு அமைக்கப்பட்ட அந்தக் குழுவிலே, உத்திரப் பிரதேசத்திலே எப்படி தனியார் பள்ளிகள் எல்லாம் தவறாக நடத்தப்படுகின்றன என்ற கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இங்கு உத்திரப் பிரதேசத்தை உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்ற என் கருத்தை நான் அவருக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஆனால் நம்முடைய தமிழகத்தில் உள்ள தனியார் பள்ளிகள் சீரும் சிறப்புமாக நடத்தப்படுகின்றன என்பதை 1972-ம் ஆண்டிலேயே “பால்” கமிட்டியார் “ரிப்போர்ட் ஆப் தி சர்வீஸ் கண்டிஷனிலே” குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள்.

“Even prior to the introduction of the acts of the Local Bodies’ private agencies have been organising bulk of the educational institutions, both on the elementary and secondary education levels

216 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

Christian Missionaries, private philanthropic gentlemen, and trusts have played a notable part in the spread of education in this State even before the Department of Public Instruction was set up“.

அவர்களுடைய குறிப்பிலே தனியார் பள்ளிகள் மிக நல்ல முறையிலே நடைபெற்று வருகின்றன என்ற கருத்தை குறிப்பிட்டிருப்பதைச் சொல்லி நான் என்னுடைய பேச்சை ஆரம்பிக்கின்றேன்.

நம்முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், பால் கமிட்டியாருடைய அறிக்கையில் கிட்டத்தட்ட 2,488 பள்ளிகள் நம்முடைய மாநிலத்திலே 1969-ஆம் ஆண்டிலே இருந்தன என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே அரசினுடைய பள்ளிகள் 119, போட்டு, பஞ்சாயத்து யூனியன், முனிசிபாலிட்டிகள் நடத்துகின்ற பள்ளிகள் 1,465, பாக்கி மிஷன் பள்ளிகள் 283, நான்-மிஷன் பள்ளிகள் 488, கிட்டத்தட்ட பாதிக்கும் மேலாக தனியார்களுடைய பள்ளிகள் சிறந்த முறையில் இந்தக் கல்வித் தொண்டினை நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே செய்து வருகின்றன. கல்லூரிக் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில்கூட, தனியார் கல்லூரிகள் சிறந்த முறையில் நடக்கின்றன. பள்ளிக் கல்வியும் சிறந்த முறையில் நடக்கின்றது. இவை இரண்டும் இல்லாவிட்டால், கல்வி நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கான நிலைமை தமிழகத்திலே இல்லை என்பதை நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். “தனியார்களுடைய பள்ளிகளிலே நன்றாகச் சம்பாதிக்கின்றார்கள், இதை வருமானத்திற்கு வழியாகவும் வைத்திருக்கின்றார்கள்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தக் கருத்தை “அவுட் மோட்” என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். கிட்டத்தட்ட 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்களை, இப்போது இவர்கள் இங்கு சொல்லியிருக்கின்றார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1964-வது ஆண்டுக்கு முன்னாலே, தனியாருடைய பள்ளிகளிலே படிக்கின்ற பிள்ளைகளிடமிருந்து எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கட்டணம் வசூலிக்கலாம் என்ற நிலைமை இருந்தது. ஒரு வேளை ஒரு சிலர், அதை வியாபாரமாகக் கூட நடத்தியிருக்கலாம். ஆனால் இலவசக் கல்விமுறை வந்துவிட்டபிறகு, தனியார் பள்ளிகளை நடத்துவது என்பது ஒரு சிறப்பான செயலாக, தங்களுடைய பணத்தைப் போட்டு நடத்தக்கூடிய காரியமாக இருக்கிறது. யாரும் அதனால் சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை இந்த சமயத்தில் இல்லை. அதுவும் அந்தப் பள்ளிகளை வைத்தவர்களுக்கு அந்தக் காலத்திலே போதிய வருமானம் இருந்தது. தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய சில குறிப்பிட்ட ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள், செட்டியார் கம்யூனியைச் சேர்ந்தவர்கள், வெளிநாட்டிலே, மலேசியா போன்ற இடங்களுக்கெல்லாம் போய் பணத்தைக் கொண்டுவந்து கூட இங்கே பள்ளிகளை, கல்லூரிகளை அந்தக் காலத்திலே ஆரம்பித்தார்கள். காலனை சம்பதிகா கின்ற அளவுக்கு வழி இருந்தது. சம்பாதிக்கின்ற காலத்திலே சேமிப்பும் இருந்தது. ஏனென்றால் இப்போது இருப்பதுபோல 90 சதத்தை அரசாங்க

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கத்திலே எடுத்துக் கொண்டு போய்விடவில்லை. அப்படி யாராவது பணத்தைப் போட்டு, கல்லூரியோ, பள்ளியோ கட்டிவைத்தால், அவர்களுக்கு சமுதாயத்திலே ஒரு மரியாதை இருந்தது. இப்போதிருக்கின்ற நிலைமை யாருக்கும் வருமானம் இல்லை. கணக்குப் போக வருமானத்திலே எதுவும் பாக்கி வைத்து சேமிக்கின்ற நிலைமையும் இல்லை. அப்படிச் சம்பாதித்த பணத்தைக் கொண்டு ஏதாவது பள்ளிக்கூடம் கட்டினாலும் கூட, ஏதோ கொள்ளையடித்த பணத்திலே கொஞ்சம் ஊருக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று எசப்படுகின்ற அளவுக்குத்தான் அவர்களுக்குச் சமுதாயத்திலே மரியாதை இருக்கிறது. அந்த அளவிலே, இனிமேல் தனிப்பட்ட முறையிலே, கல்லூரியையும், பள்ளிகளையும் கட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணம் யாருக்கும் வராது. மேலும் இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்த பிறகு—சிலர் அந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காகவாவது ஏதாவது டிரஸ்ட் போல் வைத்து, கல்லூரிகள், பள்ளிகள் நடத்தலாம் என்று நினைத்திருக்கலாம்—அதற்கும் கூட இப்போது முடிவு கட்டியாகிவிட்டது. அவர்கள் 20 ஏக்கர் கூடவைத்துக்கொள்ள முடியாது என்ற நிலைமை உருவாகியிருக்கின்றது. (குறுக்கீடு). சிலர் என்று சொன்னேன். சிலர் என்ற வார்த்தையை ஜாக்கிரதையாகவே சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றேன். ஏனென்றால் எந்த விஷயத்திலும் சிலர் எப்போதும் இருந்து கொண்டிருப்பார்கள். தாங்கள் தப்பித்துக்கொள்வதற்காகக் கூட சிலர் டிரஸ்டுகள் வைத்திருக்கலாம். இனி டிரஸ்டிகளை வைக்க நிலம் கூட கிடையாது. சம்பாத்தியம் கிடையாது. ஒழுங்கான முறையிலே சம்பாதித்து மிச்சப்படுத்தவும் முடியாது. ஆக இப்படிச் செய்தாலும் கூட சினிமா முதற்கொண்டு பாக்கி எல்லா இடங்களிலும் காட்டுகின்றார்கள் பொதுத் தொண்டுக்குப் போகிறவர்களை, தங்களுடைய பணத்தைச் செலவு செய்து கொண்டு போகின்றவர்களை, ஒரு ஊரிலே இருக்கக்கூடிய அநியாயக்காரன் என்பவனைப் போல படம் பிடித்துக் காட்டுகிறபோது, அவன் ஒரு பள்ளியை நடத்துகின்றவனாகவோ அல்லது கல்லூரியை நடத்துகின்றவனாகவோ காட்டுகின்றார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பகவதி அவர்கள் இருக்கின்றார்களே, அவர்கள் கூட அம்மாதிரி ஒரு சினிமா படத்திலே நடித்திருக்கின்றார்கள் என்று எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. ஆகவே, தனியார் பள்ளிகளே இனி வராது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. எல்லாவற்றையுமே அரசுடைமையாக்கிவிட வேண்டும் என்று சொல்கின்றார்கள். எதை அரசுடைமையாக்குவது, எதை அரசுடைமையாக்க வேண்டாம் என்பதற்கெல்லாம் ஒரு வரை முறை, குறிப்பு இருக்க வேண்டும். செலக்ட் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் சிலர் அப்படி எழுதியிருக்கின்றார்கள். கடைசியாக எல்லாவற்றையும் அரசுடைமையாக்கிவிட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். தேசிய உடைமைபாக்கப்பட்ட வங்கிகளையும், அரசாங்கத் தொழில்களையும் நாம் பார்க்கிறோம். இது துடல் கல்லூரிகளையும் பள்ளிகளையும் தேசிய உடமையாக்கிவிட்டால், அங்கே வேலை செய்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல முறையில் யாரும் எதுவும் செய்ய முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். அரசாங்கப் பள்ளிக்

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கல்வித் தரத்துக்கும், கல்லூரிக் கல்வியின் தரத்திற்கும், தனியார் பள்ளிக் கல்வித் தரத்திற்கும், கல்லூரி கல்வித் தரத்திற்கும் வேறுபாடு இருக்கின்றது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சமயத்திலே இந்த மசோதாவைப் போன்று ஒன்றைக் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அந்த அளவிலே நான் இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன். இந்தச் சமயத்திலே இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த அளவிலே ஒரே ஒரு முக்கியமான கருத்தைச் சொல்கின்றேன். அந்தக் கருத்து என்னவென்றால் இங்கே இருக்கின்ற சட்டமன்றத்திற்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் இல்லாத நிலைமையிலே இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. தமிழிலே சொல்வார்கள் “கண்ணைக் சுட்டி காட்டிலே விட்டது போல” என்று. அரசாங்கம் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்ற கருத்தே, இங்கே இருக்கக் கூடிய இந்த மசோதாவிலே தென்படவில்லை. அந்தப் பழைய மசோதாவிலே பிரிவு 10-லே சொன்னேன். ஒரு பள்ளியை யார் நிர்வகிப்பது என்ற கருத்து “பால்” கமிட்டியாரால் சொல்லப்பட்டது. பள்ளியால் நிர்வகிக்கப்படும் கமிட்டியால் நிர்வகிக்கப்பட முடியும் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பள்ளியை நடத்துகின்ற மேனேஜரோ, செகரட்டரியோ அல்லது பிரசிடெண்ட் என்பவரோ அதை நிர்வகித்துக் கொண்டிருப்பவர், அதிலே ஒரு உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும் என்று பால் கமிட்டியிலே சொன்னார்கள். அந்தப் பள்ளியிலே இருக்கக்கூடிய தலைமையாசிரியர், செயலாளர், அந்தக் கமிட்டியிலே ஒரு உறுப்பினராக இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பள்ளியிலே ஆசிரியர்கள் தேர்ந்தெடுக்கின்ற பிரதிநிதி ஒருவர் அந்தக் கமிட்டியிலே இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கப்பாலே, செயலாளராக இருக்கக் கூடியவர் அந்தக் கமிட்டியிலே இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பள்ளியில் இருக்கக்கூடிய தலைமை ஆசிரியர் கமிட்டியில் உறுப்பினராக இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். பள்ளியில் இருக்கக் கூடிய ஆசிரியரைப் பொறுத்து, தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பிரதிநிதி அந்தக் கமிட்டியில் இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கப்பாலே “Parent” என்ற அளவிலே அந்தப் பள்ளியில் படிக்கக் கூடிய ஒரு மாணவருடைய தந்தையார், பிரதிநிதியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த ஊரிலே கல்வியில் அக்கறை கொண்ட பெரியவர்களுடைய பிரதிநிதி ஒருவர் இருக்க வேண்டுமென்று அந்தக் கமிட்டியில் சொன்னார்கள். நாம் ஒரு கமிட்டி போட்டிருக்கிறோம். அந்தக் கமிட்டிக்கு எல்லா விதமான அதிகாரங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளியில் இருக்கக் கூடிய சொத்துக்கள் தவிர, பள்ளியை நிர்வகிக்கக் கூடிய அவ்வளவு அதிகாரங்களையும் அந்த ஸ்கூல் கமிட்டிக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். முன்பு இந்த மசோதா சட்ட மன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்டபோது “மேனேஜிங் கமிட்டி” என்று சொன்னார்கள் இப்போது அதை “ஸ்கூல் கமிட்டி” என்று சொல்கிறார்கள். இந்த

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

ஸ்கூல் கமிட்டியிலே இப்போது பெரிய விசித்திரம் என்னவென்றால்: இந்தக் கமிட்டியிலே எத்தனை உறுப்பினர்கள் இருப்பார்கள், ஒவ்வொரு பள்ளியைப் பொறுத்து உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் என்று தெரிய வில்லை. இந்தச் சட்டத்தினுடைய கருப்பொருளாக இருக்கிற அந்தக் கமிட்டியிடத்தில் எல்லா அதிகாரங்களையும் கொடுத்து விட்டோம். அந்தக் கமிட்டிதான் இனிப் பள்ளிக்கூடத்தை நிர்வகிக்கப்படுகிறது என்ற அளவிலே வைத்துவிட்டு, அந்தக் கமிட்டி உறுப்பினர் யார் என்பதை நிர்ணயம் செய்யாமல், தற்போது இருக்கக் கூடிய செயலாளர் அல்லது தலைவர், மேனேஜர் தற்போது செயலாளராக இருப்பார் என்று போட்டு விட்டோம். அதற்கு மேலே ஆசிரியப் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் இருப்பார்கள் என்று நேற்றைய தினம் இருந்தது. பள்ளியில் ஆசிரியருடைய பிரதிநிதியாக ஒருவர் இருப்பார் என்று போட்டது பெரிய தவறாக இருந்தது. நேற்றைய தினம் சட்ட மன்றத்திற்கு வருகிறபோது இதை எடுத்துச் சொல்லலாம் என்றிருந்தேன். பிரதிநிதி என்று சொன்னால் பள்ளியில் இருக்கக் கூடிய ஆசிரியரில் ஒருவரை அல்லது வெளியிலிருந்து வருகிற பிரதிநிதியா என்ற ஒரு இலக்கணத்திற்குச் சரியான வரையறையில்லாமல் இருந்தது. தொழிற் சங்கங்களைப் பற்றி நண்பர் காட்டீர் கோபால் போன்றவர்கள் அறிவார்கள். அந்தத் தொழிற் சங்கங்களிலே, அந்தத் தொழிலில் இருக்கிறவர்தான் தலைவராக இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே, வெளியில் இருக்கிறவர் இருக்கலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆசிரியப் பிரதிநிதி என்று சொன்னால், ஒரு பள்ளிக் கமிட்டிக்கு ஆசிரியப் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவர், வேறு ஒருவராக இருக்கலாம் என்பது போல் தோன்றிற்று. இதற்குத் திருத்தம் கொண்டு வருவது நல்லது. திருத்தம் இல்லையென்று சொன்னால், தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது என்ற வார்த்தை தவறானது. பள்ளியில் இருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்கள் யார் மூத்த ஆசிரியரோ, யார் மோஸ்ட் எக்ஸ்பீரியன்ஸ்ட் பர்ஸனை இருக்கிறாரோ, யார் சர்வீஸ் அதிகமானவராக இருக்கிறாரோ, அவரைப் பிரதிநிதியாக போடலாம் என்று ஓரளவிற்கு அவசரமாகத் தீர்மானம் செய்தார்கள் என்று கருதுகிறேன். அங்கே இருக்கக் கூடியவர்களிலே அதிக சர்வீஸ் ஆனவரைப் போடவேண்டுமென்றால், யார் ஹெட்மாஸ்டராக வரவேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாரோ அவர் தான் மூத்த ஆசிரியராக இருப்பார். அவர் தன்னை ஹெட்மாஸ்டராகப் போடுவார்களோ, மாட்டார்களோ என்று மேனேஜ்மெண்டின் தயவிற்குக் காத்திருப்பார். அப்படியிருப்பவர் எத்தனை ஆண்டுக்காலத்திற்குப் பிரதிநிதியாக இருப்பார் என்று தெரியாது. போட்டிருப்பவர் தலைமை ஆசிரியராக வர 10 ஆண்டு, 15 ஆண்டுகள் ஆகுமென்றால் அவரே ஆசிரியப் பிரதிநிதியாக அந்தக் கமிட்டியிலே இருப்பார். ஆகவே, அந்த மேனேஜ்மெண்டின் இருப்பவர்கள் ஒரு ஆசிரியரை விலை கொடுத்து வாங்கிவிட்டால், ஆசிரியப் பிரதிநிதிகள் அத்தனை பேர்களையும் விலை கொடுத்து வாங்கியது போல் சட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அரசியல் இல்லாத இடமே இல்லை என்ற நிலைமை வந்து விட்ட பிறகு, பள்ளிக் கூடத்திலே அரசியல் வரக்

4.00
பி.ப.

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கூடாது என்பதற்காகச் செய்யப்படுகிறதாவென்று தெரியவில்லை. இப் போது மாணவர்களே அரசியல் செய்கின்ற நிலைமை வந்து விட்டது. பள்ளியில் இதனால் தான் அரசியல் வரவேண்டுமென்ற நிலை இல்லை. பள்ளிகளில், கல்லூரிகளில், எவ்வளவு அரசியல் தேவையோ அதற்கு மேலாகவே இருக்கிறது. அந்த அளவிலே ஆசிரியர்கள் சேர்ந்து யாராவது ஒரு வரைத் தேர்ந்தெடுத்தால், அவருக்கு இத்தனை ஆண்டுகள் என்று நிர்ணயம் செய்து, 3 ஆண்டுக் காலம், 4 ஆண்டுக் காலம் பிரதிநிதியாக இருக்கலாம் என்று சொன்னால், அவர்கள் சரியாக நடக்காமல் இருந்தால் அவர்களை நீக்க முடியும். 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள் வேலை செய்க ஆசிரியரை நீக்கவே முடியாது என்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால் அந்தக் கமிட்டி எப்படி சூழங்காலை கமிட்டியாக இருக்க முடியும் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இரண்டாவது, எல்லாவற்றையும் சேர்த்து அந்தக் கமிட்டியை எப்படிப் போடுகிறார்கள் என்பதை இந்த ரூல்ஸ்லே வைத்திருக்கிறார்கள். என். கே. என். டீல்டெல்லாம்—அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை நிர்வகிப்பவர்கள் மேனேஜ்மெண்டைச் சேர்ந்தவர்களா அல்லது பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களா என்பதை நிர்ணயித்தாக வேண்டும்—இதை எப்படிச் செய்வது, எப்படி நிர்ணயிப்பது? நாளைக்கு நீங்கள் ரூல்ஸ் போடுகிறபோது, அந்த ரூல்ஸ்லே ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள் இத்தனை பேர்கள் என்று போடவில்லையென்று சொன்னால், அந்தப் பள்ளியினுடைய மேனேஜர் ஒருவர் இருக்கிறார், அவரைப் போட்டுவிட்டோ, எக்ஸ் அபிஷியோவாக ஹெட்மாஸ்டரைப் போட்டு விட்டோ, அதற்கு மேலே பள்ளி ஆசிரியர்களாக 5 பேர்களைக் கொண்டு அந்தக் கமிட்டியில் போட்டு விட்டால், நாளைக்கு அந்தப் பள்ளிக்கு சொத்து தவிர, நிர்வகிக்கக் கூடியவர் யார் என்று சொன்னால் ஆசிரியர்கள் நிர்வகிப்பார்கள். அல்லது, அதிலே ஒரு ஆசிரியரைப் போட்டு, நாளைக்கு 4 பேர்களை மேனேஜ்மெண்டு ரெப்ரெசென்டேடிவ்களாகப் போட்டால், மேனேஜ்மெண்ட் நிர்வகிக்கிறார்கள் என்ற பொருள் ஏற்படும். ஆகவே, எது முக்கியமான விஷயமோ அந்த விஷயத்தை இங்கே இருக்கக்கூடிய சட்டசபையிலுள்ள யாருக்கும் தெரியாமல், கண்ணை மூடி மறைப்பதைப் போல் போட்டுவிட்டு, நான் ரூல்ஸ் வைத்திருக்கிறேன் என்று சொன்னால், இது எவ்வளவு தூரம் சரியானது என்று கல்வியமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய யோசனை, ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், பாடத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஆசிரியர்கள் சர்வீஸ் கண்டிஷனைப் பொறுத்தவரையில், ஆசிரியர்களுடைய முடிவு கடைசியான முடிவாக இருக்க வேண்டும்.

பள்ளிகளுடைய பாக்கி நிர்வாகங்களைப் பொறுத்தவரையில், நிர்வாகிகளுடைய முடிவு கடைசி முடிவாக இருக்க வேண்டும். இதற்குத் தகுந்தாற்போல் அந்தக் கமிட்டியைப் போட வேண்டும். கமிட்டியை எப்படிப் போடுவது என்பதை வெளியே சொல்லாமல் வைத்திருப்பது தவறான முடிவு என்று சொல்கிறேன். ஏன், இதைத் தெரிந்தே செய்திருக்கிறீர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்வேன். பால் கமிட்டியில் எப்படிப்

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

போட வேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். எப்படிப் போட வேண்டுமென்று பழைய சட்டத்தில் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு மில்லாமல் இப்படி ஒரு கமிட்டியைப் போடுவானேன்? இதிலே போட்டிருக்கிறார்கள் :

Managing Committee shall consist of not less than two and not more than four to be nominated by the Educational Agency, one representative of teachers employed in the private school and one representative of parents.

என்று போட்டு, மேனேஜ்மெண்டு இரண்டிலிருந்து நான்கு வரை போடலாம் என்று மேனேஜ்மெண்டுக்கு அதிக உறுப்பினர்களைக் கொடுத்து, ஆசிரியர்களுக்குக் குறைந்த உறுப்பினர்களைக் கொடுத்து, இந்தப் பள்ளி நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரை, அவர்களுக்கு மெஜாரிட்டி கொடுத்தார்கள். பால் கமிட்டியில் கிட்டத்தட்ட இரண்டு பேருக்கும் சம பங்காகக் கொடுத்து, தலைவராக இருக்கிறவர் இப்படியும் போடலாம், அப்படியும் போடலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் உங்கள் சட்டத்தில் யாருக்கு அதிகாரம் கொடுப்பது என்பதையே மறைத்தாகிவிட்டது. இதைக் கட்டாயமாகச் சட்டமன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல் இது மறுபடியும் சட்ட மன்றத்திற்குப் போய் வருவதற்கு அவகாசம் இல்லையென்று சொன்னால், இந்த மன்றத்தில் எப்படிப்பட்ட ரூல்ஸ் கொண்டுவரப் போகிறார்கள் என்பதற் றொளவிற்கு விஷயங்களை விளக்கி விட்டு இந்தச் சட்டத்தைப் “பாஸ்” செய்தால் சரியாக இருக்குமென்ற கருத்தைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொன்று. பேக் ஓவர் புரொவிஷன்ஸ் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். எந்தப் பள்ளியாவது சரியாக நடக்கவில்லையென்று சொன்னால், அந்தப் பள்ளியை அப்படியே ஒரு 5 ஆண்டுக் காலத்திற்கு எடுத்து அரசாங்கம் நடத்தலாம் என்ற ஒரு கொள்கையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நம்முடைய பேரவை உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எடுத்துக் கொள்வதற்கு என்ன உரிமை என்று சொன்னால், பள்ளியினுடைய நிர்வாகத்தை மட்டுமல்ல, பள்ளியினுடைய சொத்துக்களையும் சேர்த்து எடுத்துக்கொண்டு 5 ஆண்டுகள் நடத்தக்கூடிய உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னாலே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்தபோது, பிராபர்டியைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு நிலைமை எங்கள் மாவட்டத்தில் இருந்தது. ஒருவருக்கு 100 வேலி சொத்து இருந்தால், 25 வேலி சொத்து பள்ளி நன்மைக்காக, 75 வேலி சொத்து அவருடைய குடும்பத்திற்காக என்று சொல்லி இதுபோல டிராஸ்டிகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் சொத்துக்கள் பூராவும் பள்ளிகளின் பேரால் இருக்கும். ஆனால் அவர்தான் மேனேஜ்மெண்டில் இருப்பார். இந்த 5 ஆண்டுக் காலத்திற்கு பள்ளியினுடைய மேனேஜ்மெண்ட் மட்டுமல்லாமல், அந்தச் சொத்துக்களையும் எடுத்து

222 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

நடத்துவதற்கான உரிமை அரசாங்கத்திற்கு எப்படி வர முடியும் என்ற கருத்தையும் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், என்னுடைய முடிவான கருத்து, இது நல்ல சட்டம், இதை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஓரளவு அவர்களுடைய பணிக் காலத்திலே அவர்களுடைய தனிப்பட்ட நிர்வாகிகள் அவர்களுக்குக் கொடுமை செய்யாதவண்ணம் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அரசாங்கத்தின் மனதிலே என்ன நினைப்பு வைத்துக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி விட்டார்கள் என்ற எண்ணமே தெரியாத முறையில் ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு பேரவைக்கும் மேலவைக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(மாற்றுத் தலைவர், திரு. க. அறிவழகன் தலைமை).

* தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்

ரவர்களே, ஆசிரியர்களுடைய பணிப் பாதுகாப்பை நோக்கமாகக்கொண்டு பல ஆண்டுகளாக ஆசிரியச் சமுதாயம் சொல்லிக்கொண்டிருந்த குறைகளை நிறைவு செய்கிற வகையில் தமிழக அரசு நல்ல எண்ணத்தோடு இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. எந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப் பெற்றாலும், குறையும், நிறையும் காண்பதும், விமரிசனம் செய்வது என்பதும் தவிர்க்கமுடியாத கடமைகளாக இருக்கின்றன. ஆனாலும் சட்டத்தை இயற்றுகிறவர்களுடைய அல்லது அரசினுடைய நோக்கம் இருக்கிறதே, அதிலே எந்த விதமான குறையும் சொல்லத்தக்க அளவிற்கு இல்லாமல் கூடுமான வரையில் ஆசிரியர்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாப்பதில் அரசு தன்னுடைய சக்திக்கு இயன்ற வகையில் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதே காலத்தில் தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரையில், இதில் அவர்களுக்கும் இடையூறு ஏற்படக்கூடாது என்ற வகையில் மிக நிதானமாக இந்தச் சட்டத்தை ஆய்வு செய்திருக்கிறது. பொதுவாக, தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், குறிப்பாக இந்து சமூகத்தினுடைய தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், நண்பர், இப்போது பொறுப்புத் தலைவராக இருக்கிற அருமை நண்பர், திரு. அறிவழகன் அவர்கள், உறுப்பினராக இருந்து பேசுகிறபோது சொன்ன செய்தியைப்பற்றி, அவை பல தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களே நிர்வாகிகளாக இருக்கிற பள்ளிகளைத் தவிர, பெரிய மிராசதாரர்கள், மிட்டாதாரர்கள் நடத்துகிற பள்ளிகள் அல்ல என்பதை நான் பணிவாக இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்து சமய நிறுவனங்கள் இந்து சமுதாயத்தைப்பற்றிக் கவலைப்படத் தொடங்குவதற்கு முன்பாகவே, அன்னியர் ஆட்சி நடந்துகொண்டிருந்தபோது இந்தச் சமூகத்திற்குத் தன்னுடைய மரபு வழியாகக் கல்வி கொடுக்க வேண்டுமென்ற அக்கறையோடு, ஆர்வத்தோடு பல கோயில்கள், மடங்கள் இருந்தும் கூட, அன்னிய மிஷனரியினர் தான் தன்னிச்சையாக, சுதாவாக இந்தப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்திருக்கிறார்கள்.

1973 டிசம்பர் 5]

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

அப்படி விரிந்தும் பரந்தும் கிடக்கின்ற உதிரி தனியார் பள்ளிகள் 4.10 சற்றேறக்குறைய நாலாயிரத்தி் சொச்சம் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இப் பி.ட. பொழுது அண்மையிலே தமிழ் நாட்டு தெய்வீகப் பேரவை அந்தப் பள்ளிகளை எல்லாம் ஒருங்கிணைத்து அவர்களுக்குள்ளேயே ஒரு ஒருமைப் பாட்டை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கு முயற்சி நடைபெற்று வருகிறது. இதிலே தொழில் நிறுவனங்களாக வருகின்ற அமைப்புகளைச் சீர்படுத்த வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இருக்க முடியாது. தவறு செய்கின்றவர்களுக்கு தண்டனை வழங்குகின்ற வகையில் மிகக் கடுமையான சட்டங்களைப் போடுவதில்கூட யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. தேசியமயமாக்குவதைப்பற்றி அடிக்கடி உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட கால கட்டத்தில் நானே பள்ளிகளை தேசியமயமாக்குதல் பற்றி அவரிடம் கேட்டது உண்டு. அது நாட்டினுடைய சூழ்நிலையையும், பெர்னாத்தார அமைப்பையும், நம்முடைய சமுதாய அமைப்பையும் பொறுத்ததே தவிர, அந்த ஒரு நிலையையே எப்பொழுதும் வைத்துக் கொண்டு பேசுவது என்பது சாத்தியமானதல்ல, பொதுவாக ஒருவர் பலருக்கு உதவி செய்கிற பணியை மேற்கொள்வது என்பது, அவர் ஒரு தியேட்டருக்குப் போகாமல் ஒரு கடைக்குப் போகாமல், எல்லோருக்கும் பயன்படுகின்ற பணியை மேற்கொள்வது என்பது நம்முடைய சமுதாயத்தில் பாராட்டுதலுக்குரியதாக இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தனியார் பள்ளிகள், இந்து சமூகத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு சணிசமான பங்கை வகித்திருக்கின்றன என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு பொதுவாக நம் முடைய கல்வி அமைப்பைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வளவு உடைமிக் குறைவு இருக்கிறது என்பதை நம்முடைய தமிழக அரசு, குறிப்பாக முதலமைச்சர் அவர்களும் கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் அன்பு கூர்ந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் நம்முடைய கல்விக்கூடங்கள் கல்லூரிகள். நம்முடைய அடுத்த தலைமுறையினுடைய வரலாற்றை எழுத வேண்டிய இளைஞர்கள் பயிலுகின்ற பள்ளிக்கூடங்கள் அரசியல் வழிக்குச் சென்று கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஒரு ஆண்டுக்குள் பல தடவைகள் கல்லூரிகளை மூடும் அளவுக்கு நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுத்தும் அளவுக்கு இருக்கிறது. எல்லோரும் ஒரு முகமாகச் சொல்கிறார்கள், “அரசியலில் மாணவர்களை இழக்காதீர்கள்” என்று. ஆனால் தன்யே இரவு நேரங்களில் பார்த்தால் எல்லா அலுவலகங்களிலும், எல்லா அரசியல் கட்சி அலுவலகங்களிலும் மாணவர்கள் பகடைக் காய்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். இந்தத் தலைமுறையில் வேறு எந்தத் துறையில் நாம் துறைகள் இழைத்தாலும் சீக்கிரமாகத் திருத்திக்கொள்ள முடியும் அல்லது நடைமுறைப் படுத்திக் கொள்ள முடியும். ஆனால் கல்வி உலகத்தில் தவறுகள் இழைத்தால், ஒரு நாள் கல்லூரி மூடப்படு மானால், ஒரு ஆண்டினுடைய முன்னேற்றம் தடைப்படுவதுபோல் நாம் உணர வேண்டும். இந்தச் சூழ்நிலை இப்பொழுதே கூட நம்முடைய இளைஞர்களை இழத்திருக்கிறது. கல்லூரிகளில் நடைபெறுகின்ற

284 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/73)

[1973 டிசம்பர் 5]

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

மாணவர்கள் மன்றத் தேர்தல்களிலே எல்லாம் அரசியல் கட்சிகள் தலையிடுகின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கிறோம். அப்படிப்பட்ட கால கட்டத்தில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகின்றபோது அரசு மிக ஆழமாக இந்தச் சட்டத்தின் பிரதிசூலங்களாக கல்விக் கூடங்கள் சிதைவுறாமல் இருக்கும் பொருட்டு ஆய்வுக் குழுவில் ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தி யிருக்கிறது என்பதை நான் மன உவகையோடு கூறிக் கொள்கிறேன். ஆனாலும் கூட பெருவாரியான இடங்களில் நிலவி வருகின்ற சூழ்நிலையில்— நேற்று நான் கல்வித் துறை அதிகாரிகளோடு பேசிக் கொண்டிருந்தபோது—இந்தச் சட்டம் தேவைதானா என்று கேட்டேன். ஏற்கெனவே உள்ள சட்டத்தின்படி, ஒரு பள்ளிக்கூடம் முறையாக நடத் தப்படாவிட்டால், அதனுடைய அங்கீகாரத்தை எடுத்துவிடுவதற்கு நம் முடைய மாநிலக் கல்வி இயக்குநர் அவர்களுக்குப் பரிபூர்ணமான அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படி பிறங்கப்பட்ட அங்கீகாரத்தை, திருப்பிப் பெறப்பட்ட அங்கீகாரத்தை எதிர்த்து கோர்ட்டுக்குப் போனபோது கூட கோர்ட்டுகள் அந்த உத்தரவு செல்லும் என்று தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறதே தவிர, எந்த உயர் நீதி மன்றமும் மாற்றி விட்டதாகத் தெரியவில்லை. புதிய, புதிய சட்டங்களைப் போட்டு வழக்கறிஞர்கள் வாழ்க்கையில் வாய்ப்பு களை வழங்குவதைவிட இருக்கின்ற சட்டங்கள் மிகக் கண்டிப்பாகவும், சீராகவும் நடத்தப்படுகிறபோது, இந்தச் சட்டங்கள் அவசியம்தானா என்று தோன்றுகிறது. ஆசிரியர்கள் பணி பாதுகாப்புக்குக்கூட ஏராளமான வாய்ப்புகள் கல்வி விதிகளில் இருக்கின்றன. ஒரு பள்ளிக்கூடத்தின் அங்கீகாரத்தைத் திரும்பப் பெற்றுவிட்ட பிறகு, அதிலே படிக்கின்ற மாணவர்கள் தகுதிச் சான்றுகள் பெற முடியாது என்று நம்முடைய கல்வி விதிகளில் தெளிவாக இருக்கிறது. எனவே இருக்கின்ற அதிகாரங் களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள கவனம் செலுத்தலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுவதன் நோக்கமே பணிப்பாதுகாப்புதான். அந்தப் பணிப் பாது காப்பைப் பொறுத்த வரையில், இந்தச் சட்டம் ஓரளவுக்கு அதை வழங்கு கிறது. சில ஆசிரிய நண்பர்கள், ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக் கின்றவர்கள் ஆசிரியர்களுடைய பணிப் பாதுகாப்புக்கு தனியார் பள்ளி களைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லது தொடர்பு உடையவர்கள் உத்தரவாதமாக இருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுவதை நான் மன வருத்தத்தோடு மறுக்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்தச் சட்ட மேலவையில் நான் 1971-ல் அதுவும் முதன்முதலாகப் பேசுகிறபோது தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு உத்தரவாதம் வழங்கப் படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். உத்தரவாதம் வழங்கப் பட வேண்டும் என்பது பணிகளுக்கு உத்தரவாதம் வழங்கப்படுவது போலவே தங்களால் பயிற்று வைக்கப்படுகின்ற பையன்களுக்கும் உத்தர வாதம் வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். காரணம் வேறு எந்தத் துறையிலும் பொறுப்பேற்றிருக்கின்றவர்களை விட ஆசிரியர் களுடைய பொறுப்பு, பணி நாட்டினுடைய வரலாற்றில் புரட்சி ஏற்படுத்தக் கூடியது, பெரிய மாறுதலை உருவாக்கக்கூடியது. ஒரு சமூக

1973 டிசம்பர் 5]

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

மாறுதலை உருவாக்கக்கூடிய மையங்களாக, கேந்திரங்களாக நம்முடைய பள்ளிகள் இருத்தல் வேண்டும். எனவே அவர்களுடைய பணிகளுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்படுவதுபோல் அவர்களால் ஆற்றப்படுகின்ற கடமைகள் இருக்கிறதே அவைகளுக்கும் நிம்பப் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் கூறினேன். வேறு பணிகளைப் போல் பாதுகாப்பு கொடுக்காது போனால், அவலமும் கவலையும் இருக்குமாலை; எதிலும் சிந்தித்துப் பேசவேண்டிய ஆசிரியர்கள், சிந்தித்துப் பாடங்கள் சொல்லித் தர வேண்டிய ஆசிரியர்கள் அந்தக் கடமையைச் செய்ய முடியாது. ஆக பணிகளுக்கும் பாதுகாப்பு தேவை. அவர்கள் யாருக்குப் பணி செய்கின்றார்களோ அந்தக் கல்வியின் தரம் உயர்ந்து, மாணவர்கள் சிறந்த சீலமும், நெறியும் பெற்று இந்த நாட்டின் வரலாற்றுக்குப் புகழைச் சேகரிக்கின்றவர்களாகவும், பெருமையைச் சேர்ப்பவர்களாகவும் விளங்க வேண்டும். நம்முடைய அரசு, குறிப்பாக தமிழக அரசு நிரம்பக் கல்விச் சலுகைகளை வழங்குகிறது. அந்தக் கல்விச் சலுகைகள் இந்த நாட்டுக்கு அடுத்த தலைமுறைக்கு அணிகலன்களாக வளர்ந்து வருமே தவிர ஆலையில் போட்ட பணம் போல உடனே திரும்பி வராது. காலப்போக்கில் சிறந்த சிந்தனையாளர்களாக, நல்ல அறிஞர்களாகத் தோன்றி இந்த நாட்டுக்குப் பெருமை தேடித் தர வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கின்றபோது, இன்னும் தெளிவாகக்கூட ஆசிரியர்களுடைய பணிப் பாதுகாப்புக்கு மாநில அளவில் உயர்நீதி மன்ற நடுவர் ஒருவரையும், ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதி ஒருவரையும், பெற்றோர்களின் சார்பில் ஒரு பிரதிநிதியையும் கொண்ட ஒரு சிறந்த பாதுகாப்புக் குழுவை அமைத்து, அவர்கள் சொல்கின்ற முடிவை இறுதி முடிவாக எடுத்துக்கொள்வது என்பது சிறப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மீண்டும் இந்தப் பள்ளிக் கமிட்டி தான் முடிவு செய்யப்போகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அது அதற்குமேல் இருக்கின்ற அதிகாரிக்கு வரப்போகிறது. திரும்பத் திரும்ப லிஷஸ் சர்க்கிள் போல சுற்றிக்கொண்டே வரும். இதைத் தவிர நம்முடைய டிரிப்யூனல் போல ஆசிரியர் பணிப் பாதுகாப்புக் குழு, தன்னிச்சையான, அதிக அதிகார முள்ளதாக அமைத்து இவர்கள் செய்கின்ற முடிவை இறுதியான முடிவு என்று கொள்ளத் தக்க வகையில் செய்வது நம்முடைய ஆட்சிக்கும், தமிழக அரசுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் நல்லது. இந்த வகையில் நம்முடைய அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரசு அதிகாரிகள் தவறுகள் செய்ய மாட்டார்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது என்று சொன்னார்கள். அதிலே எனக்கும் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. இருந்தாலும் ஒரு பெரிய உயர்நிலைப் பள்ளியை அல்லது வேறு ஒரு பெரிய பள்ளியை நடத்துகின்றவர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் கருத்து வேறுபாடு ஏற்படுகின்றபோது, இன்னும் கொஞ்சம் நிதானத்தோடு நடவடிக்கை எடுக்கின்ற அளவுக்கு இந்தச் சட்டத்தை அமைக்க முடியுமா என்று பார்க்கலாம். இது ஒரு ஆலோசனையே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

[1973-டிசம்பர் 5]

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

அடுத்து, மிக முக்கியமானது, நம்முடைய மன்ற உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் “இரண்டு பைத்தியக்காரர்கள்” என்று சொன்னார்கள். அதிலே ஒரு பைத்தியக்காரர் யார் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் கேட்டபோது, அவர் ரொம்ப தைரியமாக இருந்திருந்தால், என்னைச் சுட்டிக்காட்டிச் சொல்லி இருக்கலாம். இந்தச் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையில், சிறுபான்மையினருக்குப் பாதுகாப்பு என்ற அடிப்படையில் பெரும்பான்மையினரை, சிறுபான்மை நிராக்குவதற்கு உரிய வாய்பாடுகளை உருவாக்கலாம். சிறுபான்மையினருக்கும் பாதுகாப்பு அளிப்பது என்பது தேசிய ஒழுக்கமுள்ள, அறிவு படைத்த, நாசரீகம் படைத்த ஜனங்களுடைய கடமையாகும். நான் மற்ற சமூகத்தினருக்கு என்னைக்குப் பாதுகாப்பு வழங்குகிறேனோ அன்றைய தினம்தான் என்னுடைய சமூகம் நல்ல முறையில் நிலைத்திருக்கும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டவன் அல்ல. சிறுபான்மை மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்பது ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்க வேண்டிய தர்மம். ஒழுக்கம், பண்பாடு என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆனால் நமக்கென்று சில கொள்கைகள், நெறிமுறைகள் இருப்பதால், அனைத்துப் பாதுகாப்பதில் நம்முடைய அரசு எந்த விதமான அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று எண்ணுகிறார்கள். நேற்று முன் தினம் இந்தச் சட்டத்தைப் பார்த்த பிறகு, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டேன். அவர் அந்தத் துறையைக் கலந்து பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார். சிறுபான்மையினர் என்றுதான் சட்டம் குறிப்பிடுகிறது என்று கருதுகிறேன். காரணம் இந்து சமூகத்தினுடைய சூதன தர்மம், மனுஸ்மிருதி எல்லா காலத்திற்கும் ஒரு நீதி சொல்கின்ற முறையை ஏற்றுக்கொள்வது சைவ சித்தாந்த நெறி. தமிழ் நாட்டில் மிகச் சிலரால் பின்பற்றப்படுகின்ற சமய நெறிகளில் ஒரு நெறி, அப்படியிருக்கின்ற நெறிகளில் ஒரு நெறியைச் சேர்ந்தவன் நான். மிகப் பெரிய இந்து சமூகதாயம் என்ற பெயரில் எங்களை மூட்டை முடிச்சுகளாகக் கட்டிப்போட்டு வட்டு—ஒரு புறம் பெரியார் இருக்கிறார்—காலத்திற்கும் சூத்திரர் என்றிருப்பதை ஒத்துக்கொள்கிறார் என்று—நாங்கள் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை, சிறுபான்மையினர் என்று சொன்னால், சட்டம் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதிலே ஒரு வழி வகை காணப்பட வேண்டும். என்னுடைய சமூகம், என்னுடைய மொழி, என்னுடைய இனம் இழிவுபடுத்தப்படுகின்ற இந்த சூத்திரர் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. இந்த சமய மரபு, இந்தப் பேச்சு 1800 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. நாம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சமூகமாகவும் இல்லாமல், வளர்ச்சியும் அடையாமல் இருக்கிறோம். எந்த வகையில் பார்த்தாலும் சிறுபான்மையினர் என்று சொல்லிக் கொள்ள முடியாத நிலை இருந்து வருகிறது. ஆனால் சைவ சித்தாந்த சமயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், நூற்றுக்கு இரண்டு விழுக்காடு கூட இருக்க மாட்டார்கள். எனவே சிறுபான்மையினர் என்ற பெயரால் இந்து சமய நெறிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கலாமா என்று யோசிக்க வேண்டும். இப்போது சிறுபான்மையினர் என்ற அடிப்படையில் பாதுகாப்பு கொடுப்பது

1973 டிசம்பர் 5]

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

பதில் எனக்கு இருக்கின்ற கருத்து வேறுபாடு இது தான். இப்பொழுது ராமசாமி என்பவர்—பெரும்பான்மை சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் ஒரு பள்ளிக் கூடத்தைத் துவங்குகிறார். அங்கே கிறிஸ்தவ மாணவர்கள் நூற்றுக்கு 90 பேர் இருக்கிறார்கள்.

4-20
பி.ப.

இன்னொரு புறம் டேவிட் தாமஸ் என்பவர் ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கிறார். அங்கே படிக்கின்ற மாணவர்களில் 100-க்கு 90 பேர் இந்து மாணவர்கள். ராமசாமி நடத்துகிற பள்ளிக்கூடம் பெரும்பான்மையோர் நடத்துகிற பள்ளிக்கூடம் என்று சொல்லப்பட்டு, பாதுகாப்பு இல்லாமல் போகிறது. ஆனால், தாமஸ் என்பவர் நடத்துகிறபள்ளி, அங்கே இந்து மாணவர்கள் நிறையப் படித்தாலும், அது சிறுபான்மையோரால் நடத்தப்படுகின்ற பள்ளி என்ற பெயரால் பாதுகாப்பு பெறுகிறது. நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள், அரசுசகர்கள் விஷ்ணு மாசு, அரசியல் சட்டத் தையே திருத்த வேண்டும் என்று சொல்லுவதைப் போல, இதற்கு நிரந்தரமான பரிகாரத்தைக் காண்பதற்காக, நடுவண் அரசை அணுகவேண்டும். மைனாரிட்டிகளுக்குரிய பாதுகாப்பை வழங்குவதில் நாங்கள் முதன்மையாக இருக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். கடந்த 1952-ல் இருந்து 1972-க்குள்ளாக, சமுதாய அமைப்பை, ஜனகணித புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், நமக்குப் பலவிதமான சிந்தனைகள் தோன்றுகின்றன. அவைகளை நம்முடைய அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு செயலாற்ற வேண்டும். சிறு பான்மையினருக்குப் பாதுகாப்பு வழங்குவதில் நமக்குக் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. மத்திய அரசின் சட்டம் சிறுபான்மையோருக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கச் சொல்லுகிறதே தவிர, பெரும்பான்மையோருக்கு சட்டம் செய் என்று சொல்ல வில்லை. பெரும்பான்மையினர் என்று பெயரளவில் இருந்தாலும் கூட, இந்து சமூகம் தான், அதைச் சேர்ந்தவர்கள் தான், ஏழைகளாகவும், ஜாதிக் வேற்றுமைகளிலே பல்கினப்படும், அறிவிலிகளாகவும், குற்ற விரும் குலை உயிரமாக இருக்கின்ற சமுதாயமாக இருக்கிறார்கள். இந்த சமுதாயப் பாதுகாப்புக்கு நம்முடைய தனியார் பள்ளிகள் சட்டத்தில் ஏதாவது பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்ய முடியாது போனாலும், நம்முடைய இந்து அறநிலைய ஆட்சித்துறை, நம்முடைய அரசினுடைய பிரிக்கப்படாத துறையாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால், அந்தத் துறையில் இந்து சமுதாயத்திற்கு உத்தரவாதமும், பாதுகாப்பும் கொடுக்கிற ஒரு சட்டத்தைச் செய்து, இந்தப் பள்ளிகளை யெல்லாம் அவர்களுடைய கண்காணிப்பில் கொண்டு வந்து, ஒரு சிறந்த இந்து பாதுகாப்பைச் செய்து சமூகத்திற்கு ஒரு பாதுகாப்பை வழங்க வேண்டும். இது விஷயத்தில் நம்முடைய அரசு அதிகக் கவனம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கேட்டுக் கொண்டு, வழக்குமன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்லுகின்ற நிலை ஏற்படாதவாறு பார்த்து, இன்னும் அரசு இந்தத் துறையில் ஏதாவது கவனம் செலுத்த முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும்.

228 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்.
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72).

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1973 டிசம்பர் 5]

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை.)

பொதுவாக, நான் இந்த யோசனைகளை, ஆலோசனைகளை அரசுக்குச் சொன்னாலும், இந்தச் சட்டம் ஆசிரியர்களுடைய பணிப் பாதுகாப்புக்காக நல்லெண்ணத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. என்னால் முன்மொழியப் பட்டிருக்கின்ற திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, அவைகளுக்குச் சாதபமாக இந்தச் சட்டம் வருமானால், இந்தச் சட்டத்திற்குரிய பாதுகாப்பை ஆசிரியர்கள் பெறுவார்கள், பெறவேண்டும் என்ற நம்பிக்கையில் இந்த மசோதாவை வரவேற்று முடிக்கிறேன்.

திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, சபையில் விவாதிக்கப்படும் கல்வி மசோதாவை முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பில் நான் எதிர்க்க முற்படுகிறேன். பேரவையிலே, எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், இந்த மசோதாவை எதிர்த்து வாக்களித்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாவரும் அறிவீர்கள். இந்த மசோதாவின் நோக்கம் ஆசிரியர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்தப்படுவேண்டும் என்பதாகும். ஆனால், நிர்வாக அமைப்பையே மாற்றியமைக்கக் கூடிய நிலையில் இது உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுக்கு இந்த மசோதா நியாயம் வழங்கவில்லை என்பதால் நாங்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க முற்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை இங்கே யாவரும் உணர வேண்டும் என்பதை நான் விரும்புகிறேன். உலகத்திலே இஸ்லாமியர்களுக்கென்று ஒரு தனிக் கலாசாரம், கோட்பாடு, மரபு உண்டு. அவைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதனால் தான், நாங்கள் சில சலுகைகளை, சில பாதுகாப்புக்களைக் கேட்கிறோமே தவிர, இந்த மசோதாவிற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் மட்டும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவில்லை.

குறிப்பாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொண்டுவந்த நூற்றுக்கணக்கான மசோதாக்களை நாங்கள் ஆதரித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறோமே தவிர, எதிர்க்கவில்லை. ஆனால், இந்த மசோதா எங்களை நேரடியாகப் பாதிக்கக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது. இது போன்ற ஒன்றிரண்டு மசோதாக்களைத்தான் எதிர்த்து வந்திருக்கின்றோமே தவிர, சாதாரணமாக எப்போதுமே நாங்கள் ஆதரிப்பவர்கள் தான். தோழமைக் கட்சி கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை நாங்கள் எதிர்க்க முற்படுகிறோம் என்றால், நாங்கள் பாதிக்கப்படக்கூடும், எங்களுடைய எண்ணங்கள், உரிமைகள் பாதிக்கப்படக்கூடும் என்று எண்ணுவதில் எந்த அளவில் நியாயம் இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் நீங்கள் உணர வேண்டும். இங்கே மதிப்பிற்குரிய, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மைனாரிட்டிகளை இந்த மசோதா பாதிக்காது என்று சொன்னார்கள். ஆங்கிலத்தில் "The wearer knows where the shoe pinches" என்று சொல்லுவார்கள். யார் அந்த பூட்டைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களால்தான் அது எங்கே கடிக்கிறது என்பதை உணர முடியும். அதுபற்றி மற்றவர்களுக்குத் தெரியாது. அமைச்சர் அவர்கள் மைனாரிட்டிகள் பாதிக்கப்படவில்லை என்று பொதுப்படையாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். சீர்திருத்த மசோதா என்ற

பெயரால், அவசியம் இல்லாத சர்ச்சைக்குரிய இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டது விரும்பத்தக்காதது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆசிரியர்களுடைய குறைகள் போக்கப்படவேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்றால், சில உத்தரவுகள் போட்டு, அவர்களுக்குச் சலுகைகள் வழங்கலாம். ஸ்கூல் கமிட்டிகளில், ஆசிரியர்களில் இரண்டு மூன்று பேருக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதாக இந்த மசோதா சொல்லுகிறது. இதனால் ஆசிரியர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் பெரிதும் உயர்ந்துவிடும் என்று நான் எண்ணத் தயாராயில்லை. 3, 4 ஆசிரியர்கள் இந்தக் கமிட்டியில் உட்கார்ந்து விடுவதனால், ஆசிரியர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரப்போவதில்லை. 25 ரூபாய் சம்பள உயர்வு கொடுத்துப்பாருங்கள், எவ்வளவு மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறார்கள் என்று. ஏதோ இந்த மசோதாவால் தங்களுக்கு நிறைய வந்து விடப்போகிறது என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற ஆசிரியர்கள் எமாறப் போகிறார்கள். உண்மையில் ஆசிரியர்களைப் பெரும் எமாற்றத்திற்குள்ளாக்கப்போகும் மசோதா இது. “Sweet words will not satisfy hunger” என்று சொல்லுவார்கள். ரூபாயாக ஏதாவது கொடுத்தால் பசியை அடக்கலாம். வெறும் வார்த்தையால் பசியை அடக்க முடியாது. ரூபாயாக ஆசிரியர்களுக்கு எதுவும் கொடுக்காமல், ஒரு சிலருக்கு சில ஸ்தானங்கள், ஒரு கவுன்சிலிலோ, அல்லது ஒரு கமிட்டியிலோ கொடுத்து விடுவதால் எந்த வகையிலும் ஆசிரியர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரப்போவதில்லை. அதனால் இந்த மசோதாவின் நோக்கம் ஈடேறப்போவதில்லை.

இன்னொன்று சொல்லுகிறார்கள். தனியாருடைய பள்ளிகள் “பிவினஸ் சென்ட்ரல்ஸ்” ஆக உருவாக்கப்பட்டு விட்டன என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். உண்மையில் விரும்பத்தக்காத முறைகள் சில இடங்களில் நடைபெறுகின்றன. எல்லா ஸ்கூல்களிலும் அல்ல. ஒரு சில ஸ்கூல்களில் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள். உத்தியோகத்தில் ஒரு ஆசிரியரை நியமிக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கு ஏதாவது வாங்கிக் கொண்டு நியமிக்கிறார்கள். அட்மிஷனில் பணம் வாங்கிக் கொண்டு சேர்க்கிறார்கள். இது எல்லாம் முறைகேடான செயல்தான். இந்த முறைகேடான செயல்கள் எல்லாம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். இதை யாரும் விரும்பமாட்டார்கள். ஆனால், ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்றால், யார் தவறு செய்தார்களோ, அவர்களைக் கண்டுபிடித்து கடுமையான தண்டனை அவர்களுக்கு விதிக்கலாம். கண்டுபிடிக்க வேண்டிய பொறுப்பு போலீஸ் இலாகாவினுடையது. போலீஸ் இலாகாவால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்று சொல்லுவது போல், அவர்களுடைய திறமையை நாம் குறைத்து மதிப்பிடுவதுபோல் இருக்கிறது. இந்த மசோதாவின் மூலம் ஆசிரியர்களுடைய குறைகளைப் போக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுவது. ஒரு சிலர் தவறு செய்தால், எல்லோரையும் கண்டிப்பதா? தமிழிலே சொல்லுவார்கள். ஒரு மூட்டைப் பூச்சி கடித்தது என்றால் எல்லா மூட்டைப்பூச்சிகளையும் அடிப்பார்கள் என்று. கடித்த மூட்டைப்பூச்சியை மட்டும் அடிப்பதில்லை. ஆகவே, ஒன்று, இரண்டு பள்ளிகள் தவறு செய்தால், அதற்காக எல்லா பள்ளிகளையும் தண்டிப்பதா?

[1973 டிசம்பர் 8]

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

4.30 மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : எந்த மூட்டைப்பூச்சி கடித்தது
பி.ப. என்று கண்டுபிடிக்க முடியாது, கஷ்டம். ஆகவே எல்லா மூட்டைப்பூச்சி
களையும் அடித்துவிட வேண்டியதுதான்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : நாங்கள் இந்த மசோதாவை
எதிர்க்கிறோம் என்று சொன்னேன். சமீப காலத்தில் கொண்டு
வந்த குத்தகைதாரர் மசோதாவை நாங்கள் எதிர்த்தோம். புரோகி
பிஷ்ணை ரத்து செய்கின்ற மசோதா வந்தது. அதையும் முஸ்லீம் லீக்
பலமாக எதிர்த்தது. இன்றைக்கு மூன்றாவது மசோதா இந்த
ஸ்கூல் மசோதா. இதை முஸ்லீம் லீக் எதிர்க்கிறது. நாங்கள்
குத்தகைதாரர்கள் மசோதாவை எதிர்த்தோம். அப்போது,
மற்றவர்கள் அது சரியென்று கூறி, எங்கள் மீது தவறான
காரணங்கள் எல்லாம் சொல்லப்பட்டன. தவறான நோக்கங்கள்
எல்லாம் கற்பிக்கப்பட்டன. நாங்கள் தாக்கப்பட்டோம். பிறகு, இந்த
மசோதாவில் குறைகள் இருக்கின்றனவென்பதைப் பற்றி பலர் சொல்வது
என் காதில் கேட்டது நன்றாக நீனைவில் இருக்கிறது. அந்த மசோதாவில்
திருத்தங்கள் வர இருப்பதையும் நான் அறிவேன். அதேபோன்று,
ப்ரொஹிபிஷனையும் தளர்த்துவதற்கு நாங்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்
தோம். அப்போது எங்கள் மீது தவறான காரணங்கள், நோக்கங்கள்
எல்லாம் கற்பிக்கப்பட்டன. ஆனால் நாங்கள் சொன்ன சரியென்ற முறையில்
அரசு ஏற்று, மீண்டும் ப்ரொஹிபிஷனைக் கொண்டு வரும் தீர்மானம்
நம் சபையில் வந்து, அதிலே பேசினோம். இப்போது இந்தக் கல்வி
மசோதாவும் தவறானதென்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். நீங்கள்
அதை எதிர்க்கின்றீர்கள். நீங்கள் யாரும் அதை ஒத்துக்கொள்ளத்
தயாராக இல்லை. நாள் வரும். வெகு விரைவில் நீங்கள் இதை
ஒப்புக்கொள்வீர்களென்று நினைக்கிறேன். அமைச்சரவர்கள் ஒரு
கருத்தைச் சொன்னார்கள். மைனாரிட்டிகளுக்கு திருப்தி அளிக்கக்கூடிய
திருத்தங்களென்று, 2 திருத்தங்களைப் படித்தார்கள். மேலெழுந்தவாரியா
கப்பார்த்தால், மைனாரிட்டிகளுக்குப் பெரிய சலுகை கிடைத்ததாகத்
தெரிகிறது. ஆனால், கொடுத்த சலுகை பூஜ்யம்தான். இதாதான்
உண்மை. இந்த உண்மைகளை நாங்கள் உணராவிட்டால், திராவிட
முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டுவந்துள்ள மசோதாவை எதிர்க்க
மாட்டோம். உண்மையிலேயே நாங்கள் பாதிக்கப்படுகிறோம். நாங்கள்
இதை வேதனையோடு எதிர்க்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள
விரும்புகிறேன். 2 சலுகைகளை முஸ்லீம்களுக்குக் காட்டியதாக அமைச்
சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு பள்ளியைத் துவக்க வேண்டுமென்றால்,
முன் அனுமதி பெறாமல் துவக்கலாமென்று சொன்னார்கள். இரண்
டாவதாக, நிர்வாகத்தை “டேக் ஓவர்” செய்வது—கைப்பற்றுவது
என்பதிலே, மைனாரிட்டிகளுடைய பள்ளிகளைக் கைப்பற்றுவதில்லை
யென்றும் சொன்னார்கள். முதல் சலுகையினால், முன் அனுமதி
பெறாமல் பள்ளியைத் துவக்கலாம். ஆனால் ரெகக்னிஷன் இல்லாமல்
நடத்திக்கொண்டிருக்க வேண்டும். ரெகக்னிஷன் இருந்தால்தான்,

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

மாணவர்களுக்கு சர்டிபிகேட் கொடுக்க முடியும். ஒரு பள்ளியை ஆரம்பிப்பதற்கு என்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ, அவை களைப் பூர்த்தியாகச் செய்த பிறகு தான் ரெகக்னிஷன் கிடைக்கும். ரெகக்னிஷன் இல்லாமல் பள்ளிக்கூடம் நடத்தி என்ன பிரயோசனம்? எனவே, இந்தச் சலுகைகள் அர்த்தமில்லாத சலுகைகளென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக “டேக் ஓவர்”. நாங்கள் மைனாரிட்டிகளுடைய பள்ளிகளைக் கைப்பற்ற மாட்டோம் என்று கூறினார்கள். மற்ற பள்ளிகளை அரசு கைப்பற்றிக்கொள்ளும். ஆனால் இந்தப் பள்ளிகளைக் கைப்பற்றாது. ஆனால், அதே நேரத்தில் இந்தப் பள்ளிகளுக்கு கிராண்ட் கொடுக்கப்பட மாட்டாது; ரெகக்னிஷன் கொடுக்கப்பட மாட்டாது. கிராண்ட் கொடுக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை; ரெகக்னிஷனை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டால் என்ன பயன்? எங்குமிடம் கொடுப்பது உயிரற்ற சடலம்தான். அந்தப் பள்ளிகளில் மாணவர்களுக்கு எவ்விதமான சர்டிபிகேட்டும் கொடுக்க முடியாது. சிலபைசப் பின்பற்றி பள்ளிக்கூடம் நடத்த முடியாது. ஆக, அர்த்தமற்ற சலுகைகள் என்ற அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது. கிடைத்த சலுகை பூஜ்யம் தான் என்று சொல்லுவேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். மாணவர்களுக்குப் பொதுக் கல்வியைப் போதிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைத் திறக்கும்போது, இப்படி இப்படித்தான் வகுப்புகள் இருக்க வேண்டும்; மாணவர்களுக்குப் பாடம் இருக்க வேண்டும்; கட்டிடம் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்; நற் கல்வி இருக்க வேண்டும் என்று கொள்கை வகுத்து, அரசு அதற்குரிய சட்டத்தையும் வகுத்து, பொதுக் கல்வியை நிர்ணயிக்கிறது. அந்தச் சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு பள்ளிகளைத் துவக்குபவர்களுக்குத் தான் அங்கீகாரம் கிடைக்கும். அந்தப் பொதுக் கல்வியை நடத்தக் கூடிய இன்ஸ்டிடியூஷன்கள், அவை அரசுப் பள்ளிகளானாலும் சரி, எய்டட் பள்ளிகளானாலும் சரி, இந்த விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு துவக்கும் போது அங்கீகாரம் கொடுப்பது சரியென்று உறுப்பினரவர்கள் கருதுகிறாரா? அல்லது அப்படியில்லாமல் மாணவர்களையும், ஆசிரியர்களையும் வைத்து நடத்துவது சரியென்று கருதுகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு கிளாஸ் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலுள்ள எந்த ஒரு “கிளாஸ்” மீறப்பட்டாலும், அங்கீகாரத்தை நிறுத்துவதற்கு அரசுக்கு அதிகாரம் உண்டு. வருஷத்திற்கு ஒரு முறை கட்டிடத்திற்கு சுண்ணாம்பு அடிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்த தவறினால், அரசு விரும்பினால், அங்கீகாரத்தை நிறுத்திவிடலாம். பெரிய தவறு செய்தால், நிச்சயமாகத் தண்டியுங்கள். குறிப்பாக என்னைப் பொறுத்தமட்டில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முஸ்லீம்களின் கல்வி அமைப்பு, மற்றவர்

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

களின் கல்வி அமைப்பிலிருந்து சிறிது மாறுபட்டது. எனவே, இந்தச் சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு நடத்துவது எங்களுக்குச் சிரமமாக இருக்கும். நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். எங்களுடைய அமைப்பு, கலாசாரம் வேறு, இதை அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்களே உணர்ந்ததன் காரணத்தினால்தான், ஒவ்வொரு அம்சத்திலே, ஒருசில சலுகைகள் எங்களுக்கு அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் நாங்கள் பள்ளிக்கூடம் நடத்த அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு சலுகை, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் மூலம் பறிக்கப் படுகிறதென்பது உண்மையிலேயே மிகமிக வேதனைப்படக் கூடிய அம்சமாகும். எனவே, இதை அரசு மறு பரிசீலனை செய்து எங்களுக்கு அந்தச் சலுகையை மீண்டும் வழங்க முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், முஸ்லீம்கள் பரவலாக எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் முஸ்லீம் சமுதாயத்திற்குக் கொடுக்கப் படுகிற உரிமைகள் இதன்மூலம் பறிக்கப்படுகின்றனவென்று சொன்னார்கள். இது உரிமைகளைப் பறிக்கிற சட்டமல்ல. பள்ளிக் கூடத்தை ஒழுங்கு படுத்துகிற சட்டம். முஸ்லீம்களுடைய கலாசாரம் அல்லது முஸ்லீம் சமுதாயத்தினுடைய அடிப்படையில் கல்வி புகட்டுவதை இந்தச் சட்டம் பாதிக்கவில்லை. நான் முதலிலேயே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அந்தப் பள்ளிகளுக்கு விதிவிலக்கு கிடைக்கும். ஆக மத கலாச்சாரம், மத சம்பந்தமான கல்வியைப் போதிக்கும் நிறுவனங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் விதியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. மதத்தினுடைய அடிப்படையிலே, கலாசாரத்தினுடைய அடிப்படையிலே நடைபெறுகின்ற பள்ளிகள் மட்டுமல்ல, சென்ட்ரல் சட்டத்தின்கீழ் நடக்கும் பள்ளிகளும் இதற்குள் வராது. மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகள் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வராது. அரசாங்கத்தினுடைய அங்கீகாரம் பெறாமல், நடத்தும் பள்ளிகளும் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வராது. அரசாங்கத்தினுடைய சட்ட திட்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, சொல்லப் படும் முறைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அரசால் நடத்தப்படும் தேர்விற்கு மாணவர்களை அனுப்பும் பள்ளிகள், நூற்றுக்கு நூறு கல்வி மானியம் அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறும் பள்ளிகள், கட்டிட மானியம் பெறுகின்ற பள்ளிகள்—இவைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் இந்தச் சட்டம் இருக்கிறது. இந்த மதத்திற்கு இன்னின்ன கட்டுப்பாடு என்னல்ல. இது கல்விக்கான கட்டுப்பாடுதான். அந்த அடிப்படையில் ரெகக்னிஷன் வாங்க வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். கலாசாரத்தின் அடிப்படையில் அல்லது மதத்தின் அடிப்படையில் நடக்கும் கல்வி நிறுவனத்தின் உரிமையைப் பறிப்பதற்கோ அல்லது கட்டுப்படுத்துவதற்கோ இந்தச் சட்டம் இல்லையென்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1973 டிசம்பர் 5]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மத அடிப்படையிலே பயிற்றுவிக்கக் கூடிய கல்விக்கு எந்தவிதமான தடையுமில்லையென்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். மத அடிப்படையிலான கல்வியை, சாதாரணக் கல்வி பயின்ற பிறகுதான் படிக்க முடியும். “அ”; “ஆ” கற்றுக் கொண்ட பிறகுதான் அந்தக் கல்வியைப் படிக்க முடியும்.

“No other instruction shall be imparted” என்று சட்டத்திலே இருந்தாலும், நடைமுறையில் அதைத் தடை செய்ய மாட்டார்களென்று நினைக்கிறேன். சட்டப்படி தடை செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தால், இந்தச் சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு தீர்த்து விடலாம். சாதாரணமாக முஸ்லீம்களுடைய பள்ளிகளில், அவர்களுடைய வழக்கப்படி, கலாசாரத்தின்படி, அவர்களின் நடைமுறைகளின்படி மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை, அடிப்படைக் கல்வியைப் போதிக்க முற்படும்போது சில இடங்களில், சில அம்சங்களில் மாறுபடக்கூடும். அப்படி மாறும்போதுகூட, தடை உத்தரவு போட விதி இருக்கிறது. எனவே, இதற்கும் விதி விலக்கு வேண்டுமென்ற கோரிக்கை....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பிரைவேட் ஸ்கூல் என்றால் என்ன பெயரிஷன்? அந்த பிரிவிலே விளக்கம் சொல்லும்போது 4.40 பி.ப.
“இம்பாரிட்டிங் ரிலீஜியஸ் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் அலோன்” என்றால் இந்தப் பள்ளிக்கூடம் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வராது என்றுதான் விளக்கம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த விளக்கம் சொல்லும்போது ரெகுலராக ஒரு பள்ளிக்கூடம் நடத்திக் கொண்டிருக்கும்போது, இடையில் ஒரு ஒன்றரை மணி நேரம் ரிலிஜன் பற்றி இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுப்போமே யானால், இந்தச் சட்டத்தினால் ரிலீஜியஸ் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் பாதிக்கப் படுவதில்லை. இதுதான் ரெகக்னிசனுக்காகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதியைப் பின்பற்றாவிட்டால், அதன்படி ரெகக்னிசன் ரத்தாகும் என்று போடவேயில்லை.

பின்னாலே 2 (3) கிளாஸைப் படித்துப்பார்த்தால் இந்தச் சட்டம் எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெளிவாகும். இந்த நோக்கம் முறையாக இருக்குமானால், அப்போதுதான் இந்த ரெகக்னிசன் பிரச்சினை வரும். சின்னத் தவறுகளுக்காக எல்லாம் ரெகக்னிசன் எடுக்கப்படும் என்று போடப்படவில்லை. ஆகவே எந்தவிதமான பயங்கரமான சூழ்நிலையையும் உருவாக்கிவிட வேண்டாமென்று பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கத்தை நான் வரவேற்கின்றேன். சின்ன தவறுகளுக்கெல்லாம் தடை உத்தரவு போட்டுவிடமாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதிகாரிகள் கிட்டத்தட்ட அந்த மனப்பான்மையுடன் நடப்பதுண்டு. சில

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

அதிகாரிகள் துரதிருஷ்டவசமாக எங்கள் பிரச்சினைபை குறுகலான நோக்குடன் கவனித்து விடுகின்றார்கள். ஆயிரத்துக்கு ஒருவர், நூற்றுக்கு ஒருவர் இருவர் அப்படி இருக்கலாம். அப்படிச் சட்டத்தில் பிடிப்புக் கொடுத்துவிட்டால், அதையே வைத்து தங்கள் காரியத்தை சாதித்துவிடக் கூடிய நிலை, எங்களுக்கு ஒரு துரதிருஷ்டவசமான நிலை, தனிப்பட்ட முறையில் எங்களுக்கு இருக்கின்றது. அதனால்தான் கல்விச் சட்டத்தில் அது மாதிரியான இடம் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். மற்றொன்று சொல்கிறார்கள். “ரிலீஜியஸ் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்” இந்த ஆக்டுக்குள் வராது என்று நான் ஆரம்பத்திலேயே சொல்கிறேன். முதலில் சாதாரண படிப்பு படித்த பிறகுதான் ரிலீஜியஸ் இன்ஸ்ட்ரக்ஷனுக்குப் போக முடியும். “அ”, “ஆ” படித்த பின்னர்தான் திருக்குறள் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். எனவே சட்ட நுணுக்கமாகப் பார்த்தால், ஆபத்து இருக்கிறது. அதற்கு சலுகைகள் அளிக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

இன்றைக்கு முஸ்லீம்கள் இந்தச் சட்டத்திற்குப் பரவலாக எதிர்ப்புத் தெரிவித்து விட்டார்கள். நாங்கள் இஸ்லாமிய சமுதாயத்தின் பிரதிநிதிகள் என்ற அடிப்படையில் இஸ்லாமியர்களுடைய கருத்தை பிரதிபலிக்கவேண்டிய கட்டாயத்தில் இந்த மசோதாவை நாங்கள் எதிர்த்தோம். அதனால்தான் பேரவையில் கூட நாங்கள் எதிர்த்து வாக்குப் பதிவு செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. இந்த மசோதாவின் மூலம் நாங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறோம். இதிலே நாங்கள் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்தத் திருத்தத்தை எங்கள் கோட்பாட்டை அனுசரித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஏதாவது ஊழல் இருந்தால் எது செய்தாலும் ஒத்துக்கொள்ளுவேன். நாங்கள் எங்கள் கோட்பாட்டை அனுசரித்து நடத்தும்போது, இந்தச் சட்டத் திட்டங்களுக்கு ஏதாவது சிறு மாற்றங்கள் வந்தால், அதனால் தடை உத்தரவு போடுவது என்பது கூடாது. அப்படி தடை உத்தரவு போடக்கூடிய நிலை வந்தாலும், நாங்கள் கேட்டுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு சலுகை என்ன வென்றால் நீங்கள் கொடுக்கக்கூடிய கிரான்டுகளை வேண்டுமானால் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், அங்கீகாரத்தை மட்டும் நிறுத்த வேண்டாம். அந்த அடிப்படையிலே சிறு திருத்தத்துடன் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குப் பூரணமான மகிழ்ச்சியோடு நான் இந்த அவையிலே நின்று பேசுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கின்றேன். கண்ணீர் விடுத்து நிற்கக்கூடிய ஆசிரியச் சமுதாயம் இன்றைக்கு தாங்கள் கண்டு கொண்டிருந்த கனவெல்லாம் நினைவாகக்கூடிய சூழ்நிலையிலே இந்த அரசு சட்டப் பேரவையிலே ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றி இந்த மேலவையில் வைத்திருக்கக்கூடிய இந்த நாள், தனியார் பள்ளி ஆசிரியச் சமுதாயத்தினுடைய பொன்னான நாள் என்று இந்த வரலாற்று உண்மையை இந்த நேரத்

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அத்தகைய ஒரு சட்டத்தை இன்றைக்குக் கொண்டுவந்த தமிழக அரசையும், இந்த அமைச்சர் பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடிய பெருமக்களையும் நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். இன்றைக்குப் பலபேர் கூறினார்கள். இங்கே இருக்கக் கூடிய விஷயங்களைப் பொறுத்த வரையில், பலரும் அவரவர்கள் நோக்கத்தின்பாற் பட்டதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். எந்தச் சமுதாயத்தின் அடிப்படையிலேயும் இல்லாமல், அத்துனை சமுதாயத்திலும், தமிழ் சமுதாயத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற சிறுவர்களுக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்காக, இனத்திற்கு அப்பாற்பட்டு, மதத்திற்கு அப்பாற்பட்டு, மொழிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கின்ற அந்த ஆசிரியர்களுக்காக, கண்ணீர் விட்டிருக்கின்ற அந்த சமுதாயத்திற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவை அந்தச் சமுதாயம் மனதார வரவேற்கின்றது என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கின்றேன். இதை இந்த அவையின் குறிப்பிலே பதிவு செய்யவேண்டுமென்பதற்காகவே கூறுகின்றேன்.

இன்றைக்குப் பலவாறாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். எடுத்துச் சொன்னது எப்படியிருந்தாலும், இந்தச் சட்டம் எப்படி வந்தது, அப்படி வர வேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது என்பதை நான் சொன்னால், அப்படிப் பட்ட வேகத்தோடு உணர்ச்சியோடு இருப்பவர்களுக்கூட உருக்கம் தெரிவிப்பார்கள் என்று நம்புகின்றேன். 1938-ஆம் ஆண்டிலே, திரு ராஜ கோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே ஆண்டு கொண்டிருந்த போது, “ரூல்ஸ் ரிஸ்ட்டிங் டு எலிமென்டரி ஸ்கூல்ஸ்” என்று பாரா 1-ஐப் போட்டார்கள். பாரா 2-ஐப் போட்டார்கள். பாரா 1-ஐச் சட்டமாக்கினார்கள். அது மாணேஜர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கக்கூடிய பாதுகாப்புச் சட்டம். அதைச் சட்ட ரீதியாக்கி, ரூல்ஸ் அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே கொண்டுவந்து விட்டார்கள். அதன் பிறகு பாரா 2 என்பதை “நான்-ஸ்டாச்சடரி” ஆக வைத்துவிட்டார்கள். இந்த “நான்-ஸ்டாச்சடரி” சட்ட பூர்வமற்றது என்றார்கள். அந்த சட்ட பூர்வமற்ற ரூல்சிலே தான் ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்று இருந்தது. அது அவர்கள் வேண்டுமென்றே செய்ததல்ல. அன்றைக்கு இது போதும் என்று அதிகாரிகள் சொன்ன காரணத்தினாலே, வெள்ளையர்கள் காலத்திலிருந்து அது சட்டமாக இருந்தது. நீண்டகாலமாக “Rules relating to para 2 must be made statutory” என்று நாங்கள் கோரி வந்தோம். நீண்டகாலமாக அவைகள் கவனிக்கப்படவேயில்லை. அப்படி கவனிக்கப்படாமலிருந்தாலும், ஆசிரியர்கள் மத்தியிலே, வேகமோ போராட்டமோ வரவில்லை. அதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கின்றது. அன்றைக்கு வேலைவாய்ப்புகள் அதிகமாக இருந்த காரணத்தினால், இந்த மேனேஜ்மென்டுக்குக் கைகொடுக்க வேண்டியதில்லை-டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டுக்குச் சென்றுவிடுவோம், உள்ளாட்சிக்குச் சென்றுவிடுவோம் என்று அன்றைக்குச் சென்றுகொண்டிருந்தார்கள். ஆதலால் பிரச்சினைகள் குடுபிடிக்கவில்லை. இன்றைக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வரக்

236 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

கூடிய காலத்திலே, ஆசிரிய பெருமக்கள் எய்ட் பள்ளிகளிலிருந்து நீக்கப் படும்போது, தெருவிலே குடும்பம் குடும்பமாக பிள்ளை குட்டிகளை வைத்துக் கொண்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். நான் பல இடங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறேன். மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் என்னுடைய உணர்ச்சியைச் சொல்லுகிறேன். உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். எம்.டி. பால் அவர்கள் தலைமையில் இருந்த அரசுக் கமிட்டிக்கு இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற ஆசிரியர்கள் சாட்சியங்களைக் கொடுக்க வந்தபோது அவர்கள் கண்ணீர் வடித்து அழுதார்கள். அந்தக் கண்ணீர் எளிதானதல்ல, சாதாரணமானதல்ல, ரத்தக் கண்ணீர் என்பதை நான் உங்கள் முன்னர் வைத்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நாட்டிலே நடத்தப்பட்ட கொடுமைகள் ஏராளம் என்பதைப்பற்றி சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பளித்திருக்கின்றது. நீண்டகாலத்திற்கு முன் ரெஜினா என்ற சாதாரண ஆசிரிய பெண்மணி சுப்ரீம் கோர்ட் வரை வழக்காட்சி சென்றார்கள். அவ்வளவு லேசான பிரச்சினையில் சுப்ரீம் கோர்ட் வரை போவதென்பது. அவர்கள் முஸ்லீம் பெண்மணி. அவர்கள் பணியாற்றியது முஸ்லீம் பள்ளியில். அவர்கள் அந்த நிர்வாகத்தைத் தான் எதிர்த்துச் சென்றார்கள். இந்த நாட்டிலே இன்றைக்கு என்ன நடக்கிறது? மைனாரிட்டி, மெஜாரிட்டி என்று இருக்கிறது. மெஜாரிட்டி நிர்வாகத்தினர் தங்களுடைய சொந்தக்காரர்கள், தங்களுடைய இனத்துக்காரர்கள், ஜாதிக்காரர்கள் என்ற அடிப்படையில் போட்டுக்கொள்கின்றார்கள். மைனாரிட்டி என்றால் மைனாரிட்டி வகுப்பினரைத்தான் போடுகிறார்கள். மைனாரிட்டியினருக்கு உரிமை கொடுக்கின்றார்கள். மெஜாரிட்டியினருக்கு வேறுபாடு இருக்கின்றது என்று சொல்லுகின்றார்கள். இதைப்பற்றி நான் பின்னால் பேச விரும்புகிறேன். இப்படி ஆசிரியர்களுக்காக நீண்ட காலமாக அரசில் “நான்-ஸ்டாபுரி” ரூல்ஸ் இருந்த காரணத்தினால், அந்த புரோவிஷன்படி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். எனவே எடுத்தவுடனே மாணேஜர்கள் கோர்ட்டுக்குச் செல்வார்கள். இந்த அதிகாரி போட்டது தப்பு என்று கோர்ட்டிலே சொல்வார்கள். ஆகவே அதிகாரி செய்தது தப்பு, ரூ. 2,000 சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய, நாட்டினுடைய கல்விக்கே பொறுப்பானவர் என்று கல்விக்கே அத்தாரிட்டியாக இருக்கக்கூடிய டைரக்டருடைய, இந்த ஜனநாயக அரசு வைத்திருக்கக்கூடிய அதிகாரியின் உத்தரவு, நிராகரிக்கப்பட்டு காலிலே மிதிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றது என்ற கடந்த கால நிகழ்ச்சியை நான் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இதையெல்லாம் சொல்லும்போது நான் கொஞ்சம் உணர்ச்சிவசமாகச் சொல்லியிருந்தால், அதை மன்னிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் எல்லாம் ஆசிரியர்கள் வதைப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அன்று பட்ட அந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம், கஷ்டங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன. சொல்கின்றேன்.

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

இப்படி அதிகாரிகள் ஒரு உத்தரவு போட்டால், அந்த உத்தரவை அமுல்படுத்த மாட்டார்கள். ஆனால் அதே டைரக்டர், அவர்களுக்கு கிராண்டை மரியாதையோடு கொடுப்பார். இதுதான் நடைமுறையிலே இருக்கக்கூடியது. அநியாயம் செய்திருக்கின்றாய், ஆசிரியரை நீக்கியது தவறு, அவரை வெளியேற்றியது தவறு, அவரை எடுத்துக்கொள் என்று உத்தரவு போட்டால், அதை அமுல்படுத்தமாட்டார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கிராண்டைக் கொடுக்காவிட்டால், கோர்ட்டிலே சென்று நியாயம் கேட்பார்கள். டைரக்டர் அவர்கள் இதைக் கொடுக்காமலிருந்தது தப்பு, உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கோர்ட்டார் தீர்ப்பளிப்பார்கள். நாட்டில் இருக்கின்ற நிலை இது. இந்த நிலைகளை ஆசிரியர் சமுதாயம் எடுத்துச் சொல்லி, எடுத்துச் சொல்லி, மகாநாடுகள் நடத்தி அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்தைப் பெற்ற போது, நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னர், இங்கே இப்போது அமர்ந்திருக்கின்ற மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கல்விப் பொறுப்பில் இருந்த நேரத்திலே இந்த மேலவையிலேதான் ஓர் உறுதியைத் தந்தார்கள். ஒரு குழு போட்டு ஆசிரிய பெருமக்கள் அனுபவித்து வரக்கூடிய இன்னல்களைத் தீர்ப்பதற்கான ஒரு சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டுவர முயலும் என்று வாக்குறுதி அளித்தார்கள். அந்த வாக்குறுதிதான் நீண்ட காலமாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு, நாட்டினுடைய மக்களுக்கெல்லாம் நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கருதுகிற அரசு, யாருக்கும் பாதகம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்ற உணர்ச்சியோடு இருக்கின்ற அரசு, பல்வேறு குழுக்களைப் போட்டு, பல சாட்சியங்களைப் கேட்டு, அதன் பிறகு “ பில் ” கொண்டு வந்து, அது செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டு, மீண்டும் பலபேர் சொல்லச் செய்து, அதன் பிறகும் கூடுமான சாத்தியக் கூறுகளுடன் அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையிலேதான் இந்தச் சட்டத்தை இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கின்றது என்பதை நான் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு அவரவர்கள் அரசியல் சட்டத்தைப் பொறுத்து, வக்கீல் திறமையைப் போல் தங்கள் தங்கள் வாதத்தை எடுத்துக்கொண்டு பேசுகிறார்கள். என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னைப் பொறுத்த அளவில் சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பின் அடிப்படையில் ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்கு, கிடைத்திருக்கிற உரிமைப் பிரச்சினையையும், அதிலே மைனாரிட்டி பிரச்சினை வரவில்லை என்பதையும் பின்னாலே எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆசிரியப் பெருமக்கள் நீண்ட நாட்களாக எதிர்பார்த்து வந்த இந்தச் சட்டம் இப்போது வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை முழுமையாக வரவேற்கிறோம் என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பள்ளிகளை நடத்துபவர்களுடைய நிலைமை என்ன? பள்ளிகளை நடத்துகிறார்கள். இன்றைக்கு எம்.டி. பால் கமிட்டியில் உள்ள அறிக்கைகளை திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் படித்துவந்து சொன்னார்கள்.

4:50
பி.ப.

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

அந்த அறிக்கையை வெளியிட்ட கமிட்டியில் நானும் ஒரு உறுப்பினராக இருந்தவன். அது கமிட்டி உறுப்பினர்களுடைய கருத்து அல்ல. கமிட்டியினுடைய முடிவல்ல அது. சேர்மெனாக இருந்த எம். டி. பால் என்பவரே பள்ளியைப்பற்றி எழுதப்பட்ட குறிப்பில் இப்படி பள்ளிகள் இருக்கின்றன என்று முகவுரையில் எழுதிய குறிப்பாகும் என்பதை நான் முதலில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதை விட ஒரு பெரிய கமிட்டியாக பாராளுமன்றத்தில் பல நாடுகளிலிருந்து, கல்வி நிபுணர்களை அழைத்து, அமெரிக்கா, ஜப்பான், பிரான்ஸ், இரஷியா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளுடைய நிபுணர்களெல்லாம் இருந்து, டாக்டர் கோத்தாரி அவர்களுடைய தலைமையிலே கல்விக் கமிஷன் ஒன்று ஏற்படுத்தி இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய தனியார் பள்ளிகளைப்பற்றி ஆராய்ந்தார்கள். ஆராய்ந்து அந்த அறிக்கையில் என்ன கூறினார்கள் என்பதைச் சொல்கிறேன். "Several of them are business concerns" வியாபார நோக்கோடு நடைபெறுகின்றன என்று இந்திய நாட்டில் போடப் பட்டிருக்கக்கூடிய கோத்தாரி கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் பதிவாகியிருக்கிறது என்பதை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆனால் இங்கே எடுத்துச் சொன்னவர்கள் அநியாயம் நடக்கக்கூடிய பள்ளிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் அதை ஆதரிக்கிறோம் என்றும் சொன்னதற்கு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். மற்ற வாதங்கள் எப்படியிருந்தாலும், அநியாயங்கள் கூடாது என்று தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். இதைப் பொறுத்த அளவிலே மகிழ்ச்சிதான்.

அடுத்து, மேனேஜ்மெண்டைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, மாண்புமிகு திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அகடமிக் சைடிலே ஸ்கூல் கமிட்டி நிர்வாகத்தைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சொத்துரிமை, அடிப்படை உரிமை இவைகளைப் பொறுத்த வரை, நாங்களெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டு விடுவோம் என்று மேனேஜர்கள் எல்லாம் கூக்குரல் எழுப்பிய காரணத்தினால் சொத்து, கட்டிடம், இவைகளை நீங்களே வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி விட்டார்கள். பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடிய ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு இந்த நாட்டினுடைய பள்ளிக்கூட நிர்வாகத்தில் இடம் கொடுத்து விட்டால், நாட்டில் கல்வியே குட்டிச்சுவராகிவிடும் என்று கருதினால், இந்த ஆசிரியப் பெரு மக்கள் இந்த ஜனநாயக நாட்டில் அடிமைகளா வென்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஒரு பொறுப்பில் இருக்கிற ஆசிரியப் பெருமகன், ஒழுக்கத்தைச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு அத்தாரிட்டியாக இருப்பவன், நல்ல கல்வியைச் சொல்லிக் கொடுக்க படித்து வந்திருப்பவன், பயிற்சிப் பள்ளியால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவன், எய்ட் பயிற்சிப் பள்ளியில் படித்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன், அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டவன், இப்படி இருக்கக்கூடியவர்கள்மீது நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் இந்த நாட்டில் கல்வி என்னவாகும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுதான் நான் சொல்லக்கூடிய கருத்

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

தாகும். இந்த நேரத்தில் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அகாடமிக் சைடைப் பொறுத்த அளவில், பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதிலே மட்டும் ஆசிரியர்கள் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பாடம் எப்படிச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும், சொல்லிக் கொடுக்காவிட்டால், நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற சட்ட திட்டங்கள் இதில் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பங்கு வேண்டுமென்று வளர்ந்து வரக்கூடிய ஜனநாயகத்தில் கருதும் போது, அதில் தவறு இல்லை. இந்த அரசாங்கம் ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் புரொடக்ஷன் கொடுக்கக்கூடிய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கலாமே, பள்ளிகளை ஒழுங்குபடுத்தவேண்டிய அவசியமென்ன, நியாயம் தானா என்ற பிரச்சினையை எழுப்பிப் பார்க்கிறார்கள். நான் நிச்சயமாக ஆசிரியர் சமுதாயத்தின் சார்பாக பதில் அளிக்க விரும்புகிறேன். ஒழுங்கற்ற பள்ளியிலே ஆசிரியருக்கு மட்டும் பாதுகாப்பு இருக்கிறதென்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? ஒரு கல்வி ஸ்தாபனம். ஒழுங்கில்லாத கல்வி ஸ்தாபனமாக இருக்கிறது, நிர்வாகத்தில் ஒழுங்கில்லை, ஒழுங்கின்மை இருக்கிறது, அதிலே ஒழுங்கான கல்வி சொல்லக் கொடுக்கப்படும் என்று யார் நிரூபிக்க முடியும்? முதலிலே வளர்ந்து வரக்கூடிய எண்ணங்களில், எண்ண வளர்ச்சியில், கல்வி ஸ்தாபனங்களை ஒழுங்குபடுத்துவது என்பது அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டது. "Administration does not mean mal-administration" பள்ளியை நிர்வகிப்பது என்பது ஊழல் உள்ள நிர்வாகத்திற்கு உரிமை கொடுப்பதல்ல என்பதற்கு அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே சபரீம் கோர்ட்டிலே தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹைகோர்ட்டுகளிலே தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் நீண்ட முறையில் ஆராய்ந்து தான், பரிசீலித்துத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாங்கள் அறிகிறோம். பள்ளிகளில் ஒழுங்கு இருந்தால் தான், நிர்வாகிகளிடத்தில் ஒழுங்கு இருந்தால்தான், கல்வி நடைமுறையை ஒழுங்கு படுத்தினால்தான், இப்படி ஒழுக்கமுள்ள சமுதாய அமைப்பிலே தான் ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வர முடியும். இதுவும் இத்தோடு சேர்ந்திருக்கிறது என்று கருதிய காரணத்தால்தான், இந்த அரசு இதைச் செய்திருக்கிறது. நாங்கள் கூட ஆரம்ப காலத்திலே 'Rules relating to Elementary schools, Part II must be made Statutory' என்று இதை மட்டும் தான் கேட்டோம். ஆனால் இன்றைக்கு அரசு ஒரு படி மேலே சென்று இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சமுதாயத்தின் அடிப்படையில் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தைச் சரியாக ஆராய வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறது. பேராசிரியர் அண்ணா அவர்கள் இருந்த நேரத்தில், நாங்கள் போய்க் கேட்ட நேரத்தில் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். சண்ணம்பு அடிப்பதற்கும் இந்த எய்ட் பள்ளி மேனேஜர்சளுக்குக் காசைத் தந்து விட்டு அவர்களிடத்திலே நிர்வாகத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பது என்ன நியாயம் என்ற சிந்தனையை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். பேராசிரியப் பெருமக்களைச் சந்தித்த நேரத்தில் இப்படி அவர்கள் கேட்டார்கள்

[1972 டிசம்பர் 8]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சுண்ணாம்பு அடிக்காவிட்டால் பள்ளியை மூடக்கூடிய சட்டம் எந்த நாட்டிலேயும் இருக்க முடியாது. அப்படி சட்டத்தைக் கொண்டு வர முடியாது. நம்முடைய சட்ட அமைச்சரவர்கள் தெளிவாகவே இருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியில் இருந்த நேரத்தில் இதைப்பற்றி தனியார் பிள்ளைக் கொண்டு வந்து, முதலில் “இண்டர்ப்யூஸ்” செய்த பெருமை இப்போதுள்ள சட்ட அமைச்சரவர்களைச் சாரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு, அதைவிட அனுபவத்தின் காரணமாக பல்வேறு விஷயங்களைப் புகுத்தி, பல சட்ட திட்டங்களுக்கு விளக்கம் கொடுத்து இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். கல்வியமைச்சரவர்களும் பல்வேறு வாதங்களுக்கு ஆசிரியப் பெருமக்களுடைய நியாயங்களை எடுத்துச் சொல்லி, மேனேஜ்மெண்டின் உரிமைகள் காக்கப்படும் என்று உறுதி கொடுத்த பிரகடும், இன்றைக்குப் பல்வேறு பிரச்சினைகளை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். எழுப்புவோர் எழுப்பட்டும், ஆனால் ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த ஆசிரியர் சமுதாயத்தினுடைய நலனுக்காக உள்ள இந்தச் சட்டம், எந்த சமுதாயத்தினால், எந்த இனத்தினால் எதிர்க்கப்பட்டாலும், அந்த இனத்திலேயே பணியாற்றுகிற ஆசிரியச் சமுதாயம் இந்த அரசுக்கு ஆதரவாக, எந்த எதிர்ப்பையும் சமாளிக்கும் என்ற உறுதியை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். யார் எந்த மதத்தின் பெயரால் சொன்னாலும் சரி, மொழியின் பெயரால் சொன்னாலும் சரி, ஆசிரியச் சமுதாயம் அரசுக்கு ஆதரவாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மொழிக்குரிய நிர்வாகம் நடத்துகிறவர்கள் போராடுவார்கள். அவர்களை எதிர்த்து அந்தச் சமுதாயத்தினுடைய ஆசிரியர்கள் நிச்சயமாகப் போராடுவார்கள் என்ற உறுதியை இந்த நேரத்தில் அரசுக்குத் தெரிவிக்கக் கடனாய் பட்டிருக்கிறேன். நாட்டில் முன்னேற்றமான சட்டங்கள் வரும்போது ஆதிபத்திய உரிமைகளை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் தங்களுக்கு ஏதாவது சிறு இடைஞ்சல் வரும்போது கொந்தளிப்பார்கள். ஆனால் சாதாரண ஏழையாக இருக்கக் கூடியவன், அவனிடம் இருப்பதைத் தட்டிப் பறித்துக் கொண்டால் கூட, போனால் போகிறது, பசிக்கிறது, எடுத்துக் கொண்டான், போகட்டும் என்று ஒரு நேரம் தான் பட்டினியாக இருப்பதற்கும் தயாராகிறான். இதை நாம் இந்த நாட்டிலே பார்க்கிறோம். ஆனால் பணக்காரர்கள், சாதாரணமாக தங்கனிடத்தில் இருக்கக் கூடிய ஒரு வசதியை எடுத்துவிட்டால் கூட, தங்களுக்குள்ள வாய்ப்பு, வசதி, விளம்பரங்களை வைத்துக் கொண்டு கொந்தளித்து எழுகிறார்கள். இது இன்றைக்கு ஜனநாயக நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலையாகும். இந்த நிலை எப்படியிருந்தாலும், அரசு தைரியத்தோடு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. பின்னால் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஓட்டைகளுக்கு—ஆசிரியர்கள், ஓட்டைகள் என்று ஒருதக்கூடிய விஷயங்களுக்கு நான் பின்னால் வருகிறேன். ஆசிரியர் சமுதாயத்தினுடைய எண்ணங்களை நான் பிரதிபலிக்கிறேன். அதையும் இந்த அரசு கண்ணோடு பரிசீலித்து ஆசிரியச் சமுதாயத்திற்குப் பாதுகாப்பு வழங்க வேண்டும்.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் 241
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/73)

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

இதில் வேறுபாடு இல்லை, வேறுபாடு இல்லை என்று எதிர்த்தவர்கள் கூடச் சொல்லியிருக்கிற காரணத்தினால், அப்படி பாதிப்பு வருமானால், அவர்களே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், அந்தப் பாதிப்பிற்குரிய விஷயம், நாளைக்கு நடைமுறையில் வரும்போது, இருக்குமானால், அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தவும் இந்த அரசு தயங்காது என்ற உத்தரவாதத்தை இந்த அவையில் கல்வியமைச்சரவர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆசிரியர் சமுதாயத்தின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், ஆசிரியர் பாதுகாப்பைப் பொறுத்த அளவில், நாங்களுள்ளோரும் ஒப்புக் கொள்கிறோம் என்று ஏகமனதாக ரிகார்டு செய்து விட்டார்கள் என்ற கருத்தை முதலில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர் கூட்டணியினுடைய, நான் இதுவரை சேர்ந்திருக்கக் கூடிய இயக்கத்தினுடைய முழு முதற்கொள்கை எல்லா பள்ளிகளையும் அரசே ஏற்க வேண்டுமென்பது தான். இதற்காக ஒரு வாரியம் அமைத்து, இதை, “அடானமஸ் போர்ட்” ஆக ஏற்படுத்தி, அதன் கீழே கல்வியைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் கொள்கை. இதிலே டிஸ்ஸெண்டிங் நோட்டிஸ் பல பதிவுகள் இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அதற்காக நான் பெருமையடைகிறேன். அப்படிப் பதிய வைப்பதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததற்காக நான் பெருமையடைகிறேன். இதை நான் பெருமையாகக் கருதுகிறேன். இந்த அரசு இதைத் தந்திருக்கிறது என்பதற்காகப் பெருமைப்படுகிறேன். எல்லாப் பள்ளிகளையும் அரசாங்க நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டு வரும்போது, அவைகளை ஒழுங்குபடுத்த முடியும். தேசிய மயமாக்கப்பட்ட எல்லாமே வெற்றிகர மில்லையென்று சொன்னார்கள். அதே உறுப்பினர்தான் இந்த அவையிலே, மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் திரு. ராமச்சந்திரன் ஒரு டைனமிக் அமைச்சர், இவர் மிகச் சரியாகவும், லாபகரமாகவும், அருமையாகவும் திறமையோடு இந்த நிர்வாகத்தைப் புரிகிறார் என்ற பாராட்டையும் தெரிவித்திருக்கிறார். அதுவும் பதிவாகியிருக்கிறது என்பதை நினைவிற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆக, நிர்வாகம் சரியாக நடக்கும்போது, அது பாராட்டுக்குரியதாக இருக்கிறது. இவர்கள் சொல்லக்கூடிய அடிப்படையிலே நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். நாட்டிலே எடுக்கப்பட்டுள்ள எந்த நிர்வாகமாக இருந்தாலும் சரி, அது எய்ட் பள்ளி நிர்வாகமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது அரசு நிர்வாகமாக இருந்தாலும் சரி, அதை நிர்வகிப்பதிலே சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1964 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு எந்தவிதமான வசதியும் செய்யப்படவில்லை. 1964ஆம் ஆண்டு இலவசக் கல்வி என்று அறிவிக்கப் பட்டுவிட்டது என்று குறிப்பிட்டு கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். 1964ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு போடப்பட்ட கோத்தாரி கமிஷன்தான் 1966-லே மேஜை மெண்ட் பள்ளிகளில் ஊழல் இருக்கிறது என்றும், வியாபார நோக்கோடு நடத்துகிறார்கள் என்றும் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களையே கேட்கிறேன். எய்ட் பள்ளிகளில்

242 கயிற்றாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1373 டி.சம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

5-00 அட்டிஷன் செய்வதற்குப் பணம் வாங்கவில்லையா என்பதை நான்
பி.ப கேட்க விரும்புகிறேன். உண்மையா, இல்லையா? உண்மையை அறிந்தும்,
அறியாதது போல இந்தச் சபையில் சொல்வது என்ன நியாயமாக
இருக்க முடியும்? உங்களுடையோடு இருக்கக் கூடியவர்கள் நியாயத்தை
ஒப்புக்கொண்டு பேச வேண்டுமென்று ஆசிரியர் சமுதாயம் எதிர்பார்க்கிறது.
நியாயங்கள் உண்டா இல்லையா என்பதைத் தெரிவிப்பதற்கு அரசுக்கும்
உரிமை உண்டு. அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குத்தான், கணக்கை முதற்
கொண்டு ஒழுங்குபடுத்துகிறோம். இன்றையதினம் கணக்கைக் கேட்கவே
வாழியில்லை. மேனேஜ்மெண்ட் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்.
கல்வி அமைச்சரே ஒரு அட்டிஷன் கேட்டால் கூட முடியாது என்று
சொல்லக்கூடியவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடிய
கல்வி நிலையங்களைக் கட்டுப்படுத்த உரிமை வேண்டாமா? கற்றுக்
கொடுப்பது ஒரே கல்வி. கட்டுப்பாடு இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான்
செய்யப்படுகிறது. அட்டிஷனில் தலையிடுகின்ற மாதிரி உரிமை இல்லை.
அட்டிஷனுக்கு காசு வாங்குகிறார்களா என்று கூட கேட்கவில்லை. காசு
வாங்கவில்லை என்று சொல்ல முடியுமா? அதற்குக் கணக்கு வைத்துக்
கொண்டு அதைக் கட்டுங்கள் என்று தானே சொல்லப்படுகிறது. காசு
வாங்குவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு விதி இதிலே போட்டிருக்க
வேண்டும். காசு வாங்கினால் ரண்டு வை. பொதுமக்களிடம் பணம்
வாங்குகிறாயா இல்லையா? வாங்குவதற்கு ஒரு கணக்கை வைத்து நீயே
ஒரு ஆடிட்டர் போட்டு சரி பார்க்கச் சொல். அப்பாங்கத்தனுடைய லோகல்
பண்ட ஆடிட்டர் கூட அதைப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை.
உனக்குத் தெரிந்த ஆடிட்டர் ஒருவரைக் கொண்டே சரிபார்த்து சர்ட்டிபிகேட்
வாங்கிக்கொண்டு வரலாமே. மேனேஜ்மெண்ட்கள் இதை எதிர்த்தார்கள்.
இதைக் கேட்டால் மேனேஜ்மெண்ட் உரிமையே பறி போகும் என்று
சொல்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்திற்கு ஏன் பயப்படுகிறார்கள்? அவர்கள்
யார்? ஊழலை ஏற்கெனவே மொத்த வடிவமாகச் செய்து கொண்டிருக்
கின்றவர்கள்தான் பயப்படுவார்கள். நியாயமாக, தர்ம சிந்தனையோடு
செயல்படுகின்றவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கண்டு பயப்பட வேண்டாம்.
அவர்களுக்குக் குறுக்கே இந்தச் சட்டம் நிற்காது. சுப்ரீம் கோர்ட்டு
ஜட்ஜ்மென்ட் இது விஷயத்தில் குறிப்பிட்டுக் கூறுகிறது. அரசியலமைப்புச்
சட்டப்பிரிவு 30 (1)-படி “மைனாரிட்டி வகுப்பார் பள்ளிக்கூடங்கள்
நடத்த அங்கீகரிக்கும் உரிமை” என்ற தலைப்பில் அந்த உரிமை
வழங்கப்பட்டது. எந்தச் சூழ்நிலையில் வழங்கப்பட்டது என்ற பிரச்சினைக்
குப் போக விரும்பவில்லை. அது நம்முடைய அரசியல் சட்ட உரிமை.
அந்தச் சட்டத்திற்கும், 29, 30 திருத்தங்கள் வந்துவிட்டன. மக்களுக்
காகவே சட்டம், சட்டத்திற்காக மக்கள் இல்லை. இன்னொன்றையும்தான்
சொல்வேன். நாடு பூராவும் ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடந்தது. அதிலே
ஒவ்வொருவரும் ஒரு காரணத்திற்காக நடத்தினார்கள். இங்கே கூட நாம்
“பில்” போடவில்லை என்று செய்தோம். கடைசியில் அது எப்படியோ
போய்விட்டது. அதே மாதிரி நாட்டில் எல்லா மாநிலங்களிலும் கேட்டுப்
பார்த்தால் எய்ட் ஸ்கூல் பில் வரவில்லை, எய்ட் ஸ்கூல் ஆசிரியர்

1973 டிசம்பர் 3]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்று தான் போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். இங்கே இன்று முஸ்லீம் லீக் தலைவர் சொன்னார். ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்தின் சார்பில் நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் தளர்த்தியதற்கு நாங்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்தோம். இந்த அரசு கேட்கவில்லை. பண நெருக்கடியின் காரணமாகக் கொண்டு வந்தது. தற்காலிகமாகக் கொண்டு வருகிறோம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நாங்கள் அப்பொழுது எதிர்த்தோம். அவர் கேட்காமல் தற்காலிகமானது என்று தான் சொன்னார்கள். இன்றைய தினம் தற்காலிகமாக நிறைவேற்றியது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. அவ்வளவுதான். ஆனால் சட்டத்தை வாபஸ் பெற்றிருக்கிறார், வேறு திருத்தம் செய்திருக்கிறார் என்று சொல்வதாகச் சொன்னால், அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. நானும் இந்தச் சபையினுடைய நடவடிக்கைகளைக் கவனித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன். ஆனால் இன்றைய தினம் சட்டத் திருத்தம் வரும். ஆசிரியர் பெருமக்களைச் சட்டம் பாதுகாக்காமல், அவர்கள் பயப்படக் கூடிய நிலை ஏற்படுமானால் நாடு பூராவும் இருக்கக் கூடிய மைனாரிட்டி பள்ளிகளிலுள்ள ஆசிரியர்கள் எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை” என்று சொல்லி, பாராளுமன்றத்தில் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வருவார்கள் என்பதை பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பாராளுமன்றத்தில் சட்டம் வந்துவிடுவதென்றால், நிச்சயமாக இந்த அவையில் சில பேருக்கு உரிமை, சில பேருக்கு உரிமை இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்படுமா? அப்பொழுது தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் கேட்டார்கள். நிலைமை மாறும். அப்படி மாறும், அதை மாற்றுவதற்கு தயங்கமாட்டோம் என்று நிச்சயமாக இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்வேன். இந்து சமுதாயத்தின் சார்பாக, மைனாரிட்டிகளான கிருஸ்தவர்களுக்கும் இஸ்லாமியர்களுக்கும் வழங்கப்படுகின்ற சலுகைகள், உரிமைகள் எங்களுக்கு இல்லையே என்று அடிகளார் சொன்னார்கள். நான் இந்து சனாதன தர்மத்தைக் காசுக் வேண்டியவர்களைக் கேட்கிறேன். இந்து சமுதாயம் கடல் போன்றது என்று கூறுகிறார்கள். எல்லாப் பெருந்தன்மையும் இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். மேனேஜ்மெண்டுக்கு ஒரு உரிமை, ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு உரிமை என்று பில்லில் இருக்கிறது. ஆனால் முஸ்லீம் மதத்தையும் கிறிஸ்தவ மதத்தையும் எடுத்துக் கொண்டால் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு உரிமை, மேனேஜ்மெண்டுக்கு ஒரு உரிமை, என்று அரசியல் சட்டத்தில் உத்தரவாதம் இருப்பதால் விதி விலக்கு உண்டு. ஆசிரியர் உரிமையைப் பற்றிக் கேட்டால் தர்ம நியாயம் இல்லாமல் போய்விடும். இந்து சனாதன முறையில் நீங்கள் பெருந்தன்மையோடு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால், என்னைப் பெருந்தன்மையோடு பாராட்ட வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஆனால் அடுத்து என்னுடைய கருத்தை வற்றுக்கொள்வீர்கள் என்றால் பாராட்டுவீர்கள் என்றே கருதுகிறேன்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : நான் மசோதாவை வரவேற்றுச் தான் பேசியிருக்கிறேன்.

[1973 டிசம்பர் 6]

திரு. செ. முத்துசாமி : நீங்கள் மசோதாவை வரவேற்றிருக்கிறீர்கள். நான் சொன்ன கருத்தை வரவேற்கிறீர்களா இல்லையா என்பதுதான் நான் எதிர்பார்த்தது. மசோதாவை மொத்தமாக வரவேற்கிறீர்கள், அதில் எனக்கு மகிழ்ச்சி. அந்த வரவேற்பிற்காக நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன்.

இதிலே ஒரு விதி. ஒரு அதிகாரி ஒரு மைனாரிட்டி பள்ளிக்கூடத்தில் வேண்டுமென்றே ஒரு காரியத்தைச் செய்துவிட்டால் என்னாவது? ஆரிடத்தில் ஒரு அதிகாரி அப்படிச் செய்துவிட்டால், அதற்கு என்ன செய்ய முடியும்? அந்தச் சட்டத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டுமானால் அதற்கு எவ்வளவோ நடவடிக்கைகள் தேவை. ஆயிரத்தில் தொள்ளாமி ம் அதிகாரிகள் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்காகப் போடப்படும் உத்தரவுகளைப் புறக் கணித்திருக்கிறார்கள். 10-க்கு 9 பேர் முறையாக நடப்பதில்லை. அதற்குப் பிறகு தான் இந்தச் சட்டம் இப்போது வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது பள்ளிக்கூடத்திலெல்லாம் உரிமைக் கமிட்டி இருக்கிறது. ஒரு ஆசிரியரைப் பறி வாங்க வேண்டுமென்று நினைத்தால், என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது? அந்தப் பாதுகாப்பைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒத்துக் கொள்ளிகள் என்று நம்புகிறேன். ஒரு சட்டத்தில் சில உரிமைகள் கொடுக்கப்படுகிறபோது, ஒரு சிலர் தவறு பண்ணுகிறார்கள். இதில் கிரமினல் கேஸ் கூட வருகிற நிலைமை இருந்திருக்கிறது. சில பேர்கள் என்னதோ செய்கிறார்கள். சில பேர் நகல்லை ஆகிவிடுகிறார்கள். இதெல்லாம் லட்சத்தில் ஒன்று. இதை வைத்துக்கொண்டு ஒரு பாதுகாப்பும் செய்யமுடியாது என்ற எண்ணம் கூடாது. மைனாரிட்டி உரிமைகள் அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிற காரணத்தினால், அந்த உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. இவர்களைப் பற்றிச் சொல்லும் போது, ஒரு விஷயம் நினைவிற்கு வருகிறது. மைனாரிட்டிகளைப் பற்றிச் சொல்லக் கூடியவர்களுக்கு இன்னொரு நிகழ்ச்சியையும் இந்த இடத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அலிகார் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு பிரச்சினை வந்தது. இன்றையதினம் அது தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி ஆசிரியப் பெருமக்களும், மாணவர்களும், போராடின நிலைமையில் அநேக பிரச்சினைகள் எழுந்தன. இன்றையதினம் இங்கே மைனாரிட்டியைப் பற்றிக் கூறியவர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தால் ஆசிரியர்களுக்குச் சரியான பாதுகாப்பு கிடைக்குமென்று நம்புகிறேன். அதை நான் வரவேற்கிறேன். முதலிலே கூடச் சொன்னேன். இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு ஆசிரியரை டிஸ்பிஸ் செய்ய வேண்டுமானால் ஒரு கமிட்டி முடிவு எடுக்கலாம். ஒப்புதல் வாங்காமலே "டிஸ்பிஸ்" பண்ணலாம். அப்படி வாங்காமலேயே பண்ணலாம். வாங்கியும் பண்ணலாம். அந்த நிலைமை இருக்கிறது. அதாவது, அவர் பண்ணலாம் என்று புரொவிஷன் இல்லை, பண்ணக் கூடாது என்று இருக்கிறது. இதை மீறக்கூடியவர்களை என்ன பண்ணலாம்? மீறியவர்களை என்ன

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

செய்வது என்பதைப்பற்றி ஒரு விதி இருக்கிறது. மீறினால் நடவடிக்கை வரும் என்ற நிலைமையில் விளக்கமாக இருக்க வேண்டுமென்பது தான் என் அபிப்பிராயம். அப்படி மீறினால், சப்லிஸ்டன்ஸ் அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை தெளிவாக இல்லை. சட்டப் பேரவையில் சப்லிஸ்டன்ஸ் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று விதிகள் வகுக்கப்படுமென்று கல்வி அமைச்சரவர்களால் சொல்லப்பட்டது. அதை வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். அந்த விதிகளில் இடம் பெறுவதற்குக் கான வழி முறைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குழுவைப் பொறுத்த வரையில், திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னது மிக மிக நியாயம். அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். நாம் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். எத்தனை பேர் வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம். மேனேஜ்மெண்ட் எப்படியிருக்கிறதென்றால், அவர்கள் தன்னிச்சையாக எதையும் சாதித்து விடலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. 5 பேர் 10 பேர் கொண்ட சமிட்டி என்றால், சில நிலைமைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமென்று அவர் சொன்னார். அது நியாயமானது. சீனியர் டீச்சர் என்று வருகிறபோது, அவர்களுடைய விருப்பங்களுக்கேற்ப அவர்களுடைய விரோதபில்லாமல் இருக்கிறவர்களைத் தான் சீனியர் டீச்சர் என்று போடுகிற வழக்கம் இருக்கிறது. மற்றவர்களுள்ளும் அயோக்கியர்கள் என்று சொல்லப்படும் நிலைமை இருக்கிறது.

அந்த விதிகள் இதிலே இடம் பெறுவதற்காக.....

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : (மணி அடித்தல்). சீக்கிரம் முடியுங்கள். நிறைய இருக்கிறதா?

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, இன்னும் 5 நிமிஷத்தில் முடித்துக் கொள்கிறேன். அந்த விதிகள் இதிலே இடம் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குழுக்களைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னது மிக மிக, நியாயமான ஒன்றாகும். கமிட்டியை ஒழுங்குபடுத்தாமல் வைத்திருக்கிறோம். இஷ்டத்திற்கு வைத்துக்கொள்ளலாம். எத்தனை பேர் வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பேரவையில் சொன்னார்கள். ஒருவராக இருந்து “அப்பாயிண்ட்மெண்ட்” மண்ணுவதைவிட, 5, 10 பேர்கள் கொண்ட ஒரு சமிட்டியாக இருந்தால், சில நிலைமைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். மாணேஜ்மெண்டில் சீனியர் டீச்சர் என்று சொல்லப்போது யார் மென்ட்மெண்டின் விருப்பங்களுக்கு ஏற்ற முறையில் நடந்துகொள்ளுகிறார்களோ அவர்கள் தான் சீனியர் டீச்சர் என்று சுருதப்படுகிறார்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம், ஜாஸ்ட் அண்டு போஸ்ட்டட். இப்போதிரி ஜாஸ்ட்டு அண்டு போஸ்ட்டட் என்பது இன்டரன்ட் இருக்கிறது. வேலையில் செரும்போதே ராஜினாமாக்கடித்துக் கொடுத்த வாங்கி விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கொடுமையான விஷயங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சீனியர் மோஸ்ட் என்றால், மாணேஜ்மெண்டின்

5-10
பி. ப.

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

பிரதிநிதி என்ற நிலைதான் ஏற்படும். அவர்களை ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லுவதில் பயனில்லை. ஏதோ ஒரு ஆசிரியர், மாணேஜ்மெண்டின் ஆள் இருக்கிறார் என்றுதான் அதற்குப் பொருள். ஹெட்மாஸ்டர் போட்டும் என்கிறார்கள். ஹெட்மாஸ்டரைப் போடும்போது, யானா வேண்டுமானாலும் போட்டுக்கொள்ளலாம். ஒரு சீனியர் டீச்சர் 20 வருஷம் பணியாற்றியவர் இருப்பார். அந்தப் பள்ளியின் மாணேஜர் மனைவியோ, பையனோ டிரெயினிங் முடித்துவிட்டு வந்தால், அந்த சீனியர் டீச்சரை கீமே இறக்கிவிட்டு இந்த இரண்டு பேரில் யாரையாவது ஹெட்மாஸ்டராக்கி விடுவார்கள். இதுதானே இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமை. அவர்களுடைய பிள்ளையோ, மனைவியர்களோ, சொந்தக்காரர்களோதான் ஹெட்மாஸ்டர்கள். ஏதோ ஒரு ஆசிரியர் பெற்றார் என்ற நிலைமை இருக்குமேதவிர, அந்த அளவில் திருப்திப்படுத்துவதற்குத்தான் உதவுமே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. மாணேஜ்மெண்டின் நிலைமை அப்படித்தான் இருக்கும். அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டு பிரயோஜனமில்லை. “எய்தர் எலக்டட் ஆர் நான் எலக்டட்” ஒருத்தரைப் போடவேண்டும். கல்லி அமைச்சர் அவர்கள் சட்டப் பேரவையில் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே பில்லில் இருந்தது. செலக்டட் எமிட்டி அறிக்கையில் இருந்தது. அதைப் பல பேர்களுடைய கருத்துக்கு இணங்கச் செய்திருக்கிறார்கள். ஜனநாயக நாட்டில் இப்படிச் செய்வது நியாயம்தானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அந்த விஷயத்தை நீக்க வேண்டுமென்று நான் இப்போது சொன்னால், கல்லி அமைச்சர் அவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, மறுபடியும் சட்டப் பேரவைக்குச் சென்று நிறைவேற்றப்பட்டாக வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டால், இந்த பில் என்னுடைய நிறைவேற்றப்படாமல் நின்று விட்டது என்று வரும். நான் அந்த நிலைமையை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. நான் எதிர்காலத்தில் வரக்கூடிய சங்கடங்களைப் பற்றித்தான் இப்போது கூறுகிறேன்.

“கோட் ஆப் கான்டக்ட்” என்று ஒன்று வைத்திருக்கிறார்கள். கோட் ஆப் கான்டக்டைப் பொறுத்தவரையில், தற்போது அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இருக்கிறதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதை ஆசிரியர்களுக்கு “எக்ஸ்டென்ட்” பண்ணுவர்கள். அவர்களுக்குள்ள எல்லாச் சலுகைகளையும் நாங்கள் கேட்கிறோம். எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒன்றே ஒன்றைத் தவிர—மெடிக்கல் ரீஇம்பர்ஸமெண்ட்டைத் தவிர. இதையும் எயிட்ட ஸ்கூல்களுக்குக் கொடுத்து விட்டால், எந்தப் பிரச்சனையும் கிடையாது. இதை அடுத்த பட்ஜெட்டில் அறிவிப்பதற்கு வாய்ப்பாக அரசுக்கு இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதை அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எயிட்ட ஸ்கூல் டீச்சர்களுக்கு இந்த பில்லைக் கொண்டு வந்ததுபற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இதையும் செய்தால் கூடுதல் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். அரசு ஊழியர்களுக்கு இருக்கிற “கோட் ஆப் கான்டக்ட்” ரூல்களைக் கொண்டு வருவதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் ஸ்கூல் கமிட்டி என்று போட்டால், அந்தக் கமிட்டியில் மாணேஜ்மெண்டிற்கு வேண்டிய ஆசிரியர்கள் உட்கார்ந்து

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

கொண்டு “கோட் ஆப் கான்டக்ட்” ரூல்களை வைக்கலாம் என்பது சரிதானா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு பள்ளிக்கூடம் என்றால், இந்த நாட்டிலே இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். சென்னை யாக இருந்தாலும், சேந்துமரமாக இருந்தாலும், சேலமாக இருந்தாலும், மதுரையாக இருந்தாலும் பொதுவான நடைமுறை விதிகளைக் கொண்டுவர வேண்டும். “யூனிபாமிட்டி” வேண்டாமா? இந்த நாட்டில் இண்டிகிரிட்டி, யூனிபாமிட்டி என்கிறார்களே, அது கல்வியிலாவது வர வேண்டாமா? மதம், ஜாதி இவற்றின் பெயராலே எண்ணங்கள் கல்வித்துறையில் படிந்து விடுகின்றன. அரசியல் சட்டத்திலே இந்தத் தவறு இருப்பதாக நீனைக்கிறேன். அரசியல் சட்டத்தில் இருப்பதால், கல்வி ஸ்தாபனங்களில் மதம், ஜாதி எல்லாம் வருகிறது. ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையாது என்று சொல்லுவார்கள். ஐந்து வயதி லேயே மதம், ஜாதி என்ற எண்ணங்களை வளரவிடுவது சரிதானா என்று சிந்திக்க வேண்டுமென்று கூறி, பீகார் மாநிலத்தில் பள்ளிகளை எடுத்துக் கொண்டு ஒரு போர்டு அமைத்திருக்கிறார்கள்; அதுமாதிரி இங்கும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆசிரியப் பெருமக்களுடைய நீண்ட கால ஆசைகளில் 50 சதவீத அளவுக்குப் பூர்த்தியாகியிருக்கிறது. 50 சதவீத ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்த பெருமை இந்த அரசுக்கு உண்டு. முஸ்லீம் லீக் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது, நாங்கள் சொல்லுவதையெல்லாம் நிச்சயமாக அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும்மென்று சொன்னார்கள். ஆசிரியர் சமுதாயம் நீண்ட காலமாகச் சொல்லி வருகின்றது. பல காரியங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. இன்றைக்கு சில காரியங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் எதிர்காலத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டியவைகள் இருக்கின்றன.

இங்கிலாந்து நாட்டிலே உள்ள “கவுன்டி கவுன்வில” பற்றி பேராசிரியர் அறிவுழகன் அவர்கள் கூறினார்கள். இங்கிலாந்து நாட்டில் எய்ட் ஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. அங்கு இந்த முறையிருக்கிறது. அந்தக் கவுன்டி கவுன்வில முறை இங்குள்ள எய்ட் ஸ்கூல்களில் இல்லாமல் இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளில் இருப்பது வேறு, அங்கு எல்லாமே அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாகி விடுகிறது. நமது நாடு ஜனநாயக நாடு. சோஷலிஸ நாடு. அந்தக் கவுன்டி கவுன்வில முறை போன்று இங்குள்ள உள்வாட்சித்துறை சேர்ந்துள்ள பள்ளிகளில் கொண்டுவர வேண்டும். நான்-எயிட் ஸ்கூல் என்றால், பிரச்சினை இல்லை. அது எய்ட் ஸ்கூல் என்றால், அங்கீகாரம் வாங்கின பள்ளிகளுக்குக் கிராண்ட் வேண்டுமென்றால், அந்த நாட்டிலே எந்த அப்பாயிண்ட்மெண்டாக இருந்தாலும் அந்த கவுன்டி கவுன்வில்தான் செய்கிறது. இங்கேதான் அந்த நிலையில்தான் இதை எப்படி நடத்துவது என்ற பக்குவம் இல்லை. அப்படி இங்கே செய்தால், அந்த உரிமை போய்விட்டது, இந்த உரிமை போய்விட்டது என்கிறார்கள். 60-வது வருஷத்தில் பாஸ் பண்ணியவனுக்கு அப்பா

248 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

யிண்ட்மெண்ட் கிடையாது. கேட்டால் திறமை என்கிறார்கள். செலக்ஷன் பண்ணும்போதே, திறமையைக் கணக்கிட்டு விடுங்கள். டிரெயினிங் நடக்கும்போதே முடிவு பண்ணிவிடுங்கள். வேண்டியவன், வேண்டாதவன், சொந்தக்காரன், ஜாதிக்காரன், வேண்டியவனுக்கு வேண்டியவன் இவைகளைத்தானே தகுதி என்று சொல்லுகிறார்கள்.....

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள். நீங்களே பேசிக்கொண்டிருந்தால் என்ன செய்வது? பேசவேண்டியவர்கள் 4, 5 பேர்கள் இருக்கிறார்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர்களின் பிரச்சினை

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நாலாய் ஆசிரியராக இருந்தவன் தான் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர்கள் சம்பந்தப் பட்ட இந்த பில் வரும்போது, தாங்களும் ஏற்கனவே ஆசிரியராக இருந்ததாகச் சொன்னதைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தாங்கள் தலைவராக இருக்கின்ற நேரத்தில் ஆசிரியர்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கக் கூடிய இந்த பில் வந்ததற்காக கூடுதல் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன் : தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் பத்திரிகை ஆசிரியராக இருந்தீர்களா அல்லது பள்ளி ஆசிரியராக இருந்தீர்களா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பள்ளி ஆசிரியராக முதலில் இருந்திருக்கிறேன். பிறகு பத்திரிகை ஆசிரியராக இருந்தேன்.....

திரு. செ.முத்துசாமி : நம்முடைய மேலவைத் தலைவர் அவர்கள் பள்ளி ஆசிரியராக இருந்தார்கள் என்று கேட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் ஆசிரியர்களுடைய குறைகளையெல்லாம் தெரிந்தவன் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியது என்னுடைய நினைவுக்கு வருகிறது. ஆகவே, அரசு கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தை நான் பாராட்டி, யார் எதிர்த்தாலும், இந்த அரசு தயங்க வேண்டாம்; ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்கு விடிவெள்ளி போல் வந்திருக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தை இனம், மொழி, ஜாதி, மதம் ஆகியவைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ஆசிரியர் சமுதாயம் வரவேற்கிறது என்று நான் பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து நாட்டிலே ஏதாவது நடந்தால், ஆசிரியப் பெருமக்கள் இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தச் சட்டத்தைக் காப்பதற்கு, முழு மன

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

நிறைவேடு, முழுக்க முழுக்க இந்த அரசை ஆதரித்து நிற்பார்கள் என்பதைச் சொல்லி, இந்தச் சட்டத்திற்காக அரசை யார் எதிர்த்தாலும், எதிர்ப்பவர்களுக்கு எதிராக ஆசிரியர் சமுதாயம் முன்வரத் தயங்காது என்பதைப் பெருமையோடு கூறிக்கொண்டு, இந்த வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். பலராமன் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கல்வி மசோதாவை இங்கே சமர்ப்பித்தபோது, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டேதான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தோம் என்று ஒரு பக்கம் அரசாங்கத் தரப்பில் விவாதித்தாலும், இங்கே எதிர்த்தரப்பிலிருந்து, உடன் இருந்து நாங்கள் துணைக் கட்சியாக இயங்கி யிருக்கிறோம்; ஆனால் மசோதாவை எதிர்க்கிறோம் என்று முஸ்லீம் லீக் தலைவர் அவர்கள், இங்கே எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள்.

ஆனால் இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் உட்படாது அல்லது தங்களுடைய 5-20 உரிமையை, ஜீவாதார உரிமையை பாதிக்காது என்ற பிரச்சினைக்கு பி.ப. இங்கே இடமில்லையென்று தான் நான் கூறிக் கொள்ளுகிறேன். பொது வாக இந்த நாட்டினுடைய சமுதாய அமைப்பு மாற வேண்டும். சமு தாய மறுமலர்ச்சி பெற வேண்டும் என்ற அடிப்படையின் காரணமாக சில பல கொள்கைகளை நாம் ஏற்கிறோம். அதில் கட்சி வித்தியாசமும் கிடையாது; மன மாச்சரியத்திற்கும் இடம் கிடையாது. அந்தப் பெரு நோக்கில்தான், இந்திய ஜனநாயக அமைப்பின் எதிர்காலம், இந்திய நாட் டினுடைய எதிர்காலம் இருக்கிறது. கல்வியினால்தான், இந்த நாட்டிற்கு வளத்தையும், மக்களுக்கு நல் வாழ்வையும் அளிக்க முடியுமென்று கருதி, அதன் அடிப்படையிலே இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந் திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதா மிகமிக அவசியமானது. இது இத் தோடு மட்டும் இருக்காது; மேலும் வளரக்கூடியது. அப்படி வளரக் கூடிய மசோதாவை, சீரிய முறையில், செம்மையான முறையில் ஒழுங்கு படுத்துவதுதான் ஒரு அரசாங்கத்தினுடைய கடமையாக இருக்க முடியு மென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தில், ஆர்ட்டிகல் 14 என்று கருதுகிறேன். அதிலே இந்தியக் குடி மக்கள் அனைவரும், எந்த சமய வேறுபாடின்றி சம உரிமை உடையவர்களென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் பிரிவு 34-ல் வழங்கிய உரிமைகளை மறுக்கவில்லை. ஆனால் இந்த மசோதாவில் கிளாஸ் 34 மற்றும் 9 விதிகளில் ஒரு மதத்தினருக்கு ஒன்றும், பரவலாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வேறொன்றுமாக இருப்பது பாரபட்சமாக இருக்கிறது. எனவே அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை அரசாங் கம் புறக்கணிக்கிறதென்று நான் கருதுகிறேன். எனினும், எந்த அள வுக்கு, உண்மையாக வரவேற்கக்கூடிய நிலையில் இந்த மசோதா அமைந் திருக்கிறதென்பதைச் சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

230 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. எல். பலாாமன்]

இது ஆசிரியர்களுடைய உரிமைக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று பெரு நோக்கோடு கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. எத்தனையோ தனியார் பள்ளிகள் சீரிய முறையில் நடக்கக்கூடியதாக இருக்கலாம். ஆனால் ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும் போது, ஒருசில பள்ளிகள் நல்ல முறையில் இருக்கின்றன. பல பள்ளிகள் குறைபாடுகள் உள்ளவையாக இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு, ஆசிரியர் களின் பிரதிநிதியாக திரு. முத்துராமி அவர்கள் பல சம்பவங்களைச் சொன்னார்கள். அந்தக் குறைபாடுகளைக் களைவது சான், சமுதாயத்தில் மாற்றம் ஏற்படுத்துவதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய கடமை என்ற முறை யில், இந்த மசோதாவை இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். மேலும் இது போன்ற தவறுகள் நடக்காமல் இருக்க வேண்டும். தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளில், ஆசிரியர்களை நியமிப்பதில் சில ஊழல்கள் நடக்கின்றன. அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்தின் சார்பாக உள்ள பள்ளிகளில் ஊழல்கள் இல்லையா என்று சமீப தாயத்தில், ஒரு பக்கத்தில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளாக இருக்கட்டும், அரசுப் பள்ளிகளாக இருக்கட்டும், அங்கே ஆசிரியர்களை நியமிக்கும் போது ஏதோ ஒரு தவறு நடக்கிறது. ஆசிரியர்களை நியமிப்பதில் லஞ்சம் வாங்குகிறார்களென்ற நிலையைப் பார்க்கும் போது, மிக மிக வேதனையாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் தவிர்ப்பதற்காக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கப் பள்ளிகளில் நடக்கும் ஊழல்களையும் களையவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு தனியார் பள்ளியில், அநியாயமாக ஒரு ஆசிரியையை வேலை நீக்கம் செய்தார்களென்றும், அந்த ஆசிரியை அது குறித்து ஹைக் கோர்ட்டுக்குச் சென்றார்களென்றும் திரு முத்துசாமி குறிப்பிட்டார்கள்.

கல்வி ஆண்டு என்றால், பள்ளி அரம்பிக்கும் ஜூன் மாதத்திலிருந்து மார்ச் மாதம் வரையென்று கருதுகிறேன். ஜூன் அல்லது ஜூலை மாதத் தில் ஆசிரியர்களை மாறுதல் செய்வார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்தில் அப்படிச் செய்வதில்லை. ஆசிரியர்களும் குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள்தான். இன்றைக்கு அவர்களும் மற்றைய கஷ்டங்களை அனுபவிக்கக்கூடியவர்கள்தான். அப்படிப்பட்டவர்களை, மாவட்ட உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களை வருஷம் பூராவும் மாறுதல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாறுதல்களைப் பார்க்கும்போது, அரசாங்கப் பள்ளிகளில் உள்ளவர்களை 100 மைலுக்கு அப்பாலும் மாற்றக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இது போன்ற நிலை இல்லாமல், கல்வியை எழுங்காக, சரிய முறையில் நடத்துவதற்கு இந்த மசோதா வகை செய்ய வேண்டுமென்றுகேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் இதை ஒழுங்குபடுத்தி, சமுதாயம் வளர ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் இந்த விதிகளை தனியார் கல்லூரிகளுக்கும் விஸ்தரிக்க அரசுத் தீவிரமாக முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1973 டிசம்பர் 8]

[திரு. எஸ். பலராமன்]

அந்த அளவுக்கு இதில் தீவிரம் காட்டி, கல்வியை நல்ல முறையில் உயர்த்த, சமுதாயத்தை வளர்க்க ஆக்க பூர்வமான பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, இந்த மசோதாவில் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன்.

திரு. எம். எம். பக்கர் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நம்முடைய அரசினரால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பதற்கு மிகவும் வேதனைப்படுகிறேன். பொதுவாக இந்த மசோதாவை, முஸ்லீம் லீக் கட்சியினராகிய நாங்கள் எதிர்ப்பதற்குக் காரணம், பல நாள் விவாதத்திற்கும், ஆராய்ச்சிக்கும் பிறகு, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே மைனாரிட்டிகளுக்கு அருள்சூர்ந்து அளிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு உரிமையிலே, இந்த மசோதா தலையிடுகிறதென்பதுதான். பொதுவாக ரிலிஜியஸ் மைனாரிட்டிகள் அல்லது மொழிவாரி மைனாரிட்டிகள் இந்த மாதிரி விஷயங்களில் கொஞ்சம் சென்கிடவாக இருப்பார்கள். காரணம் அவர்கள் சிறு மைனாரிட்டிகளாக இருப்பதுதான். பொதுவாக ரிலிஜியஸ் இன்ஸ்டிடியூஷன் பாதிக்கப்படாதென்று மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ரிலிஜியஸ் பள்ளிகளென்று முஸ்லீம்கள் நடத்துவது வேறு.

அதற்கும் சர்க்காருக்கும் எந்தத் தொடர்பும் கிடையாது. அதற்கு மதாஸாக்கள் என்று பெயர். கொஞ்சம் சிறிய கிராமங்களில் கூட அரசி சொல்லிக்கொடுப்பார்கள். காலையில் ஒரு மணி நேரம் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள். முஸ்லீம் மேனேஜ்மென்டாக இருந்து நடத்தகிற தனியார் பள்ளிகளில் மற்ற எல்லாக் கல்வி நிலையங்களிடமேயும் பாடங்கள் இருக்கும். ஆனால் ஒரு பிரீமலே ரிலிஜியஸ் இன்ஸ்டிடியூஷன், மாரல் இன்ஸ்டிடியூஷன் என்று வைத்திருப்பார்கள். பொதுவாக முஸ்லீம்கள் நடத்துகின்ற பள்ளிகள், தனியார் பள்ளிகள் பெரிய பணக்காரர்களால் நடத்தப்படுவதில்லை. அப்படி பணக்காரர்களால் நடத்தப்படும் பள்ளிகள் 3 அல்லது 4 இருக்கலாம். பெரும்பாலான பள்ளிகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பொது நிதி சேர்க்கப்பட்டு அதிலிருந்து ஆரம்பித்து மிகச் சிறமத்துடன் நடைபெறுகின்ற பள்ளிகள் தான்.

இந்தப் பள்ளிகளுடைய நிர்வாகத்திலே, நிர்வாகத்தை ஒழுங்கு படுத்திகிறேனென்று அரசு தலையிடுவதென்பது வேறு. நண்பர் திரு ஜானி பாய் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, போதனா பாடத் திட்டங்களிலே ரிலிஜியஸ் இன்ஸ்டிடியூஷனை பின் பற்றிக் கொடுக்கப்படுவதாலே, அந்தப் பள்ளிக்குள்ள அனுமதியை ரத்து செய்துவிடுவார்களோ என்ற பயம் இருந்து வருகிறது. மொழி மைனாரிட்டிகளானாலும், மத மைனாரிட்டிகளானாலும் இந்தப் பயம் சாதாரணமானதுதான். எனினும் அதைப் பற்றி சர்க்காரிடம் முறையிடுவது அவர்களுடைய கடமை. நண்பர் திரு முத்துசாமி, காலம் மாறி விட்டது; மைனாரிட்டிகள் மெஜாரிட்டிகள் என்று பேசக்கூடாது; அப்படிப் பேசுவதால், அந்தச் சட்டங்களை மாற்ற வேண்டிய காலம் வந்து விட்டது என்று கூறினார்.

[1973 டிசம்பர் 5]

திரு செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, “காலம் மாறிவிட்டது, மைனாரிட்டி, மெஜாரிட்டி என்று உரிமை பேசக்கூடாது” என்று நான் கூறியதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி நான் கூறவில்லை. நான் சட்டத்தை மதிக்கிறவன். அந்த அரசியல் உரிமை சட்ட ரீதியாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் உறுதி எடுத்தவன் நான். அதை நான் மதிக்கிறேன். அதை, மைனாரிட்டிகள் உரிமை என்று தவறாகப் பயன்படுத்துவது மோசடி என்று சொன்னேன். மைனாரிட்டிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரிமை கூடாதென்று எந்த இடத்திலும் பேசவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு எம். எம். பக்கர் : தவறாக, மோசடியாகப் பயன்படுத்துவதென்பதெல்லாம் அவரவர்கள் அனுபவத்தைப் பொறுத்தது. அப்படித் தவறாக, நாங்கள் பயன்படுத்துவதாக அவர் நினைக்கலாம். நாங்கள் எங்கள் மனச்சாட்சியைப் பேசுவதாக நினைக்கிறோம். மைனாரிட்டிகள் தங்கள் உரிமையை வற்புறுத்திப் பேசுவது சரியல்ல என்று கூறினார். நண்பர் திரு முத்துசாமி யாருக்காகப் பேசுகிறார்? ஆசிரியர்களுக்கும், தமிழருள் ஒரு பகுதியினர்தான், ஆசிரியர்களுக்கு அவர் என்ன பிரதிநிதி? பெரிய தமிழ் சமுதாயத்திலே ஆசிரியர்கள் கொஞ்சமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர் ஒரு நிறுவனத்தை வைத்துக் கொண்டு, ஆசிரியர்களுக்காகப் பேசுகிறார்.

திரு செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நான் ஆசிரியர் பிரதிநிதியென்று, ஆசிரியர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவன். சட்டப் படி நான் ஆசிரியர் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எம். பக்கர் : நானும் முஸ்லீம்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்களின் பிரதிநிதியாக இருக்கிறேன். எனவே அவர்களைப் பற்றிப் பேசுவது என்னுடைய கடமையென்று கருதுகிறேன்.

5-30 மாற்ற வேண்டும். ஆலிகாரைப் பற்றி நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள்
பி. ப. சொன்னார்கள். அவர்கள் அதைப்பற்றிச் சரியாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கின்றார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆலிகார் திருத்தச் சட்டம் ஓராண்டுக்கு முன்னால் கொண்டுவரப்பட்டது. முஸ்லீம்கள் எவ்வளவோ நாட்களாக ஏதிர்த்தும்கூட. அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதனால் உத்தரப்பிரதேசத்திலே 60 பேர்கள் உயிரிழந்தனர், 6 ஆயிரம் பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். நூற்றுக்கணக்கான குடும்பங்கள் பரிதவித்தன. ஒரே வருடத்தில் இன்னொரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதுவும் கண் துடைப்புச் சட்டம் தான். அந்தச் சட்டம் முன் சட்டத்தை மாற்றுவதற்காகக் கொண்டுவந்த சட்டம். இன்னும் அந்தப் பிரச்சினை வளர்ந்துகொண்டே போகிறது. அந்த ஆலிகார் பிரச்சினை இன்னும்

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் 253
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

தீர்ந்து விடவில்லை. நண்பர் திரு. முத்துசாமி, நாங்களை தூண்டி விட்டது மாதிரி பேசினார்கள். அந்தப் பிரச்சினை இன்னும் தீரவில்லை என்பதனைப் பணிவன்புடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : வளர்த்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள் என்றும் கூறலாம் அல்லவா ?

திரு. எம். எம். பக்கர் : கூறலாம். அது அவரவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பொறுத்ததென்று சொல்லுகிறேன். நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் ஆசிரியர்கள் பிரச்சினைகளை வளர்த்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். முடித்துக்கொண்டிருப்பதாக அவர்கள் கருதுகிறார்கள். அதுதான் வித்தியாசம். அவரவர்களுடைய மனப் பாண்மையைப் பொறுத்தது.

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உருதுவில் பேசினார்.)

THIRU G. VASANTHA PAI : On a point of order, Sir, I think the language used by the Hon. Chairman is not known to the Members.

Mr. CHAIRMAN : The hon. Member Thiru Bakkar understands what I talk.

திரு. எம். எம். பக்கர் : ஆகையினால் இந்த மசோதாவை நாங்கள் எதிர்த்துப் பேசுவது எல்லாம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற பயத்தினால்தானே தவிர, இந்த மசோதாவை எதிர்த்து நாங்கள் தோற்கடித்துவிட முடியும் என்பதற்காக அல்ல. இந்த மசோதாவை நாங்கள் எதிர்ப்பதன் மூலமாக இந்த அரசை எதிர்ப்பதாகவும் அர்த்தம் ஆகாது என்பதை நான் சொல்லிக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டாமென்று கூறி, என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக நான் எதிர்க்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு அமைகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வியமைச்சர் அவர்கள் தனியார் பள்ளிகள் ஒழுங்குபடுத்தும் மசோதாவை ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கும், தனியார் பள்ளி நிர்வாகத்திற்கும் நல்லதொரு பாதாகாப்பு இருக்கும்படியாக அமைத்திருக்கின்றபடியால் எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கூறினார்கள். இந்த மசோதாவிலே நல்ல பலன் ஏற்படும் என்று சர்க்கார் நினைத்து, இந்த மசோதாவைப் பேரவையிலே வைத்து நிறைவேற்றிவிட்டு, இந்த மேல்வைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கின்றார்கள். அந்த நோக்கம் நல்ல முறையிலே பலன்

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர் திஷிதர்]

கொடுக்குமா என்றுதான் இப்போது அச்சமாக இருக்கின்றது. மைனாரிட்டி களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்திலே பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். மைனாரிட்டிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதைப் பற்றி யாருக்கும் ஆட்சேபனையில்லை. அது உலகத்தில் எங்கேயும் உள்ள வழக்கம். அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே மைனாரிட்டியாக இருந்தால் எல்லா விதமான பாதுகாப்பும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டியதுதான் இங்கேயுள்ள மெஜாரிட்டியினரால் அவர்களுக்கு ஏதாவது தப்புதண்டா நடக்கும். ஆகவே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்பதை ஒத்துக் கொள்கின்றேன். நம் நாட்டிலே மெஜாரிட்டியாக உள்ள தனியார் எத்தனையோ பள்ளிகள் நடத்துகின்றனர். மைனாரிட்டிகள் இப்போது பள்ளிகள் நடத்துகிறார்கள். நம் நாட்டிலே கிருஸ்தியன் விஷன்களும் நிறைய இருக்கின்றன. நம் நாட்டிலே தேசிய அளவில் பார்த்தால், கல்விக்கு இரண்டாம் தரம் தான் இருக்கிறது. முக்கியமாக அங்கு மதந்தான் முதலாவதாக இருக்கிறது. மதப் பிரச்சாரம் அதிகமாக இருக்கின்றது. மற்றவையெல்லாம் அதற்குப் பிறகுதான். வரவர பிரச்சாரம் ஜாஸ்தியாகிக் கொண்டே இருக்கின்றது. இந்த நிலையில் அவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமா? ஆனால் அரசியல் சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதே? நாமும் கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்று வாதாடலாம். ஆனால் ஏதாவது தப்பு நடக்கும்போது என்ன செய்வது? தனியார் பள்ளிகளுக்குச் சலுகை கொடுக்கலாம், மைனாரிட்டிகளும் தவறு செய்யலாம். மெஜாரிட்டியினரும் தவறு செய்யலாம். தவறு நடக்கும்போது ஒருவருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்து, மற்றவருக்குக் கொடுக்காமலிருப்பது சரியல்ல. நாங்கள் இருக்கிறோமே. முஸ்லிம்கள் எப்படி வாதாடுகிறார்களோ, ஆரியர்களுக்காக எப்படி வாதாடுகிறார்களோ, அதேமாதிரி இந்து சமுதாயத்தில் பிறந்தவர்களுக்கும் அந்தச் சலுகைகள், பாதுகாப்புக்கள் கொடுக்க வேண்டும். சட்ட சபைகளில் அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு குறிப்பிட்ட மைனாரிட்டி மதத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கலாம். இந்து மதத்தில் பிறந்தவர்களாகிய எங்களுக்கும் அந்த உரிமையுண்டு. அவர்கள் கேட்கிறார்களா இல்லையா என்பதைப்பற்றி எங்களுக்குப் பிரச்சினை இல்லை. ஆனால் இன்றையதினம் எதையும் நாங்கள் வாதாடித்தான் பெற முடியும்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் சொன்னார்கள். அவர்கள் “கருத்துக்களையெல்லாம் வரவேற்கத் தயாராக இல்லையென்றாலும், இந்துக்கள் பற்றிய பிரச்சினையில் நான் ஒத்துப்போவதற்குத் தயாராக இருக்கின்றேன். நான் பைத்தியக்காரரா?” என்று கேட்டார்கள். அந்தப் பைத்தியக்காரர்களில் ஒருவனாக என்னை நினைத்துக்கொண்டு கேட்கிறேன். இன்றைக்கு இந்து மதம் பாராட்டுவதற்கு நாதியற்று இருக்கின்றது. ஜனநாயகத்தில் வோட்டுரிமை கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அந்த வோட்டை நமக்குக் கொடுப்பார்களோ, மாட்டார்களோ என்ற பயம் இருக்கின்றது. அப்படியெல்லாம் இருக்கக்கூடாது.

1973 டிசம்பர் 5]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அடிகளார் சொன்னது, மனு நீதி சாத்திரத்தை ஒத்துக்கொள்ளாத ஒரு நிலையிலே உள்ள சைவ சமயம் என்று சொன்னார்கள். அது சிறுபான்மை என்றார்கள். தாங்கள் அதைச் சொல்கின்றீர்களா, வேறு ?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : அவர் சொன்னதிலே சமயத்தை மட்டும் ஒத்துக்கொள்கின்றார். அவர் இந்து சமயத்தை ஒத்துக்கொள்கின்றார்களா அல்லவா என்றால், அவர் அந்த இந்து சமயத்தை நன்றாக ஒத்துக்கொண்டுதான் வாதாடியிருக்கின்றார்கள். எந்த இந்து சமயமானாலும் கடைசியில் அது ஒன்றாகப் போய்விடுகின்றது. இப்போது பிரிவினை மனப்பான்மை ஏற்பட்டிருப்பது பற்றி பேசத் தயாரா என்றால், தனியாகவே வாதாட தயாராக இருக்கின்றேன். அதற்குத் திறமை எனக்கு உண்டு. இப்போது தலைவர் அவர்கள் ஒரு ஐந்து நிமிடம் தான் பேச நேரம் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். சீக்கிரமாக உட்காருங்கள் என்று சொல்லிவிடுவார்கள். நம் நாடு இப்போது எப்படி இருக்கின்றது என்றால், சாதிப் பிரச்சினையாலே, மதப் பிரச்சினையாலே, மொழிப் பிரச்சினையாலே இன்னும் சீரழிந்து கொண்டிருக்கின்றது. இப்படிப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றபோது, இவர்களுக்கு என்ன சாதிச் சலுகை, அவர்களுக்கு என்ன சாதிச் சலுகை ? இவைகள் எல்லாம் சரிப்படுமா என்பது சர்ச்சைக்கு உரியதாகும். இதனால் சர்ச்சைகள்தான் அதிகமாகும். ஆகையால் முஸ்லீம்களுக்கு என்று தனிச் சலுகை என்ன வேண்டியிருக்கிறது? கிருத்துவர்களுக்கு என்று தனிச் சலுகை என்ன வேண்டியிருக்கிறது என்றெல்லாம் வெளியில் சொல்லுகின்றார்கள். மொழி என்று எடுத்துக்கொண்டால், சான்ஸ்கிரிட் மொழி இருக்கிறது. அதற்கும் சலுகை வேண்டித்தான் இருக்கிறது. சலுகை என்று சொல்லும்போது, இந்த நாட்டிலே பிறந்து வளர்ந்த எல்லோருக்கும் ஒரே சலுகையாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இந்திய நாட்டிலே பிறந்து வளர்ந்த எல்லோருக்கும் அவர்கள் எந்த இனத்தவராக இருந்தாலும், ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் சமதர்மம், சோசலிசம் என்பதெல்லாம் வளர முடியும். இவர்களுக்கு ஒரு சலுகை, அவர்களுக்கு ஒரு சலுகை என்று பேசிவிட்டு, மேடையில் ஏறி சோசலிசம் என்று பேசுவது வெறும் வாய்ப்பேச்சு சோசலிஸமாகத்தான் இருக்கும். எல்லோருக்கும் சமதர்மம் என்று பேசும் போது, எதுவாக இருந்தாலும் சரி, அதிலே, வித்தியாசம் கூடாது. கல்வி கொடுப்பதிலும் சரி, படிப்பிலும் சரி, எதிலும் சமமாகக் கொடுத்தால்தான் நாட்டிலே சமதர்மம் நிலைக்கும். அப்படி இருந்தால்தான் சோசலிசம் வரும். இல்லாவிட்டால் நூற்றுக்கணக்கான வருடங்கள் ஆனாலும், சோசலிசம் சரியாக உருவாகாது என்பது என் பொதுவான கருத்து.

இப்போது நாட்டிலே தனியார் பள்ளிகளை ஒழுங்குபடுத்தும்போது ஆசிரியர்கள் பல சங்கடங்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். பணியில் நியமனம் செய்வது முதல் இன்னும் பல கட்டங்களில் அவர்கள், நிர்வாகத்தினரால் கஷ்டப்படுத்தப்படுகிறார்கள்—அப்படிப்பட்ட நிர்வாகத்தினையெல்லாம் சீர்

256 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர் தீக்ஷிதர்]

திருத்த வேண்டும். அப்படிச் சீர்திருத்தும்போது, அந்த நிர்வாகத்
திலே ஆசிரியர்களுக்கு முக்கியமாக தேர்வு முறை என்று வைத்து—அசெம்
பிரியிலே கூட அதிலே கருத்து வேறுபாட்டுடன் ஒத்துக்கொண்டார்கள்—
அவர்களை நியமிக்கின்றார்கள். எங்கு பார்த்தாலும், இப்போது தேர்தல்
மயமாக இருக்கின்றது. 1976-ம் வருடம் ஜெனரல் எலெக்ஷன் என்
கிறார்கள். 1975-ம் வருடம் பஞ்சாயத்து எலெக்ஷன் வந்துவிட்டது என்
கிறார்கள், 1974-ம் வருடம் முனிசிபல் எலெக்ஷன் என்கிறார்கள், இந்த
வருடம் மாணவர்கள் எலெக்ஷன் என்கின்றார்கள். இப்படி எங்கு,
எப்போது பார்த்தாலும் தேர்தல் மயம்தான். இந்த ஆசிரியர்கள் தேர்தல்
நடந்து தலைமையாசிரியர் தேர்தல் வந்தால் நான் நிற்கிறேன், நீ நிற்
கிறேன் என்றெல்லாம் ஏற்பட்டு சண்டைகள் வந்துவிடும். கோவாப்ரேடிவ்
களிலும் தேர்தல் வந்துவிட்டது. அதிலேயும் கட்சி வந்துவிட்டது. சண்
டைகளும் வந்திருக்கின்றன. இப்படி ஒவ்வொருவரும் நான் இந்தக்
கட்சி, அந்தக் கட்சி. நான் முன்னேற்ற கட்சி, பின்னேற்ற கட்சி, காங்கிரஸ்
கட்சி, சோசலிஸ்ட் கட்சி, சுதந்திரக் கட்சி, இஸ்லாமிய கட்சி, இருக்
கின்றவன் கட்சி என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றனர். இதனால்
எல்லாம் என்னவாகும்? குழப்பம் அதிகமாகி அதிகமாகி கடைசியிலே
மனிதர்களுக்குக் கஷ்டம் தான் உண்டாகும். ஒழுங்குபடுத்துவோம்
என்பது போய் ஒழுங்கு மீறிப்போய்விடும். இப்போது இருக்கின்ற
கமிட்டிகளில் இருப்பவர்கள் ஒருவருக்கொருவர், சொந்தக்காரர்கள், அப்
பன், பிள்ளை எல்லாம் இதில் இருந்துகொண்டு நடத்தும்போது அதில்
சங்கடம் ஏற்படுகிறது. தவறு நடக்கிறது. தலைமையாசிரியர்கள் யாரால்
நியமிக்கப்படுகிறார்கள்? ஆசிரியர்கள் யாரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்?
இந்த மாதிரியான நிர்வாகத்தினால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஆசிரியர்
களை நியமிப்பதற்கு ஒரு ஒழுங்குமுறை என்று இருந்தால், அதிலே தப்ப
ஏற்படாது. அப்படியில்லாது அதிலே நேர்மை எப்படியிருக்கும்? சர்க்கா
ருடைய தேர்தல்களில், எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.சி., எம்.பி., முனிசிபல்
மெம்பர், முனிசிபல் சேர்மென், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இவைகளுக்காக
ஜனநாயகத்திலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அந்தந்தப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற
னர். அந்தப் பகுதியிலுள்ள மேனேஜ்மெண்டுக்குத் தகுந்தார்போல்,
அவர்களைக் கண்டிக்கக்கூடிய அளவில், இந்தப் பிரதிநிதிகளை “எக்ஸ்,
அபிசியோ”—வாகப் போட வேண்டும். அப்படி இல்லாததால், அங்கு
சர்வாதிகார முறையிலே நடக்கிறது.

மானேஜ்மென்டை சீர்திருத்த வேண்டுமென்றால், மக்களால் தேர்ந்
தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதி இருந்தால்தான் சீர்திருத்த முடியும். இல்லையென்றால்,
இதில் நாளைக்கு மக்களுக்கு எப்படி நம்பிக்கை இருக்க
முடியும்? பல மானேஜ்மெண்டுகளில் அதிக வருமானம் வருகிறது.
இப்படி வருமானம் அதிகம் வரும் மானேஜ்மெண்டுகளில் தங்களுடைய
குடும்பத்தை நடத்தக் கூடிய மானேஜ்மெண்டுகள் இன்னும் கூட இருந்து
கொண்டிருக்கின்றன. நாம் சட்ட திட்டங்களை வகுத்து, சமதர்மத்தை
ஏற்படுத்தி, பெரிய பணக்காரர்களின் நில புலன்களைப் பிடுங்கி இந்த

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

நாளில் கூட இன்னும் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. பல ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் சரியாகப் போய்ச் சேருவதில்லை 'அப்பாயிண்ட்மெண்ட்' முதல் எல்லாக் காரியங்களிலும் வரவு வரக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. யார் யார் கையில் இந்த வேலை கொடுக்கக் கூடிய தகுதி இருக்கிறதோ அவர்களிடத்தில் வரவு இருக்கிறது. ஆகையினாலே இந்த ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியது முக்கியமானதுதான். 'அப்பாயிண்ட்மெண்ட்' விஷயத்திலும் பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டியது அவசியம் தான். நிர்வாகத்திலே மக்களின் பிரதிநிதிகள் இருப்பது நியாயமான ஒன்றாகும். இதற்குத் தனித் தேர்தல் தேர்வுத் தேவையில்லை. ஏற்கெனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைச் சேர்க்க வேண்டும். எம். எல். ஏ.வாக இருந்தாலும் சரி, எம். பி. யாக இருந்தாலும் சரி, சேர்மனாக இருந்தாலும் சரி, ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இதிலே இடம் பெறவேண்டுமென்ற வழி வகை செய்தால், இது நல்ல முறையில் இருக்குமென்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இதில் கட்சி மனப்பான்மை ரொம்பவும் இருக்கிறது. பள்ளிக்கூடம் நான் நடத்துகிறேன். திரு. எஸ்.வாழார்த்தி அவர்கள் நடத்துகிறார்கள், அடிகளார் அவர்கள் நடத்துகிறார்கள், இவர்கள் பேரிலே புகார் வருகிறதென்று சொன்னால், அந்தப் புகாரை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு கலைக்கிற காலத்திலே இதை எதிர்த்து இப்போது கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது. நீதி மன்றத்திற்குப் போனால்தான் தீர்ப்பு சரியான முறையில் வரும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. நீதி மன்றத்தில்தான் நீதி சிடைக்கும், மற்ற இடத்தில் இல்லை என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே, சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல், நீதி மன்றத்திற்குப் போக வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும். இந்த வாய்ப்பு இதிலே கிடையாது. கல்விக்காக நாம் 120 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவழிக்கிறோம். இதில் நீதி மன்றத்திற்குப் போக வேண்டுமென்றால் இடமில்லையே. டிரிபியூனல் என்றதான் போட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) நீதி மன்றத்திற்கும் போக வாய்ப்பு இருக்கிறது என்கிறார்கள். சந்தோஷப்பட வேண்டியதுதான்.

இப்போது தேசிய மயம், தேசிய மயம் என்று சொல்வது நவநாகரீகமாகப் போய்விட்டது. 1975-76-ல் என்னென்னவைகளை தேசிய மயம் என்று சொல்லப்போகிறார்களோ, தெரியவில்லை. தேசிய மயம் என்று சொல்வது நாகரீகமாகப் போய்விட்டது. எல்லாப் பள்ளிகளையும் எடுத்துக் கொண்டிவிட்டால், தேசிய மயமாக்கிவிட்டால், என்ன கவலை? விளக்குமாறு முதல் கக்கூஸ் அலம்பும் செலவு வரை கணக்கு எழுதி வாங்கிவிடப் போகிறார்கள். முடியாவிட்டால் சிபாரிசோடு நேராகத் தலைமையகத்திற்கு வருகிறார்கள். பணத்தை வாங்கிப் போகிறார்கள், கூட வாங்கிப் போகிறார்களே தவிர, குறைத்து வாங்கிப் போவதில்லை. ஏதோ ஒரு கட்டிடத்திற்கு ரிப்பேர் செய்ய வேண்டுமென்று பணம் வாங்குகிறார்கள். அப்படி தேசிய மயமாகி விட்டால், அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. முதல் இல்லா

258 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

விட்டால், மக்களிடம் வாங்கிக் கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கிக் கொள்ளலாம். ஆக, தேசிய மயம் என்று சொல்லிவிட்டால், எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை. சண்டை, சச்சரவு எதுவும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU G. VASANTHA PAI : Hon. Chairman, I have carefully gone through the provisions of this Bill and while endorsing the views held generally on this Bill, I would like to draw the attention of the Hon. the Education Minister and the Government to clause 15 as newly amended in this Bill. It reads thus, "Every private school shall have a duly constituted school committee which shall include the headmaster of the private school and the seniormost teachers employed in the private school as provided in sub-section (2)." Sub-section (2) of the rule reads : "The number of representatives of the teachers on such constituted school committee shall be such as may be prescribed and different number of representatives may be prescribed for different classes of private schools." By prescribing that the seniormost teacher employed in the private school as provided in sub-section (2) shall be included in the Committee, we are virtually putting them in a position of compromise in which their duty and interest will conflict with each other. Sir, by making the seniormost teacher, next to the Headmaster, a member of the Committee, there is very little chance of the seniormost teacher supporting the teachers because he will always look forward to the post of Headmaster which is to come to him in future. Instead of that, if the number of representatives is prescribed in the Bill itself, the fear that some of the teachers are expressing today may be met. It would be better if the number of representatives of teachers is prescribed in the Bill itself, by making it a statutory provision, instead of leaving it to be decided later by the Government. Sir, clause 15(2) has an element of discrimination in it. I wonder whether it was brought to the notice of the Assembly and brought to the attention of the Hon. the Law Minister and I do not know whether he has considered the consequence of such an amendment being brought. The number of representatives of such constituted committee shall be such as may be prescribed and different number of representatives may be prescribed for different classes of private schools. This cannot be a classification which will have a nexus with the objective of the legislation. Any classification that has no nexus with the object of the legislation may not be statutorily sustained under Article 14 of the Constitution. I think it is my duty to bring this to the notice of the Hon. the Law Minister, so that he might exercise his mind on it. This is a lacuna which may not stand the test in a court of law.

1973 டிசம்பர் 5]

[Thiru G. Vasantha Pai]

Then, Sir, I was told by my hon. Friend Thiru Ganapathi that he had drawn the attention of the House to clause 33 of this Bill and also clause 18. Of course, I do find that it excludes the properties and funds of the private schools and the Committee has no jurisdiction over them. But, I suggest that the Hon. the Law Minister might satisfy himself whether it will stand the test of Article 30 of the Constitution. With these few words, I thank you for the opportunity given to me.

*திரு. ஆர். சக்திமோகன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை எனது கட்சியின் சார்பில் மனப்பூர்வமாக வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா தனியார் பள்ளிகளை முறைப்படுத்தும் மசோதா என்பதைவிட ஆசிரியர்கள் பாதுகாப்பு மசோதா என்று சொல்வது பொருந்தும் என்று கருதுகிறேன். நமக்கு எழுத்தறிவித்த இறைவன்களான ஆசிரியர்மார்களுக்கு ஏற்கெனவே இந்த அரசாங்கம் ஏராளமான அளவிற்கு வசதிகளும், வாய்ப்புகளும் கொடுத்து வந்த போதிலும், தனிப்பட்ட முறையில் தனியார் பள்ளிகளில் அவதியுறுகிற ஆசிரியர்களுக்குத் தக்கதொரு பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் ஆசிரியப் பெரு மக்கள் வளரும் செல்வங்களை நாட்டு ஒருமைப்பாட்டோடு, தேசிய மனப்பான்மையோடு பயிற்றுவிக்க வேண்டியவர்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் எந்தெந்த வகையில் வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமோ அவைகளெல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு ஆதரவாக, அனுசூலமாக இந்தச் சட்டம் இருக்கிறது என்ற வகையில் பாராட்டுகிறேன், போற்றுகிறேன். அதே சமயம் எல்லா வகையிலும் ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைத்து விட்டது. அவர்களுடைய பணி, வாழ்க்கை வசதிகள், அனைத்திற்கும் பாதுகாப்பு தரப்பட்டு விட்டது என்ற அடிப்படையில் அவர்களுடைய கடமைகளைத் தவற விட்டு விடக் கூடாது என்றும் நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் அல்ல, சில பள்ளிகளில் பார்த்தால், அங்கு அட்டென்டன்ஸ் இல்லாமலேயே பள்ளிக்கூடம் நடப்பதாகச் சில புகார்கள் வருகின்றன. கிராமங்களில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. தனியார் பள்ளிக்கூடங்களில் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலைமையால் ஆசிரியர்கள் தக்க முறையில் பயத்தோடு, ஏதேனும் தவறு புரிவோமானால், வேலை இழந்து விடுவோம் என்ற அச்சத்தோடு பாட போதனை செய்து கொண்டிருப்பார்கள். இப்போது பாதுகாப்பு தரப்பட்டு விட்டதால், அந்தப் பாட போதனையில் அலட்சியங் காட்டி போதனை சக்தியைக் கொஞ்சங்கூட தளர்த்தி விடாமல், நல்ல முறையில் தங்களுடைய கடமைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று, இன்று இதன் மூலமாக ஆசிரியர்களைக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தச் சட்டம் நண்பர் திரு. கணபதி கூறிய மாதிரி பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஒரு நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு முதன் முதலாகக் கல்வியை

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. ஆர். சக்தி மோகன்]

தேசியமயமாக்கி இருக்க வேண்டும். நம்முடைய போக்கு வரத்து பஸ்களை தேசியமயமாக்குவதற்கு முன்னால், இந்தக் கல்விச் சாலைகள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டிருந்தால், நல்லதாக இருந்திருக்கும். ஆரம்பத்திலேயே தேசிய மனப்பான்மையை மாணவர்களுக்கு ஊட்டுவதற்கு, எதிர்காலத்தில் நாட்டை நல்ல முறையில் பலமாக அமைத்துக் கொள்வதற்கு, எல்லாக் கல்விக் கூடங்களும் தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதல்லாமல், இப்பொழுது சுதந்திரம் அடைந்து முப்பது வருஷங்கள் ஆன பிறகு, இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. நாம் சோஷலிசம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த சோஷலிசத்தோடு ஜனநாயகத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு நாம் குழப்பம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஜனநாயகமும் சரிவரப் பயன் படுத்தப்படாமல், சோஷலிசமும் சரிவர நிறைவேற்றப்படாமல் இப்படி நல்ல ஒரு சட்டம் வருகிறது. வந்தாலும், அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து வராதப் பிரதிவாதங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்தச் சட்டத்தைப் பார்த்து யாரும் பயப்படத் தேவையில்லை. தவறுகள் புரிகின்றவர்கள் ஒழுக்கக்கேடு செய்கின்றவர்கள், பள்ளிகளை வைத்துத் தவறாக தொழில் புரிகின்றவர்கள்தான் பயப்பட வேண்டுமே தவிர, நல்ல முறையில் பள்ளிகளை நடத்துகின்றவர்கள் பயப்படத் தேவையில்லை.

குறிப்பாக, இந்த மசோதாவின் மீது விவாதித்தவர்கள், சிலர் ஆவேசமாகவும், சிலர் ஆத்திரத்துடனும் பேசியிருக்கிறார்கள். அடிகளார் ஒரு மைனாரிட்டி இனத்தையும், திரு. முத்துசாமி ஒரு மைனாரிட்டி இனத்தையும் இதன் மூலம் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். சோஷலிசம் என்று பேசுகிறபோது, மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி என்ற வித்தியாசமே இருத்தல் கூடாது. ஆனால் அந்த அளவுக்கு நாம் இன்னமும் வளரவில்லை, வளர்கின்ற காலத்தை நோக்கி நாம் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். ஜாதியும் மதமும் கூடாது, செக்ஸுவர் ஸ்டேட் என்பதுதான் நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தின் முக்கிய கொள்கையாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு ஜாதி வேறுபாடு, மத வேறுபாடு மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நடைமுறையில் பார்த்தால், இவை அதிகமாக இருக்கின்றனவே தவிர, ஓரளவுக்குக் கூட குறையவில்லை. எங்கு பார்த்தாலும், ஜாதி வேறுபாடுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. மதக் கோட்பாடுகள், மத சம்பந்தமான சடங்குகள், சாங்கியங்கள் நிறைய வளர்ந்து கொண்டு போகின்றனவே தவிர, செக்ஸுவர் ஸ்டேட் என்ற அடிப்படையில் ஜாதி மத வித்தியாசம் இல்லாமல் எல்லோருக்கும் பாடுபாடின்றி வாழ வசதிகள் ஒரே முறையில் தர வேண்டும் என்று இருந்தாலும் கூட, அந்த அளவுக்கு நடைமுறையில் செய்யப்படவில்லை. எந்த ஒரு நாட்டிலே பார்த்தாலும், குறிப்பாக சுதந்திரமடைந்த எந்த நாட்டிலே பார்த்தாலும், எந்த உரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் வாழும் உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நம்முடைய நாட்டில் ஒட்டு உரிமை கொடுத்திருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் ஒட்டு உரிமை உண்டு. ஆனால், வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஜனநாயகம் என்று சொல்லுகிறோம். ஒட்டு உரிமையும் கொடுத்து

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. ஆர். சக்தி மோகன்]

விட்டோம். ஆனால் அவனுக்கு உணவுக்கு உரிமை இல்லை. அவன் ஒட்டுப் போடுவான், ஆனால் சோறு இருக்காது. அவனுடைய ஒரே ஒட்டிலிருந்து ஒரு அரிசை உருவாக்கலாம். அவனுடைய ஒரு ஒட்டின் மூலம் ஒரு சர்க்கார் இல்லாமலும் செய்து விடலாம். அந்த ஒட்டில் பணக்காரன் ஒட்டு, ஏழை ஒட்டு என்ற வித்தியாசமில்லை. அப்படி ஒட்டுப் போடுகின்ற ஏழைக்கு இந்த நாட்டில் உணவுக்கு உத்தரவாதம் இல்லை. வாழ வசதி இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. ஜனநாயக சோஷலிசத்தில் எழுத பேச, சிந்திக்க உரிமை இருக்கிறது. ஆனால், நடைமுறையில் மனிதனுக்கு வாழ வசதியில்லை. இதில் சிறுபான்மையோர் என்ற முறையில் மைனாரிட்டிகளாக இருக்கின்றவர்களுக்கு அதிகப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு விதியும் செய்துதரப்பட வேண்டும் என்று கோரப்படுகிறது, நான் கொஞ்சம் கூட அதிலே குறுக்கே நிற்க விரும்பவில்லை. ஒரு சாரார் மெஜாரிட்டியாக இருக்கின்ற நாட்டில், மைனாரிட்டிகளாக இருக்கின்றவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் யாரும் வேறுபாடு கொள்ள முடியாது, ஆனால் மைனாரிட்டிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறோம் என்ற அடிப்படையில், மெஜாரிட்டிக்களைக் கைவிட்டுவிடக் கூடாது. இந்து மதத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். இந்து மதம் ஆதி மதம். இந்த நாட்டிற்குச் சொந்தமான மதம். ஆனால் அதற்கென தனியான ஒரு ஆட்சியே கிடையாது. எல்லா நாடுகளிலும் அந்தந்த நாட்டு மத அடிப்படையில்தான் அந்த நாட்டு சர்க்கார்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நம்முடைய நாட்டில், இந்து மதம் ஒன்றைப் பொறுத்த வரையால், தேபாளத்தில் மட்டும் தான் இந்து மதத்தின் பெயரால் சர்க்கார் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையினால் சிறுபான்மையினரை எந்த அளவுக்குக் காப்பாற்ற முயற்சி எடுத்துக்கொள்கிறோமோ, அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு மெஜாரிட்டி மக்களையும் பாதுகாத்துத்தர வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் இந்துமத அடிப்படையில் ஆங்கி இந்தியாவில் நடைபெறுகிறதா என்றால், இல்லையென்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். இதை யாரும் மறுக்க யாது. எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும், கல்வித் துறையிலும் தனியார் துறை பள்ளிகளிலும், இந்துக்கள் நடத்துகின்ற பள்ளிகள் மிக மிகக் குறைவு. நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் கிறிஸ்தவர்களுடைய மிஷினரிகள் சீரான முறையில், எல்லா வசதிகளுடனும் நல்ல முறையில் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. இந்துக்கள் நடத்துகின்ற பள்ளிகளில் கல்வித் தரம் ஓரளவுக்குக் குறைவாகவே இருக்கின்றது என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். காரணம், வசதி வாப்படிக்குறையே! எனவே மைனாரிட்டிகளுக்கு எந்த அளவுக்குக் கல்விச் சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவோ அந்த அளவுக்கு மெஜாரிட்டிகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிறுபான்மையினர் அனுமதி பெறாமலேயே பள்ளிகளைத் துவக்கலாம் என்று விதி இருக்கிறது. அது ஒரு ஆபத்தான விதியாகும். எப்படி சிறுபான்மையினர் அனுமதியின்றி ஆரம்பிக்கலாம்

362 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. ஆர். சக்தி மோகன்]

என்று. இருக்கிறதோ அதே போல் பெரும்பான்மையினருக்கும் சட்டத்தில் இடம் தரவேண்டும். பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்க ஒருவருக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டால், எல்லோருக்கும் மறுக்கப்பட வேண்டும். அல்லது எல்லோருக்கும் அனுமதி வழங்க வேண்டும். இதிலே எந்தவிதமான பாகுபாடும் வேண்டாமென்று மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதிலே இந்து மிஷன் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு, குறிப்பாக ராம கிருஷ்ண மடாலயத்தால் நடத்தப்படும் பள்ளிகளுக்கு சட்டத்தில் விதி விலக்குத் தர வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். இந்து மதத் திற்கு, இந்து மதப்பண்புகளுக்கு ஆதரவு அளித்து, அகில இந்திய ரீதியில் நடக்கின்ற முறையான ஸ்தாபனம் இந்த இந்து மிஷன் ஒன்றுதான். எந்தச் சட்டக் கட்டுப்பாடுகளையும், ஒழுங்கு முறையையும் மீறாமல் இந்து மக்கள் சார்பில் நடைபெறுகின்ற ஒரு பெரிய ஸ்தாபனம் அது. அதனால் நடத்தப்படுகின்ற பள்ளிகளுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இந்த மிஷனரி கொண்டுவரப்பட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு, குறிப்பாக தனியார் பள்ளி, அரசாங்கப் பள்ளிகள் என்று இராமல் இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் கொஞ்சம் கடுமையாக்கி, எல்லாப் பள்ளிகளையும் அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். அப் பொழுது எந்த விதியையும் புறக்கணிப்பதற்கு வழி இருக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதன் மூலம் நல்ல ஒரு எதிர்காலத்தை நம்முடைய மாணவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கலாம். காலப் போக்கில் இப்படி ஒரு நிலைமை, அதாவது தேசியமயம் ஆக்கினால்தான் வளர்ச்சி அடைய முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறதே, அதைப் போல், கல்வித் துறையிலும் ஏற்படும், அதற்கு முன்னோடியாக எல்லா தனியார் பள்ளிகளையும், எவருக்கும் தனிச்சலுகை காட்டாமல் எல்லாவற்றையும் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே

ஆசிரியர்களுடைய பாதுகாப்பிற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட இச் சட்டத்தின் கீழ் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன். பல நண்பர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே ஆசிரியர் பெருமக்களுக்கு பெருத்த சௌகரியம் பண்ணுவதற்காகவே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னாலே தனிப்பட்டவர்கள் சில பள்ளிக்கூடங்களை நடத்திக்கொண்டு செய்த அக்கிரமங்களைத் தடுப்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. எல்லோரையும் சொல்லவில்லை; ஒருவர், இருவர் அக்கிரமங்கள் செய்கிறார்கள், பணம் வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் நடத்துகின்ற முறை இருக்கின்றதே, மாணேஜ்மெண்ட் சிட்டம், அது “சோல் மானேபலியாக” இருக்கிறது. அந்த மானேபலியை உடைப்பதற்

6.00
பி.ப.

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

காகத்தான் இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. வேறு எதற்காகவும் கொண்டுவரப்பட்டது என்று யாரும் கருதக்கூடாது. சிலர் சிறுபான்மை, பெரும்பான்மை என்று பேசினார்கள். சிறுபான்மையினருக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் ஏற்பாடு இருக்கிறது. சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளைப் பத்திரமாகக் காப்பாற்ற வேண்டும். அவர்கள் அதற்காகக் குறைப்பட்டுக்கொள்ளக் கூடாது. ஆசிரியர்கள் சௌகரியமாக, நிம்மதியாக இருக்க வேண்டும். அருமை நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் ஆசிரியர்கள் கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள், அவர்களின் கண்ணீர் துடைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று கூறினார்கள். இனி கண்ணீர் கொட்டத் தேவையில்லை. ஆசிரியப் பெருமக்களுக்குக் கொடி எதற்கு? அவர்கள் கொடி தூக்குகின்ற பழக்க வழக்கங்களை நிறுத்த வேண்டும். அவர்கள் அடிக் கடி தூக்குகிறார்கள், ஆசிரியப் பெருமக்களே, இது நீங்கள் செய்ய வேண்டிய காரியமா? நின்று கொண்டு ஒரு கெட்ட காரியத்தை நீங்கள் செய்தால், பையன் ஓடிக்கொண்டே அந்தக் கெட்ட காரியத்தைச் செய்வான். பெருமைக்குரிய ஆசிரியப் பெருமக்கள், இப்போது நாட்டுக்கு, இந்த ஆட்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்கிறார்களோ இல்லையோ, ஆனால் அவர்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களைப் போக்குவதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தமட்டில் 'They are there to teach the morals' என்றும் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லுகிறேன்.

Mr. CHAIRMAN: They are teaching lessons.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: ஆசிரியர்கள் தான் இந்த நாட்டின் குழந்தைகளுக்கு ஒழுக்கத்தைக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். எனக்கு 55 வயது ஆகிறது. எனக்கு எல்லாம் ஒழுக்கம் வந்தால் என்ன, வரா விட்டால் என்ன?.....

திரு. எஸ். பலராமன்: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் தான் ஒழுக்கத்தைக் கற்றுக்கொள்வது முடியாது என்று சொன்னார்கள். அவர் தன்னை ஒழுக்கம் இல்லாதவர் என்று கருதுகிறாரா?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவர் தான் ஒத்துக்கொண்டாரோ.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: 55 வயதுக்கு மேல் வராது, அது வருவது கொஞ்சம் கஷ்டம் என்று தான் சொன்னேன். ஒழுக்கம் வரக்கூடிய காலம் 8, 10 வயதுதான். தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும் என்று சொல்லுவார்கள்.

[1973 டிசம்பர் 5]

திரு. செ. முத்துசாமி : 55 வயதில் ஒழுக்கம் வராது என்று சொன்னார்கள். ஆரம்பப் பள்ளியில் கற்றுக்கொண்ட ஒழுக்கம் இது வரை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்த ஒழுக்கத்தால் தான் என்னுடைய ஒழுக்கம் இது வரை இவ்வளவு ஒழுங்காக இருக்கிறது.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, இன்றைக்குப் படிக்கின்ற வர்களுக்கு அங்கத்தினரைப் போல் 55 ஆண்டு கழித்து சட்ட மன்றத்திற்கு வந்த பிறகு தான் ஒழுக்கத்தைப்பற்றித் தெரியவருமா? அவரை வைத்து மற்றவர்களைக் குறிப்பிடுவது எவ்வாறு நியாயமாகும்?

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : நடைமுறையில் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற விஷயத்தைத்தான் சொன்னேன். உறுப்பினர் அவர்கள் 55 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலே என்ன நடக்கும் என்பதைக்கூட தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய ஒரு மகரிஷியாக இருக்கக்கூடும். நான் மகரிஷியல்ல, சாதாரண மனிதன். தற்கால நடவடிக்கைபற்றித்தான் எனக்குத் தெரியும். ஆசிரியப் பெருமக்களுக்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் 2, 3 நிமிஷங்கள் இதற்காக எடுத்துக்கொண்டேன். நான் சொல்லுகின்றவைகளை ஆசிரியப் பெருமக்கள் அவர்களுக்குச் சொல்லுகின்ற கருத்தாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். புத்திமதி அல்ல. அவர்கள் எல்லாம் புத்திசாலிகள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்னும் சில கருத்துக்களை, அறிவுரைகளை வழங்கி, இந்த ஆட்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். ஏதாவது தவறு நடந்து விட்டால், அதை எடுத்துச் சொல்லுகிற பக்குவம் இருக்கிறது. அதைவிட்டு கொடி தூக்குகிற வழக்கத்தை விட்டுவிட வேண்டும். பாண்டி, சர்ட் எல்லாம் போட்டுக்கொண்டு அவர்கள் கொடி தூக்கிக்கொண்டு வருவதைப் பார்க்க ரொம்பக் கேவலமாக இருக்கிறது. 300, 400 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். நாட்டில் 100, 50 ரூபாய் கூடக் கிடைக்காமல் எத்தனையோ பேர் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே தான் இந்தச் சட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக நாட்டு மக்கள் சார்பாக ஆதரித்து வரவேற்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, என்னைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டதால் ஒரே ஒரு விளக்கம் மட்டும் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். ஆசிரியர்கள் கொடி தூக்குகிறார்கள் என்றார்கள். இன்றைக்குச் சட்டம் வந்து விட்டது. சில நேரங்களில் கண்ணீர் வடிப்பது, கேட்கின்ற பிரச்சினைகள் தீராமலிருப்பதால் தான். ஏற்கெனவே ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்து விட்டதாகக் குறிப்பிட்டேன். அந்தக் காரணத்திற்காகத்தான் அவ்வாறு நடந்திருக்கிறது. இப்போது ஆசிரியர்களுக்குச் சட்டப் பாதுகாப்பு கொண்டு வந்திருப்பதை மனநிறைவோடு வரவேற்கிறோம். கடந்த கால நிகழ்ச்சியைப்பற்றி இப்போது பேசுவதன் மூலம், ஆசிரிய சமுதாயத்

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

தற்குக் கப் பொறுப்பிலே இருப்பவர்களிலே ஒரு சாராரைக் கொடி
தூக்கக்கூடாது என்று நினைவுபடுத்த விரும்புகின்றாரா என்று அறிய
விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே;
தனியார் பள்ளிகள் ஆசிரியர் பணிப் பாதுகாப்பை நோக்கமாக,
அடிப்படையாகக் கொண்டு, இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத்
திருத்தச் சட்ட மசோதா பற்றிய கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள்
பலரும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அரசினர் பள்ளி, ஊராட்சி ஒன்றியப்
பள்ளி, நகராட்சிப் பள்ளி, மாநகராட்சிப் பள்ளிகள், இவை
களிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு
சட்ட திட்டங்கள் இருக்கின்றன. தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்ற
ஆசிரியர்களுக்கு போதுமான அளவுக்குச் சட்ட திட்டங்கள் இல்லை.
அந்தக் குறைபாட்டைப் போக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்,
இந்தத் தனியார் பள்ளி அங்கீகாரம்பற்றிய முறையை ஒழுங்குபடுத்துகின்ற
மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. அது தான் இந்தச் சட்டத்தின் முக்கிய
நோக்கம். நான் முதலில் குறிப்பிட்டேன், எந்தெந்தப் பள்ளிகள்
இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வராது என்று. அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரம்
பெறாத பள்ளிகள் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வராது. இந்திய அரசாங்கத்தின்
சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்ற பள்ளிகள் இந்தச்
சட்டத்தின் கீழ் வராது. ஆனால் அங்கீகாரம் பெற வேண்டிய,
மான்யம் பெறாவிட்டாலும், அங்கீகாரம் பெற்றுள்ள பள்ளிகள்
இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வருகின்றன. இதை முக்கியமாக ஒழுங்குபடுத்து
கின்ற சட்டம் என்ற அளவுக்குத்தான் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.
மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும், ஆசிரியர்களுக்குப் பணிப்பாதுகாப்பு
ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தை ஆதரித்திருக்கிறார்கள்.
மாண்புமிகு திரு. அப்துல் வகாப், திரு. பக்கர் உட்பட அத்தனை பேரும்
ஆதரிக்கிறார்கள். எப்படி ஆதரிப்பது என்ற வகையில்தான் வித்தியாசம்.
இந்தச் சட்டம் சிறுபான்மையோர் நலன்களை, உரிமைகளை, அவர்
களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற பல்வேறு வாய்ப்புக்களைப் பறிக்கின்ற
அளவில் அமைந்திருக்கின்றது என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்
திரு. அப்துல் வகாப், திரு. பக்கர் அவர்களின் கருத்தாகும். மற்றவர்கள்
சில பல திருத்தங்களை எடுத்துச் சொன்னாலும் இந்த மசோதாவை
முழு மனதோடு வரவேற்றிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்
களுடைய ஐயப்பாட்டிற்காக நான் முதலிலேயே எடுத்துச் சொன்னேன்.
சிறுபான்மையினரின் உரிமையைப் பறிப்பதோ, ஏற்கெனவே வழங்கப்
பட்டிருக்கின்ற உரிமைகளிலிருந்து பின்வாங்குவதோ இந்தச் சட்டத்தின்
நோக்கமல்ல. அது மட்டுமல்லாமல், கல்வித் துறையைப் பற்றி, அங்கே
பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களைப் பற்றி கருத்துத் தெரிவிக்கின்ற அடிப்படையில்தான்
தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர,
ஜெனரல் எஜுகேஷனைக் கருத்தில் கொண்டு தான் இருக்கிறதே தவிர,
முஸ்லீம் எஜுகேஷன், கிறிஸ்தியன் எஜுகேஷன், அல்லது இந்து எஜுகேஷன்

266 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கேஷன், சைவ சித்தாந்த எலுகேஷன் என்ற அளவுக்கு அந்தந்த மதக் கல்வியைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற நோக்கத்தில் கொண்டு வரப்படவில்லை. எந்த அமுதாயத்தின் கலாசாரத்தைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற அளவுக்கும், கலாசாரக் கல்வியை ஒழுங்குபடுத்துகின்ற அளவுக்கும், மதக் கல்வியைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற அளவுக்கும் எந்த ஒரு விதியையும் வகுக்கவில்லை. கல்வி, கல்வியைப் பயிற்றுவிக்கின்ற பள்ளிகள், அரசாங்கம் விதித்திருக்கின்ற தேர்வு முறைக்கு, பாடத்திட்ட முறைகளுக்குத் தக்க முறையில் மாணவர்களை உருவாக்குவது, மாணவர்களைத் தேர்வுக்கு அனுப்புவது, இவைகளை ஒரு வரையறைக்குள் கொண்டு வருவதற்கு வழி வகுக்கின்ற அடிப்படையிலும், சொல்லிக்கொடுக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு பணிப்பாதுகாப்பு, பாதுகாப்புப் பற்றிருந்தவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தருவது என்ற அடிப்படையிலும் தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற துறைகளில் பணியாற்றுகின்ற செக்ஸனரி சிரேட் ஆசிரியர்கள், பி.டி. பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு இப்போது பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அரசாங்கப் பள்ளிகளில் அவர்கள் நுழைந்தால் பாதுகாப்பு இருக்கிறது ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் நுழைவார்களானால், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. நகராட்சி, மாநகராட்சிப் பள்ளிகளில் நுழைவார்களானால், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பு தனியார் பள்ளிகளில் இல்லாத காரணத்தால்தான், இந்தச் சட்டம் வருகிறது. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு தர வேண்டுமென்பது தான் இந்தச் சட்டத்தினுடைய முக்கியமான நோக்கம். எந்த மதத்தினருடைய, சிறுபான்மையினருடைய பிரச்சினையைப் பொருத்தும் இந்தச் சட்டம் வரவில்லை. கல்வியை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். சிறுபான்மையினர், பெரும்பான்மையினர் என்ற கருத்திலில்லை. ஆசிரியர்களுக்கும், நிர்வாகத்தினருக்குமிடையே ஏற்பட்டிருக்கிற பல்வேறு கேடுபாடுகள், மாச்சரியங்கள் காரணமாக ஏற்பட்ட விளைவுகளை மனதில் கொண்டு, அந்தக் குறைபாடுகளுக்கு எதிர் காலத்தில் இடம் இருக்கக் கூடாதென்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். தனியார் பள்ளிகளில் இப்போது கட்டுப்பாடு பல்வேறு வழி முறைகளில் இல்லாமல் இருக்கின்றது. ஆசிரியர் நீதி பெற்றாலும், அதை நிறைவேற்ற முடியாத அளவுக்குப் பல்வேறு தனியார் நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு, அரசாங்கத்திடம் சட்ட திட்டங்களும், அதிகாரங்களும் குறைவாக இருக்கின்றன. 6 ஆண்டுகள், 8 ஆண்டுகள், 10 ஆண்டுகள் கழிந்தும், பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கு ஏதாவது குறைபாடுகள் ஏற்பட்டானால், கல்வித் துறை அதிகாரிகளுக்கு எழுதி அனுப்ப வேண்டும்.

முதலில் மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிக்கு எழுதி அனுப்பி, அதில் தீர்வு காண முடியாவிட்டால், தலைமைக் கல்வி அதிகாரிக்கு எழுத வேண்டும் அதிலும் தீர்வு காணமுடியாவிட்டால், பள்ளிக் கல்வி இயக்குநருக்கு

6-10
பி.ப.

1973 டிசம்பர் 5]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

எழுதி அனுப்ப வேண்டும். அதிலும் தீர்வு காண முடியாவிட்டால், சல்லித் துறைச் செயலாளருக்கு எழுத வேண்டும். அதற்குப் பிறகு கல்வி அமைச்சருக்கு எழுதி அனுப்ப வேண்டும். அதற்குப் பிறகு முதலமைச்சரை அணுக வேண்டும். இவற்றிற்குப் பிறகு, வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். இந்தப் பயணங்களை நடத்துவதற்கு 6 அல்லது 7 ஆண்டுக் காலம் ஆகுமென்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆசிரியர்களிடத்தில் நியாயம் இருக்கிறது; நிர்வாகத்தினிடத்தில் நியாயம் இல்லை என்று கண்டறிந்து, மீண்டும் அந்த ஆசிரியர்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நிர்வாகத்தினிடத்தில் கூறினால், அவர்கள் அதற்கு மறுக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள், அந்த ஆசிரியர்களை எடுத்துக்கொள்ள மறுக்கும் நிலையில், நமக்கு இருக்கும் ஒரே வழி அங்கீகாரத்தைத் திரும்ப வாங்கிக்கொள்ளலாம் அல்லது மானியத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அந்த நிலைமையில் மானியத்தையும், அங்கீகாரத்தையும், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வதால், அந்த ஒரு ஆசிரியருக்காக, 30 அல்லது 40 ஆசிரியர்கள், வேலை இழக்கும் சூழ்நிலையும், 300 அல்லது 400 மாணவர்கள் படிக்க இயலாத சூழ்நிலையும் வருகின்றன. இப்போதிருக்கிற சட்ட திட்டங்களில் நிர்வாகத்தைக் கேட்பதற்கு இடமில்லை. இந்த நிலைமையில் ஒரு சமூகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்பீல் செய்து, ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கி, அமைச்சர் வரையில் செல்வதற்கு வாய்ப்பு நிர்வாகத்திற்கும் இருக்கிறது. கீழ் மட்டத்திலிருந்து, உயர் மட்டம் வரையில், ஹைக்கோர்ட் வரையில் போகும் நிலையிருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பு நிர்வாகத்திற்கும் இருக்கிறது. பல இடங்களில் நிர்வாகிகள் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள்; வசதி படைத்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். எனினும் ஒரு தனிப்பட்ட ஆசிரியரை, நிர்வாகியோடு எடை போட்டுப் பார்த்தால் தெரியும். “நாம் சமாளிக்க முடியும்” என்ற வீம்புடன் அவர்கள் போக முடியும். ஆனால் சாதாரண ஆசிரியர், அந்த வீம்பினுடைய சவாலினாலே பல்வேறு நீதி மன்றங்களின் படிக்கட்டுகளில் ஏறி இறங்கிப் போக முடியாத தன்மைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே விரைவாக நீதி கிடைக்க வேண்டும்; எந்தப் பகுதியினருக்கும் விரைவாக நீதி கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக முதலில் கல்வி அதிகாரிக்கு விண்ணப்பித்து அதில் தீர்வு ஏற்படாமல் போனால், டிரிப்யூனலுக்குப் போகலாம். அங்கே, அது அறுதி செய்யப்படும். ஆசிரியர்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டால், நிர்வாகத்தின் மீது வழக்குத் தொடரலாம். அல்லது நிர்வாகத்திற்கு எதிராக ஆசிரியர்கள் சென்றாலும், வழக்குத் தொடரலாம். எனவே முக்கியமான அதிகாரிகளாக விதி முறைகளில் கூறப்பட்டுள்ளவர்களிடம் செல்லலாம்; அதற்குப் பிறகு டிரிப்யூனலுக்குச் செல்லலாம். அதனுடைய தீர்ப்பு இறுதியானது. எனவே அந்தப் பிரச்சினையை ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திலே முடித்துவிடுவதற்கு இந்த மசோதாவில் இடம் ஏற்படுத்த முடிகிறது. அது மட்டுமல்லாமல், பிரச்சினை ஆசிரியர்களுக்கும், நிர்வாகத்திற்கும் தான். சிறுபான்மையினர் உரிமையைப் பறிப்பதென்பதல்ல. எப்படியென்று கேட்டால், தனியார் பள்ளிகளில் எல்லா சமூகத்தினரும் பணியாற்றுகிறார்கள். எல்லா சமுதாயத்தினரும் பணியாற்றுகிறார்கள். சிறுபான்மையினர் சில பள்ளிகளை நடத்துகிறார்கள். கிருஸ்துவர்கள் சில

[1973 டிசம்பர் 5]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பள்ளிகளை நடத்துகிறார்கள் ; முஸ்லீம்கள் சில பள்ளிகளை நடத்துகிறார்கள். மொழியில் சிறுபான்மையினர் சில பள்ளிகளை நடத்துகிறார்கள். சமயத்தில் சிறுபான்மையினர் சில பள்ளிகளை நடத்துகிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தில் மொழி சிறுபான்மையினருக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கிறது ; மத சிறுபான்மையினருக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அவர்களும் நடத்துகிறார்கள். சிறுபான்மையினரான முஸ்லீம்கள், கிருஸ்துவர்கள் தனியார் பள்ளிகளிலே பணியாற்றுகிறார்கள். சிறுபான்மையினர் நடத்தும் பள்ளிகளிலும் பணியாற்றுகிறார்கள். சிறுபான்மையினர் பள்ளிகளில் பெரும்பான்மைச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று முஸ்லீம் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களே விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். சிறுபான்மையினர் நிர்வாகிகளாக இருக்கிற பள்ளிகளில் பணி புரியும் சிறுபான்மையினரான ஆசிரியர்கள் தங்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். பல இடங்களுக்குச் செல்லுகிற காலத்தில்கூட, பல பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிற முஸ்லீம்கள், கிருஸ்துவர்கள், சைவ சித்தாந்திகள், வைஷ்ணவர்கள் ஆனாலும் சரி, அவர்கள் அத்வைதிகள், துவைதிகள் ஆனாலும் சரி, அவர்கள் மதச் சார்புள்ளவர்கள் அல்லது பகுத்தறிவாளர்களானாலும் சரி, அவர்கள் இப்பிரச்சினையில் தங்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில்தான் நாம் அணுகுகிறோம். எல்லோருக்கும் ஒரேவிதமான சட்டம் செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் நம்முடைய நோக்கமாகும். ஆனால் அரசியல் சட்டத்திலே, சிறுபான்மையினருக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் ; அவர்கள் பள்ளிக்கூடம் வைக்க உரிமை உண்டு என்று இருக்கிறது. இந்த நாடு விடுதலை பெற்றபோது, அந்த மாச்சரியம் இருந்தது. இந்த நாடு விடுதலை அடைந்தபோது, சிறுபான்மையினரை பெரும்பான்மையினர் நசுக்கிவிடுவார்களென்ற பயம் இருந்தது. பாகிஸ்தான் பிரிவினை ஏற்பட்டதாலும் நவகாளி சம்பவங்கள் ஏற்பட்டதன் காரணமாகவும், அந்தச் சட்டத்தைப் புகுத்த வேண்டிய அவசியம், அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்களுக்கு ஏற்பட்டதன் காரணமாக இது வந்தது. சிறுபான்மையினரின் உரிமைகள், கலாசாரங்கள் அழிந்துவிடுமென்ற காரணத்தாலே, அரசியல் சட்டத்திலே சிறுபான்மையினருக்கு சிலபல பாதுகாப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அறவே அவர்கள் அழிந்துவிடுவார்களோ என்பதன் காரணமாகத்தான், பள்ளிகள் வைக்க, நடத்த, நிர்வகிக்க அவர்களுக்கு உரிமையுண்டு என்று அரசியல் நிர்ணயச் சட்டம் கூறுகிறது. பொதுப் படையாக சட்டங்கள் இயற்றலாம். நான் தெளிவுபட முன்னரே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அரசியல் சட்டம் குறுக்கிடுமானால், அதை மீறின சட்டத்தை சட்ட மன்றங்களோ, பாராளுமன்றமோ நிறைவேற்ற முடியாது. அந்தச் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டு வந்து, அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தியதற்குப் பிறகுதான், இதைத் திருத்தலாம். இப்போதிருக்கும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்குட்பட்டதோடுதான் நாம் சட்டம் இயற்ற வேண்டும். மீறி நிறைவேற்றினால், இந்திய அரசாங்கம் தடுத்திவிடும். அப்படி மீறிக் கொண்டுவந்தாலும், ஹைக்கோர்ட் இதை அடித்துவிடலாம். அந்தக் காரணத்தின் அடிப்படையில், சிறுபான்மையினரின் உரிமைகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்து,

1973 டிசம்பர் 5]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சட்டத் துறை ஆராய்ந்து, சட்ட அமைச்சரவர்கள் ஆராய்ந்து, பல்வேறு வகையில் 2, 3 ஆண்டுகள் சிந்தித்து, கல்வித் துறைச் செயலாளர் மத்திய அரசு அதிகாரிகளைக் கண்டு பேசி, வேறு பல மாநிலங்களில் ஏற்பட்டுள்ள சட்டங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, கேரளாவில் கொண்டுவந்த சட்டம் ஏன் தோற்றது என்பதைக் கண்டறிந்து, குஜராத் போன்ற மாநிலங்களில் உள்ள சட்டங்களில் இந்தப் பிரிவை எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாகப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டறிந்து, அந்த ஜாக்கிரதையை நாமும் ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்குப் பிறகு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருவது நல்லதென்று கூட்டு ஆய்வுக் குழுவில் நிலைமைகளை விளக்கி, ஆசிரியர்களுக்குப் பணிப்பாதுகாப்பு முறைகள் வேண்டும் என்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தின் உரிமைக்கு நாம் மதிப்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், நாம் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். எனவே சிறுபான்மையினர் பள்ளிகள் நடத்த அனுமதி வாங்க வேண்டுமென்ற பிரிவை இப்போது எடுத்திருக்கிறோம்.

ரெகக்னிஷனப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சிறுபான்மையினர், பெரும்பான்மையினர் என்பது விவாதத்திற்கு வராத காலத்தில், இப்போதுள்ள எம்.இ.ஆர். இயற்றப்பட்டது. அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தில் அதற்கென்று உரிமைகள் தரப்பட்டு, சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய் சிலபல வழக்குகளின் தீர்ப்பு வந்த பிறகுதான், சட்டங்கள் இயற்றுவதும், விதிகள் செய்வதும் நமக்கு ஏற்பட்டது. எம்.இ.ஆரைப் பொறுத்தவரையில், துவக்கப் பள்ளிகள், உயர் நிலைப் பள்ளிகள் வைக்க வேண்டுமென்றால், அனுமதி பெற வேண்டுமென்பது ஏற்கனவே இருக்கிறது. சிறுபான்மையினர் பள்ளிகளானாலும், எம்.இ.ஆர்.-ன்கீழ் அனுமதி பெற்றுத்தான் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அத்தனை சிறுபான்மையினர் பள்ளிக்கூடங்களும் சென்னை மாநிலக் கல்விச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே அனுமதி பெற்றுத்தான் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. அது மட்டுமல்லாமல், இப்போது இருக்கின்ற அவ்வளவு பள்ளிகளும் அங்கீகாரம், ரெகக்னிஷன் பெற்றுத்தான் நடைபெற்று வருகின்றன. அரசாங்கத்தினுடைய மான்யத்தை முறைப்படி பெற வேண்டும். அங்கீகாரம் பெறுவதற்கு என்னென்ன சட்ட திட்டங்கள் வகுத்திருக்கின்றோமோ, சென்னை கல்விச் சட்டத்திலே, எம்.இ.ஆர். ரூல்ஸில், அந்த சட்டதிட்டத்திற்குப்பட்டுத்தான் பெற வேண்டும். இது வரையிலும் அங்கீகாரம் பெற்றுத்தான் பள்ளிகளை நடத்துகின்றார்கள். சிறுபான்மையினர், பெரும்பான்மையினர், பிரைவேட் ஸ்கூல்ஸ், உதவி பெற்று இருக்கின்ற பள்ளிகள், உதவி பெறாத பள்ளிகள் இப்படி யெல்லாம் பாடுபாடு அதிலே இல்லை. தனியார் பள்ளிகளும் அங்கீகாரம் பெற்று, மானியம் பெற்று இந்த விதி முறைகளுக்குக் கீழே இருந்து வருகின்றன. நடந்து வருகின்றன. ஆனால் இப்போதிருக்கின்ற இந்தச் சட்டத்திலே அதைக் கட்டுப்படுத்த சட்டமில்லை. அரசுக்கு அங்கீகாரத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அதிகாரம் எப்போதும்

[1973 டிசம்பர் 5]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இருக்கின்றது. மான்யத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கின்ற அதிகாரமும் அப்போதிலிருந்தே இருக்கின்றது. அதன்படியே அத்தனை பள்ளிகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. இப்போதும் அந்த விதிமுறைகளை அனுசரித்துத்தான் அவ்வளவு பள்ளிகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. அவர்கள் தாறுமாறாக, ஏறுமாறாக, அடிப்படை உரிமைகளுக்கு, நேட்சரல் ஜஸ்டிஸ்க்கு, நீதிக்குப் புறம்பாக நடந்தால், அதற்காக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான விதிமுறைகளும் இருக்கின்றன. அதன்படி ரெகக்னிஷனை நிறுத்துகின்றோம். ஆனால் இவர்கள் பர்மிஷன் வாங்கித்தான் நடத்த வேண்டும், அங்கீகாரம் வாங்கித்தான் நடத்த வேண்டும் என்று இருந்தாலும், நானும் கிட்டத்தட்ட 6 ஆண்டுகளாக கல்வி அமைச்சராக தொடர்ந்து இருந்துக் கொண்டிருக்கின்றேன், இந்த 6 ஆண்டு காலத்தில் இப்படி அங்கீகாரம் வாங்கித்தான் நடத்த வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகவேண்டி எந்த சிறுபான்மையினர் பள்ளியினரும் இதுவரை குறையிருப்பதாக மனுக்கள் கொடுக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை. **நிர்வாகத்தினருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இடையே தகராறுகள் ஏற்படுவது, நிர்வாகம் ஏற்றுக் கொள்ளாமலிருப்பது அல்லது அவர்கள் வேண்டுமென்றே சில ஆசிரியர்களை வஞ்சக எண்ணம் கொண்டு நீக்கிவிடுவது—** இவைகள்தான் இருக்கின்றன. இரு சாராரிடத்திலும் தவறுகள் இருக்கின்றன. இரு சாராரிலும் நல்லவர்கள் இருக்கின்றார்கள். இரு சாராரிலும் பொல்லாதவர்கள் இருக்கின்றார்கள். இந்த இரு சாராருக்கும் நீதி வழங்க வேண்டுமென்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இந்தச் சூழ்நிலைகளை நீக்க வேண்டிய அளவில் அரசு இருக்கின்றது என்பதை இந்த வாய்ப்பில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இப்போதும் நான் எடுத்துச் சொல்கின்றேன். விதிகள் வகுக்கப்படுகின்றபோது, சிறுபான்மையினர் நலன்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலைகள் ஏற்படுமேயானால், இருக்கின்ற விதிகளின்படி, சிறுபான்மையினர் நலன்களை பாதிக்கின்ற அளவுக்கு, அரசியல் சட்டத்தின் 30 (1) விதியினை மீறுகின்ற அளவுக்கு இருந்தால், எதையெதைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறது என்கின்ற உறுதிமொழியைத் தருகின்றோம். அந்த உறுதிமொழியின் அடிப்படையிலேதான் இந்தச் சட்டத்தினைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றோம். அது மட்டுமல்லாமல், கலாச்சாரப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையிலே, நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன், விதிவிலக்கு தந்திருக்கின்றோம் என்று. மதக் கல்வி போதிக்கிறதாக இருந்தாலும், கலாச்சாரக் கல்வி போதிக்கின்றதாக இருந்தாலும், கிருத்துவ பாத்திரிமார்களை வளர்க்கின்ற பள்ளிகளாக இருந்தாலும், நாம் கட்டுப்படுத்துகின்ற நிலை இல்லை. இந்த மாதிரி முஸ்லீம் மதபோதகர்களை வளர்க்கின்ற பள்ளிகளாக இருந்தாலும், முஸ்லீம் மத போதனை அளிக்கின்ற பள்ளிகளாக இருந்தாலும், அவைகளைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற நிலைமையிலில்லை. இப்போது நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற நிலைமை: அந்தந்த தனியார் பள்ளிகள் சமய போதனையை அளிக்கலாம். இதன்படி அந்தப் பள்ளியிலே சொல்லிக் கொடுக்கின்ற சமய போதனைகளை அந்தப் பள்ளியிலே படிக்கின்ற அத்தனை பேருக்குமே கட்டாயமாகச் சொல்லிக்கொடுத்துவிட முடியாது. அந்தந்த சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் அந்தந்த சமயபோதனையை அளிக்க

6-20
பி.ப.

1973 டிசம்பர் 5]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

லாம். அப்படி அந்தக் குறிப்பிட்ட சமயத்தைச் சேராதவர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்கும் சேர்த்து அளிக்க வேண்டுமென்றால், பெற்றோர்களின் சம்மதம் பெற்றுத்தான் அளிக்க வேண்டும். அதன்பேரில்தான் அவர்கள் பைபினையோ, குரானையோ மற்ற சமயத்தினருக்கு அளிக்கலாம். அதே மாதிரி கிருத்துவருக்கோ, முஸ்லிம்களுக்கோ பகவத்கீதையைச் சொல்லலாம். ஆக அந்தந்த சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத் தான் அந்தந்த போதனையை அளிக்கலாம். இந்த போதனைகளை அளிப்பதென்றாலும், ரொகுல் பீரியடிஸே இல்லாமல், அவுட் ஆப் தி பீரியடிஸேதான் அந்த போதனைகளை அளிக்கலாம் என்று இப்போது விதித்திருக்கிறோம். அதையும் கூட அந்தப் பள்ளிகளை நடத்துபவர்கள் அதிகாரிகளினுடைய பர்மிஷன் பெற்று நடத்த வேண்டும். இப்படியெல்லாம் விதிகள் இருக்கின்றன. இப்போது நாம் வகுக்கின்ற விதிகளிலே அது இணைக்கப்படும். அந்தந்த சமயத்தினருக்கு அந்தந்த சமய போதனையைச் சொல்லிக் கொடுப்பதை இந்தச் சட்டம் எந்த வகையிலேயும் தடுக்காது. அதேமாதிரி இப்போதிருக்கின்ற சென்னை கல்விச்சட்டத்திலே என்னென்ன விதிமுறைகள் இருக்கின்றனவோ, என்னென்ன பாதுகாப்புகள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளை எடுத்து விடுகின்ற நோக்கம் இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். ஆகவே சிறுபான்மையினருடைய உரிமையைப் பறிக்க வேண்டுமென்பதில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால், இப்போது பெர்மிஷன் வாங்க வேண்டுமென்று போட்டிருப்பதன் காரணமே இந்த அரசியல் சட்டத்தினுடைய அடிப்படையிலேதான் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எல்லாப் பள்ளிகளையும் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொண்டால் நல்லது அல்லவா என்று மற்றவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சிறுபான்மையினர் பள்ளிகள், மற்ற பள்ளிகள் இவைகளை யெல்லாம் எடுத்துக்கொள்வது என்கின்றபோது, அதை அரசியல் சட்டத்தின் 30 (1) விதி தடுத்து நிறுத்துகிறது. அப்படி எல்லாப் பள்ளிகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரை குறிப்பிட்ட மாதிரி, அவர்கள் நடத்துகின்ற பள்ளிகளைத்தான் எடுத்துக் கொள்ள முடியுமே தவிர, சிறுபான்மையினர் பள்ளிக்கூடங்கள், மற்ற தனியார் பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாம் விட்டுப்போய்விடும். அதுபோல் இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணினாலும், தனியார் பள்ளிகளைத்தான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் நமக்கு ஏற்படும். இப்போது இருக்கின்ற நிலைமைகளைப் பார்ப்போமேயானால், 2,766 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. மிஷன்கள் நடத்துகின்ற பள்ளிகள் 235 உயர்நிலைப் பள்ளிகள். மிஷன்கள் நடத்துவது அல்லாத பள்ளிகள் 589 உயர்நிலைப் பள்ளிகள். ஆக மொத்தம் 814; இதைத் தவிர 35 ஆங்கிலோ இந்தியன் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இவைகள் தனியார் நடத்துகின்றவைகள், மற்றவர்கள் நடத்தும் பள்ளிகள் ஆயிரத்து தொள்ளாயிரம் சில்லரைப் பள்ளிகள் அரசாங்கத்தின் பள்ளிகளாகவும், நகராண்மைக் கழகப் பள்ளிகளாகவும், ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளாகவும், மாநகராட்சிப் பள்ளிகளாகவும் இருந்து வருகின்றன. நடுநிலைப்பள்ளி, துவக்கப்பள்ளி, இவைகளின் எண்ணிக்கை 32 ஆயிரம்

272 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சில்லரை. இதில் 22 ஆயிரம் சில்லரைப் பள்ளிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், மாநகராட்சிப் பள்ளிகள், மற்றவைகள் நடத்துகின்ற பள்ளிகள்தான். மற்ற பள்ளிகளில் நடுநிலைப் பள்ளிகளிலே 790 மிஷன் நடத்துகின்ற பள்ளிகள். மிஷன் அல்லாதவை 1,262 பள்ளிகள் நடத்துகின்றன. மிஷன் நடத்துகின்ற பள்ளிகள், துவக்கப் பள்ளிகள், 2,014. மிஷன் அல்லாதவை நடத்துகின்ற பள்ளிகள் 3,090 பள்ளிகள். எல்லாப் பள்ளிகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சட்டமியற்றினாலும்கூட, மிஷன் நடத்துகின்ற இந்த 790-ல் கை வைக்க முடியாது. மற்ற 1,262 பள்ளிகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அப்போது மிஷன் பள்ளிகள் தங்கிவிடும். இப்போது வளர்ந்திருக்கின்ற நிலையைப் பார்த்தால், 32 ஆயிரம் சில்லரைப் பள்ளிகளில் 22 ஆயிரம் சில்லரைப் பள்ளிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள், நடத்துகின்ற பள்ளிகளாகத் தான் இருக்கின்றன. இந்த ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து சில்லரைப் பள்ளிகள், மற்ற அரசாங்கப் பள்ளிகள், மாநகராட்சி மன்றங்கள் நடத்துகின்ற பள்ளிகள் இவைகளை ஒப்பிடும்போது குறைவான அளவாகத்தான் இருக்கின்றன. இந்தச் சட்டதிட்டங்களை ஒழுங்குப்படுத்துகிற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலேதான் கொண்டுவந்திருக்கின்றோம்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஆதரித் தார்கள். நிர்வாகக் குழு அமைப்பது பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். முதலிலே பால் கமிட்டியினர் ஒரு குறிப்பு தந்திருக்கின்றார்கள். முதல் சட்டத்திலே நாங்கள் ஒரு குறிப்பு தந்தோம். அதற்குப் பிறகு நம்முடைய நோக்கம் எல்லாம் நிதியைப் பொறுத்த அளவிலே ஸ்கூல் கமிட்டி என்று ஒன்று அமைப்பது பற்றியது. அதற்கு நாங்கள் கூட்டு ஆய்வுக் குழுவிலே யோசித்தபோது மானேஜிங் கமிட்டி என்று வைப்பதா என்று எண்ணினோம். மானேஜிங் ஏஜென்சி இருப்பதனால், அதனுடைய ஸ்கூல் கமிட்டி என்று வைக்கலாம் என்று ஏகமனதாக எண்ணினோம். பிறகு பள்ளிக்கூடத்தைப் பொறுத்து, அதன் தரத்தைப் பொறுத்து, நிர்வாகத்தைப் பொறுத்து, ஆசிரியர்கள் நியமிப்பது, ஆசிரியர்கள்மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பது ஆகிய பிரச்சினைகளைக் கவனிக்க ஸ்கூல் கமிட்டி இருக்கும். நிதி, சொத்துக்கள் ஆகியவற்றைக் கவனிக்க மானேஜிங் ஏஜென்சிக்குத்தான் உரிமையிருக்கின்றது என்ற அளவுக்கும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக அந்தக் குழுவை அமைக்கின்ற உரிமை அந்த மானேஜிங் ஏஜென்சிக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால், இதைச் சட்டத்தின் மூலமாகவே வற்புறுத்துவது அல்லது அமைப்பதென்றால், அந்தப் பள்ளியில் இருக்கும் தலைமையாசிரியர் இடம் பெருமல் போய்விடுவார். ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதியோ அல்லது தலைமையாசிரியரோ அதில் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் நாம் விதி போட்டிருக்கின்றோம். எவ்வளவு பேர் இருக்க வேண்டும் என்பது அந்தத் தந்த பள்ளி மாணவர்கள்—ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்திருக்கிறது. 2, 3 பேர்களே இருக்கின்ற துவக்கப் பள்ளிகளும் இருக்கின்றன. 27, 30, 40 பேர்கள் இருக்கின்ற பள்ளிகளும் இருக்கின்றன. எல்லோருக்

1973 டிசம்பர் 5]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கும் ஒரே விதமான விதிகள் சட்டத்திலே கொண்டுவருவது முடியாது. இந்த விதிகளைப் பொறுத்த வரையில் அந்தக் குழு எப்படி அமையும்? எப்படி அமைத்தால் இங்கே கோரப்படுகின்ற கருத்துக்களை ஒன்றாக ஆக்கிக் கொள்ளக்கூடும், அந்த விதிகளில் எப்படி சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் என்பதை நாம் விவாதிக்கலாம். இந்த விதிகள் சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்படும்போது, இந்த விதிகளின்மீது விவாதம் நடத்த சட்ட மன்றப் பேரவைக்கும், மேலவைக்கும் உரிமையிருக்கிறது. இந்த விதிகளிலே திருத்தங்கள் கொண்டு வர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விரும்பினால், அப்போது கொண்டுவருவதற்கு உரிமையிருக்கிறது. அந்த சட்டத்திலேகூட கலந்து பேசி இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்வதற்கு இந்த அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறது. அப்போதும்கூட எந்த வகையிலாவது யாராவது ஒருவருடைய நலன்களைப் பாதிக்கின்ற நிலைமையிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டப்படுமேயானால், அதைப்பற்றிக் கலந்து பேச அரசு ஆயத்தமாகக்கூட இருக்கின்றது. அப்படியே சட்டங்கள் கொண்டுவரும்போது விவாதிக்க இடமிருக்கிறது. அதிலேயும் திருத்தங்கள் கொண்டுவருவதற்காக வழிவகைகள் இருக்கின்றன. எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கி சட்டத்திலே கொண்டு வர முடியாது. இதையெல்லாம் சட்டத்திலே கொண்டுவருவதைவிட விதிகளிலே கொண்டுவருவது எளிது. ஆகவே விதிகளிலே நாம் கொண்டு வரலாம். அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திலுள்ளபடி உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற வகைகளில் நிர்ணயிப்பது அந்தச் சட்டத்தில் தலையிட்டதாகும் என்று வல்லுநர்கள் தெரிவித்துள்ளதன் பேரில் இப்படி இந்த விதிகளிலே சேர்ப்பது என்று வைத்திருக்கிறோம். இந்த விதிகளிலே இந்த எண்ணங்கள் எல்லாம் கவனிக்கப்படும் என்று நான் குறிப்பிட்டுக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

THIRU G. SWAMINATHAN: "Every person holding office as president, secretary, manager or correspondent of a private school or exercising the powers of secretary under this Act on the date of commencement of this Act shall be deemed to be a secretary under this Act". தற்சமயத்தில் யார்யார் செயலாளர்களாகவோ, மாணேஜர்களாகவோ தலைவர்களாகவோ இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் செயலாளர்களாக தற்போது இருப்பார்கள் என்று போட்டிருக்கிறது. தற்போது இருக்கக்கூடிய செயலாளர்களிலே யாராவது ஒருவர் இறந்து அவருக்குப் பிறகு யாராவது ஒருவர் செயலாளராகவோ, தலைவராகவோ வருகிறார் என்றால், மறுபடியும் அவர்கள் வருவார்களா? இதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்துப்பார்த்தார்களா அல்லது பார்க்கவில்லையா என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்தச் சட்டத்திலே கொண்டுவரப்பட்டாலும்கூட விதிகளில் கொண்டு வந்து விடலாம். எவ்வளவு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை குழு மாற வேண்டும், மறுபடியும்

274 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

புதுப்பிக்கப்பட வேண்டுமா என்பதையெல்லாம் விதி முறைகளை ஆராய்ந்து தடைமுறைக்குக் கொண்டுவருகிறபோது சிக்கல்கள் இருந்தால், தீர்த்துக் கொள்ளலாம் அல்லது மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

6-30
பி.ப.

பள்ளிகளை எடுத்துக் கொள்வது என்று சொல்கிற போது, சாதாரண காரணங்களுக்காக எடுத்துக் கொள்கிற நிலைமை ஏற்படவில்லை. விதி முறைகளையெல்லாம் பேசிப் பார்த்து, எழுதிப் பார்த்து, பதில் கேட்டுப் பார்த்து, அதற்குப் பிறகு விளக்கிப் பார்த்து, பல்வேறு முயற்சிகளுக்குப் பிறகு, ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாக சம்பளம் வழங்கியும் பார்த்து, அதிலேயும் திருந்தாவிட்டால், சம்பளத்தை நிறுத்திப் பார்த்து, அங்கீகாரத்தை நிறுத்திப் பார்த்து, அதற்குப் பிறகு எடுக்க வேண்டிய கட்டங்கள் இருந்து, நடவடிக்கை எடுத்தாலும் கூட, அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கை தவறு என்று மேல்முறையீடு செய்வதற்கான உரிமை இருக்கிறது. டிரிப்யூனலுக்கு “ஸ்டே” பண்ணி, இதை விசாரிப்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு, அல்லது புறக்கணிப்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அப்படியே எடுத்துக் கொள்கிற சூழ்நிலை இருந்து, டிரிப்யூனல் அங்கீகரித்து எடுத்துக் கொண்டாலும், கடைசி வரை எடுத்துக் கொள்கிற சூழ்நிலை இல்லை. இரண்டு ஆண்டுக் காலம் எடுத்துக் கொள்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. நிலைமைகள் சீர்பட்டு விட்டன. நிர்வாகத்திடம் ஒப்படைக்கலாம் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டால், இரண்டு ஆண்டு காலம் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. 1 ஆண்டு அல்லது 1½ ஆண்டுக் காலத்தில் திருப்பி ஒப்படைக்கலாம். இரண்டு ஆண்டுச் காலத்திலும் சீர்திருத்த முடியவில்லையென்றால், அதற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு ஆண்டாக 5 ஆண்டுக் காலம் வரையிலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். 5 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கட்டாயம் அந்த நிர்வாகத் திடத்தில் ஒப்படைக்க வேண்டும். என்றென்றும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்கிற சூழ்நிலை அல்ல. நிர்வாகத்தை அடியோடு தொலைத்து விட்டு எடுத்துக் கொள்ளுதல் என்பதல்ல. உடனடியாக ஆசிரியர்களை பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது என்ன நடக்கிறதென்றால், சில பல நிர்வாகிகள் அரசாங்க உத்தரவுகளை நிறைவேற்றாமலிருக்கிறார்கள். பல ஆசிரியர்களுக்கு 8 மாதம், 9 மாதம் சம்பளம் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. நாம் கிராண்டு வழங்காமலிருக்கிறோம். ஒரு ஆசிரியரின் குற்றத்திற்கு 8 ஆசிரியர்கள், 10 ஆசிரியர்கள் சம்பளம் வாங்காத நிலை இருக்கிறது. இப்படி எடுத்துக் கொள்கிற சூழ்நிலையில் இரண்டு ஆண்டுக் காலம் எந்த ஆசிரியர்களும் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். அவர்களுக்குச் சம்பளம் போய்க் கொண்டே யிருக்கும். இந்த விதி முறைகளை எடுத்த எடுப்பிலேயே நீக்கி விட்டால், ஆசிரியர்களுடைய உரிமையை பாதுகாக்கிற நிலைமையாக இராது. முதலில் சொன்னபடி, இதன் மூலமாக இரண்டு பேர்களுக்கும் ஒழுங்கு முறைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நிர்வாகத்திற்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் ஒழுங்கு முறைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்குள் காரியங்கள் நடைபெற வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறோம். இதில் மாச்சரியம்

1973 டிசம்பர் 5]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வர நியாயமில்லை. இதைப் பேரவையில் சொல்லியிருக்கிறேன். இங்
கேயும் சொல்லியிருக்கிறேன், மாண்புமிகு திரு சுவாமிநாதன் அவர்கள்
குறிப்பிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் எல்லாப் பள்ளிகளிலும்
இருக்கின்றன என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. சுமுகமான முறையில்
எவ்வளவோ பள்ளிகள் நடக்கின்றன. சுமுகமாக நடக்காத பள்ளி
களை ஒழுங்கு படுத்தத்தான் இது செய்யப்படுகிறது. மாண்புமிகு திரு
சக்திமோகன் சொல்லிய மாதிரி ஒழுங்காக, சட்ட திட்டத்திற்குட்பட்டு
நடைபெற்று வருகிற பள்ளிகள் எதையும் இந்தச் சட்டம் பாதிக்காது.
ஒழுங்கு மீறி வேறு பல வகைகளில் முரண்பட்டு நடக்கிற பள்ளிகளைப்
பாதிக்கிற அளவிற்கு அவர்கள் தான் அஞ்ச வேண்டும். அவர்களையும்
சீர்திருத்தி, நல்ல நிலைக்குக் கொண்டு வரும் நோக்கத்தோடு வைத்
திருக்கிறோம். ஆசிரியர்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்குமிடையில் சுமுகமான
உறவை ஏற்படுத்தவும், பிரச்சினைகள் விரைவாகத் தீரவும், தெளிவில்லாத
நிலைமையை மாற்றி, தெளிவான நிலைமையைக் கொண்டு வரவும் வசதி
செய்கின்ற அளவிற்கு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.
திரும்பத் திரும்ப எடுத்துச் சொல்கிறேன். யாருடைய நிர்வாகத்தையும்
பாதிக்கிறதாக இல்லை. ஒழுங்கிற்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கிற யாரும் அஞ்ச
வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒழுங்கிற்கு அடங்கி நடக்கிறவர்கள் பாதிக்கப்
படமாட்டார்கள். ஒழுங்கை மீறுகிறவர்கள் சீர்திருத்தப்படுவார்கள். அவர்
களும் அறவே பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதல்ல. இங்கே பல்வேறு
திருத்தங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். இங்கே நான் சிலபல விளக்கங்களைத்
தந்திருக்கிற காரணத்தினால், எந்த வித அச்சங்களுக்கும் மற்றவை
களுக்கும் இடமில்லை என்பதை எடுத்துக் கூறி பாதிக்கப்படுகிற நிலைமை
இல்லை என்பதை அழுத்தத்திருத்தமாகக் கூறிக் கொள்கிறேன். எந்த
சமயத்திலும் திருத்தம் கொண்டுவரக்கூடிய சட்டங்கள் தான். மாண்பு
மிகு திரு முத்துசாமி அவர்கள் சொன்ன மாதிரி ஆசிரியர்
களுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டாலும் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு வழி முறை
கள் இருக்கின்றன. அப்படியே நிர்வாகிகளுக்குப் பாதகம்
ஏற்பட்டாலும், திருத்துவதற்கு வழி முறைகள் இருக்கின்றன. விதி
முறைகள் வரும்போது திருத்திக்கொள்ள வழி முறைகள் இருக்கின்றன.
இந்த மசோதா விரைவிலே நிறைவேற்றப்படுமானால், இதன் மூலமாக
நாம் ஓரளவிற்கு நல்ல ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு வழி ஏற்படும்
என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நோக்
கத்தை ஆதரித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்து, இதைச் சட்டமாக்க பெரும்
உதவியைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில்
நிறையும் குறையும் இருக்கலாம். குறையைக் களைந்து, குற்றத்தைப்
போக்கி, நிறையை எய்தி சட்டத்தை நிறைவேற்ற ஒத்துழைப்புத் தர
வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவையின் முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்டப்பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு
ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவைசட்ட முன்வடிவு எண் 24/72) ஆய்விற்கு எடுத்துக்
கொள்ளப்பட வேண்டும்”

276 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவு 2.

THIRU K. S. GANAPATHI : Sir, I move the following amendments :

“ In clause 2, sub-clause (3) (b), *add* the following at the end :—

‘ and administer such private school’.”

“ In clause 2, sub-clause (6), *delete* the words ‘or administered’.”

திரு செ. முத்துசாமி : திருத்தங்களை வழிமொழிகிறேன்.

திரு கே.எஸ். கணபதி : தலைவரவர்களே, மைனாரிட்டி ஸ்கூல் என்பதற்கு விளக்கம் கொடுக்கும்போது,

‘any minority school means any person who, or body of persons which, has established and is administered or proposals to establish and administer such minority school’ என்று இருக்கிறது. Constitutional provision-ம் கொடுக்கப்பட்ட படி இருக்கிறது. கிளாவில் மற்றப்பள்ளிகளை விளக்கும்போது,

‘any other private school means any person or body of persons permitted or demand to be permitted under this Act to establish and maintain such other private school’ என்று இருக்கிறது. அங்கே ‘establish and administer’ என்று இருக்கிறது. மற்றப்பள்ளிகளுக்கு ‘establish and maintain’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

‘அட்மினிஸ்டர்’ என்பதற்கும் ‘மெயின்டெயின்’ என்பதற்கும் பொருள் வேறுபாடு மிகுதியாக உள்ளது. அந்த அடிப்படையிலே, சிறுபான்மையினர் பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் அதே உரிமையை மற்றப் பள்ளிகளுக்கும் கொடுப்பதில் எந்தவிதச் சட்ட இடையூறும் கிடையாது. ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை அங்கு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ‘minority school’ means a private school of its choice established and administered, or administered’ என்று இருக்கிறது. இதிலே ‘or administered’ என்ற வார்த்தைகள் சர்ச்சைக்குரியவை. ஏனென்றால், நான் முன்னரே சொல்லியபடி, சிறுபான்மையினரல்லாதவர்

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

அமைத்துள்ள ஒரு பள்ளியை, சிறுபான்மை வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவர் ஏற்று நடத்துவாரானால், 'or administer' என்று இருக்கிற படியால், அது சிறுபான்மையினர் ஏற்று நடத்துவதாலேயே இப்படி ஏற்பட்டுவிடுகிறது. Supreme Court—லே

"The words "establish and administer" must be read together and they show that the minority will have the right to administer educational institutions of their choice provided they have established them but not otherwise' என்று specific-ஆகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, பிரிவு பிரிவாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறதா அல்லது திருத்தங்கள் மட்டும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பிரிவு பிரிவாகத் தான் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது

திரு கே. எஸ். கணபதி : ஆகையினாலே, அவர்களே ஏற்படுத்தி, நிர்வகித்தால் தான், இந்த உரிமை உண்டே தவிர, மற்றப் பள்ளிகளை அவர்கள் ஏற்று நடத்துவதால் இந்த உரிமை வராது. "ஆர் அட்மினிஸ்ட்ரேட்" என்ற வார்த்தைகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அந்த 7-20 வார்த்தைகளை விலக்கிவிட வேண்டும் என்பதற்காகவே திருத்தம் கொண்டு பி.ப. வந்திருக்கிறேன். ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது உறுப்பினர் திரு கணபதி அவர்கள் இரண்டாவது விதிக்கு இரண்டு திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். முதல் திருத்தம் "and administer such private schools" என்று சேர்க்க வேண்டும் என்பது. தனியார் பள்ளிகளை நிறுவுவதற்கும் பராமரிப்பதற்கும் இப்போதுள்ள (3) (பி) உட்பகுதி வகை செய்கிறது. அதுவே போதுமானது. அவர் கூறும் சொற்றொடரைச் சேர்க்க வேண்டிய தேவையில்லை.

இரண்டாவது திருத்தம் அதே பிரிவில் 6-வது துணை விதியில் "or administered" என்ற சொற்றொடரை நீக்க வேண்டும் என்பது. சிறுபான்மையினரால் நிறுவப்பட்டு நிர்வகிக்கப்படுகின்ற தனியார் பள்ளிகளையும் அல்லது சிறுபான்மையினரால் நிர்வாகம் மட்டும் செய்யப் படுகின்ற தனியார் பள்ளிகளையும் உள்ளடக்கும் வகையில் இப்போதுள்ள உட்பகுதி (பி) அமைந்துள்ளது. ஆகவே அந்தச் சொற்றொடரை நீக்கி விட்டால், இந்தப் பகுதியின் செயல் வரம்பு குறைந்து விடுகிறது. எனவே அதை நீக்கம் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை, திருத்தமும் தேவையில்லை.

278 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருத் தங்களை வற்புறுத்துகிறாரா?

திரு கே. எஸ். கணபதி : தலைவரவர்களே, எனது திருத்தங்களை வற்புறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவைமுன் உள்ள பிரச்சினை.—

“In clause 2, sub-clause (3) (b), *add* the following at the end :

‘and administer such private school’.

In clause 2, sub-clause (6), *delete* the words ‘or administered’.”

திருத்தங்கள், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றன.

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 3 முதல் 5 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 6

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“In clause 6 (b), for the words ‘shall communicate its decision to the applicant’ *substitute* the words ‘shall communicate its decision with reasons to the applicant.’”

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, நான் வழிமொழிகிறேன்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, அதிகாரி தனது முடிவை வழங்குகிறபோது, அந்த முடிவை மட்டும் தெரிவித்தால் போதும் என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக, காரணம் காட்டி முடிவை அறிவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே இந்தத் திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தகுதி வாய்ந்த அதிகாரி முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே 6(பி) பகுதியில் சொல்லப்பட்டது. அவசியமான இடங்களில் காரணங்

1973 டிசம்பர் 5]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கள் கூறப்படும். தகுதி வாய்ந்த அதிகாரிகள் பிறப்பிக்கும் ஆணைகளுக்கு எதிராக மேல் முறையீடு செய்து கொள்வதற்கும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் விதிகளில் இவைகளுக்கான நிலைமைகள் எல்லாம் வரும். ஆகவே அந்த வகையில் இந்தத் திருத்தம் அவசியமில்லை.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : விதிகளில் வரும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவதால், நான் எனது திருத்தத்தை வற்புறுத்தவில்லை.

திருத்தம் அவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 6, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 7, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 8

THIRU G. SWAMINATHAN: Mr. Chairman, Sir, I move the following amendments :—

“In clause 8, delete sub-clause (1) (c).”

“In clause 8, sub-clause (1) (d), delete the words ‘or clause (c)’.”

The amendments were duly seconded.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, clause 8 (1) (b) says, “whenever the management of any private school is proposed to be transferred, the educational agency and the person to whom the management is proposed to be transferred may, before such transfer, apply jointly to the competent authority for approval of the transfer.” It means that before transfer, approval should be obtained from the competent authority. But sub-clause (1)(c) says: “On any transfer of the management of private school, without approval having been obtained for such transfer under clause (b), the transferee shall, if he desires to run it as such, apply to the competent authority within three months of the date of the transfer for approval of the transfer.” This means that the transfer could be made even without the approval of the competent authority. My opinion is that they should not be allowed to transfer without the permission of the authority. Here, in sub-clause (1)(c), we merely say that he should apply to the competent authority within three months

280 தமிழ்தாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 8]

(Thiru G. Swaminathan)

of the date of the transfer for approval of the transfer. Thus we give the option to them to effect the transfer without getting the permission of the competent authority and then apply for approval. This seems to be incongruous with the provision in sub-clause (1) (b). I wish to say that they should apply to the authority concerned and only after getting the permission of the authority, the transfer should be made.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, சாதாரணமாக முன்கூட்டியே அனுமதி வாங்க வேண்டும். அப்படி வாங்காவிட்டால், பள்ளிக்கூடத்தை மூடவேண்டிய நிலைதான் வரும். அப்படிப்பட்ட தொல்லைகளைத் தடுப்பதற்காகத் தான் இந்த விதி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால்தான் மாற்றப்பட்ட மூன்று மாதங்களுக்குள் மனுச் செய்து இசைவு வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, முன்கூட்டி அனுமதி பெறாமல் மாற்றக்கூடாது. அப்படிச் செய்து விட்டால், அனுமதி பெற்றுக் கொள்வதற்கு மூன்று மாதம் அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெறுகிறாரா?

THIRU G. SWAMINATHAN: I cannot but withdraw.

திருத்தங்கள், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டன.

பிரிவு 8, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 9.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“For the existing clause 9, substitute the following :—

“9. Any educational agency without any discrimination of caste or creed, religion or language may establish and administer any private school without permission under section 6.”

திருத்தம் முறையாக வழிமொழியப்பட்டது.

1973 டிசம்பர் 5]

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தனது முடிவுரையில் இப்பொழுது இருக்கின்ற சென்னை கல்விச் சட்டத் தின்படி அரசியலமைப்புச் சட்டம் 14-வது பிரிவுக்கிணங்க எல்லோருக்கும் சம உரிமை உண்டு என்று சொன்னார்கள். அரசியலமைப்புச் சட்டம் 14-வது பிரிவில் வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமை ஒருவருக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஒருவருக்கு பர்மிஷன் இல்லாமலேயே பள்ளிகள் திறக்கலாம் என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் ரெகக்னிஷன் வாங்கித்தான் தீர வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். இரண்டு தடவை அரசுக்கு விண்ணப்பித்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை இல்லாமல் ஒரு தடவை விண்ணப்பித்துக் கொண்டால் போதும் என்று சொல்வதே ஒரு விதச் சலுகை. இரண்டு தடவைக்குப் பதிலாக ஒரு தடவை வாங்கினால் போதும் என்று சொல்வதே ஒரு விதச் சலுகைதான். அந்த மாதிரிச் சலுகை கொடுப்பது அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணாக இருக்கிறது. இப்பொழுது நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்ற கல்வி முறைகளுக்கு முரண்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சாரார் பள்ளிகள் திறப்பதற்கு இரண்டு அனுமதிகள் பெற வேண்டும். அந்தப் பாரபட்சம் இப்பொழுது இல்லாமல் இருக்கிறது. இப்பொழுது சட்டம் புதியதாகக் கொண்டு வந்து இந்த நிலைமையை உருவாக்குகிறது. யார் விரும்பினாலும் கல்வித் தொண்டு செய்ய பள்ளிகள் திறக்கலாம், அரசு அனுமதி அங்கீகாரத்திற்கு உட்பட்டு, என்று இருப்பதுதான் பொருத்தமானது.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைக்கு, ஒரு டிஸ்கிரிமினேஷன் இல்லாத வகையில் ஒரு முடிவு ஏற்படுவதற்கு நான் ஒரு ஆலோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது அனுமதி இல்லாமல் திறந்து விடலாம் என்று ஒருவருக்கு உரிமையும் அனுமதி வாங்கித்தான் திறக்க வேண்டும் என்று இன்னொருவருக்கும் இருந்து வருகிறது. ஆகையினால் இனி எய்டெட் பள்ளிகளே திறக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படி எய்டெட் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை என்று அரசு முடிவு செய்து விட்டால், இந்த டிஸ்கிரிமினேஷன் ஏற்படாது. இந்தப் பிரச்சினையும் போய்விடும். அதற்கான கொள்கையை அரசு வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது அனுமதி பெற வேண்டும், அங்கீகாரம் பெற வேண்டும் பிறகு மான்யம் பெற வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இதிலே இன்னும் சொல்லப்போனால், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் சிறுபான்மையினருக்குப் புதுச்சலுகை வருகிறது. பெர்மிஷன் வாங்க வேண்டாம் என்பது இப்பொழுது சலுகை, ஏற்கெனவே இல்லாத ஒன்று, இப்பொழுது புதியதாக வந்திருக்கிறது. அது கூட அரசியல் சட்டம் குறுக்கிடுவதன் காரணமாக ஏற்படுகிறதே தவிர, வேறு விதத்தில்

282 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இல்லை. ஆகவே இந்த முறைகள் இருப்பது இன்னும் ஒழுங்குபெற பள்ளிகள் நடைபெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். டிஸ்கிரிமினேஷன் பண்ண வேண்டும் என்ற நோக்கம் இல்லை.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, அரசியல் சட்டத்தில் ஒருவருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறதே தவிர, இன்னொருவருக்கு நிபந்தனைகள் போட வேண்டுமென்று இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, வாதத்தில் பசை உண்டு. ஆனால் இருக்கின்ற நல்ல முறையை மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லலாமா? கூடாது என்று அவர்களே ஒத்துக்கொண்டார்கள். இப்பொழுது அனுமதி வாங்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தின் காரணமாகத்தான் இப்படி ஒரு விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவேதான் கொடுக்கிறோம்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, கொடுப்பதில் ஆட்சேபணியில்லை. ஆனால் அந்த விதி விலக்கு பெரும் பான்மையினருக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று தடை செய்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அரசியல் சட்டத்தால் ஏற்படுகின்ற சில சங்கடங்களை நாம் தாங்கியே தீர வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல், பெர்மிஷன் வாங்காமலேயே கட்டிடங்கள் கட்டி, பெஞ்சுகள், நாற்காலிகள் வாங்கிப் போட்டு, குடியும் புகுந்துவிடுகிறார்கள். அதன் பிறகு அங்கோரம் அளிக்காமல் போனால் என்ன செய்வது என்று கேட்டுக்கொண்டு, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களே வருகிறார்கள். அப்பொழுது எப்படி கொடுக்காமலிருப்பது? இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் ஏற்படாமலிருக்கத்தான் சில முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. சில பாதுகாப்புகள் அமுலுக்கு வருவதுதான் நல்லது என்று கருதப்படுகிறது.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அன்புக்கூர்ந்து மன்னிக்கவும். இது போன்ற நிலைமை சிறுபான்மையினருக்கும் ஏற்படும். பெரும்பான்மையினர் தடுக்கப்படுவதற்கு எந்தப் பாதுகாப்பு போடப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது ஒரு முறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்தை இயற்றும்போது இது யோசிக்கப்பட்டது. அரசியல் சட்டத்தை அனுசரித்துச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் வருகின்ற நிலைமையில் அனுமதி வாங்க வேண்டும் என்ற ஒரு

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு செ. மாதவன்]

பிரிவு இருக்கக்கூடாது என்று கருதப்பட்டது. பொறுக்குக் குழு இது பற்றி நல்ல முறையில் ஆராய்ந்துதான் முடிவு எடுத்திருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கின்ற ஒரு நல்ல முறை கூடாது என்று சொல்வது பொருத்தமாகாது என்று கருதுகிறேன்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நல்ல முறை என்று கருதினால், அந்த நல்ல முறை எல்லோருக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். சட்டத்திற்கு முன்னால் தயவுசெய்து எல்லோரையும் சமமாகக் கருத வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நல்ல முறை என்று ஒத்துக் கொண்டதற்கு நன்றி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

‘For the existing clause 9, substitute the following :

“Any educational agency without any discrimination of caste or creed, religion or language may establish and administer any private school without permission under section 6”.’

திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 9, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 10 முதல் 12 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

புதிய பிரிவு 12-அ.

THIRU K. S. ABDUL WAHAB : Sir, I move the following amendment—

After clause 12, insert the following as new clause 12-A :—

“12-A. Notwithstanding anything contained in clause 12, recognition to schools maintained by all the religious and linguistic minorities shall not be withdrawn”.

[1973 டிசம்பர் 5]

6-50.
பி.ப

திரு. எம். எம். பக்கர் : நான் இந்தத் திருத்தத்தை வழிமொழி
கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கனவே
இந்தத் திருத்தத்தை அடிப்படையாக வைத்துப் பேசியிருக்கிறேன்.
ஏதாவது ஒரு ஸ்கூல், ஒரு விதியை மீறிச் செயல்பட்டால், அரசாங்கம்
அந்த ஸ்கூலை “டேக் ஒவர்” செய்யலாம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.
அப்படி எடுத்துக்கொள்ளுகின்ற காலத்தில், மைனாரிட்டி ஸ்கூல்களை எடுக்
காமல், ரெகக்னிஷனை “விட்டரா” பண்ணி கிராண்ட் கொடுப்பதை
நிறுத்தி விடுவது என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. அப்படி கிராண்ட்
கொடுப்பதை நிறுத்தினாலும், ரெகக்னிஷன் தொடர்ந்து கொடுக்கப்பட
வேண்டும் என்ற திருத்தம்தான் இந்தத் திருத்தம். இதற்குக்
காரணம், இந்தச் சட்டப்படி நாங்கள் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துவதில்
சில கஷ்டங்கள் ஏற்படுவதற்கு வழி உண்டு. அரசியல் நிர்ணயச்
சட்டத்தில் எங்களுக்கு எங்கள் கலாசாரப்படி பள்ளிகளை நடத்தலாம்
என்ற சலுகை இருக்கிறது. அதே அரசியல் நிர்ணயச் சட்டம் எங்களுக்கு
ஒரு வகையில் தடங்கல் செய்கிறது. பள்ளிக்கூடங்களில் சாதாரண
மாக சில நேரங்களில்—அது இந்து பள்ளியாக இருந்தால்
இந்து பாடங்களையோ, கிறிஸ்தவ பள்ளியாக இருந்தால் கிறிஸ்தவ
பாடங்களையோ, இஸ்லாமிய பள்ளியாக இருந்தால் இஸ்லாமிய பாடங்
களையோ, மதபோதனையாக, வாரத்தில் ஒரு நாளைக்கு அல்லது ஒரு
நாளைக்கு முக்கால்மணி நேரம் சொல்லிக்கொடுக்கலாம். அவ்வாறு
மதபோதனை பள்ளிக்கூடத்தில் சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடாது என்று செய்து
விட்டார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத்
தடையின் காரணமாகத்தான் “அவுட் ஆப் ஸ்கூல் அவர்ஸ்”-ல் அந்தப்
படிப்பு படிப்பதற்கு வசதியுள்ளது என்று சொல்லுகிறார்கள். மத
போதனை சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டியது மிக அத்தியாவசியமாகும்.
அதைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற நிலைமை இந்தச் சட்டத்தால் ஏற்படுவதால்
தான் இதை எதிர்ப்பதற்கு நாங்கள் முற்படுகிறோம். அப்படி ஒருகால்
மாறுபாடு இருந்தால், அப்பள்ளிகளை “டேக் ஒவர்” பண்ணுகின்ற
உத்தரவு போடுவது என்று வந்தால், அதிலிருந்து எங்களுக்கு விதி
விலக்கு வேண்டும் என்பதுதான் எங்களின் கருத்து. நாங்கள் இம்
மாதிரி விதிவிலக்குக் கேட்பது, ஊழல் நடத்துவதற்கோ, தவறுகள்
செய்வதற்கோ அல்ல. எங்கள் இஸ்லாமிய முறைப்படி நடத்துவதில்
மாறுபாடு வந்தால், அது எங்களுக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கும் என்று
தான் சொல்லுகிறோம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், மத போதனை
உள்ள பள்ளிக்கூடங்களை இந்தச் சட்டம் கட்டுப்படுத்தாது என்று சொன்
னார்கள். மதபோதனை பள்ளிக்கூடங்கள் என்றால் வெறும் மதபோதனை
மட்டும் சொல்லிக் கொடுக்க முடியாது. சாதாரணக் கல்வியும் படித்துக்
கொண்டு மதபோதனையும் படிக்க வேண்டும். மதபோதனை மட்டும்
என்றால் தான் அதிலே ஆபத்து இருக்கிறது. மற்றொன்றும் சொல்லு
கிறேன். வெறும் மத போதனை மட்டும் படித்து விட்டு லீட்டிலே
சும்மா உட்கார்ந்து கொண்டிருக்க முடியாது. வயிறு என்று ஒன்று
இருக்கிறது. குழந்தை குட்டிகள் இருக்கிறார்கள். அதற்கு வழி வகை

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

செய்கின்ற முறையில், மதபோதனை சொல்லிக்கொடுப்பதோடு, சிறு கைத்தொழில்கள், தச்சு வேலை போன்று ஏதாவது ஒன்றையும் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். இந்தத் தொழிற் கல்வியும் அங்கே பயிற்றுவிக்கப் படுகிறது. மதபோதனை மட்டும் தான் என்றால் அதிலே ஆபத்து இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின்படி அந்த மாதிரிக் கட்டுப்பாடு கூடாது என்றுதான் சொல்லுகிறேன். அப்படியே அரசு தடை உத்தரவு போடு வதாக இருந்தாலும், அவர்கள் மான்யம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. ரெகக்னிஷனை “வித்ரா” பண்ணக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இது பற்றி முதலிலேயே நான் விளக்கம் தந்திருக்கிறேன். அரசியலமைப்புச் சட்டம் 30(1) விதியின்படி அவர்கள் பெர்மிஷன் வாங்கித்தான் நடத்த வேண்டுமென்ற கடமை இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறேன். எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். சில ஒழுங்கு முறைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளே வந்தால்தான் சரியாக இருக்கும். ரெகக்னிஷன் இப்போது இருந்து வருகிறது. இப்போது ரெகக்னிஷன் வாங்கித்தான் எல்லாத் தனியார் பள்ளிகளும், சிறுபான்மையோர் பள்ளிகள் உட்பட, நடைபெற வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் தான் இருக்கிறது. அதை மாற்றவில்லை. இருக்கின்ற அதே சட்டம் நீடிக்கின்ற அளவுக்குத்தான் ரெகக்னிஷன் என்று இருக்கிறது. இது இருந்தால் தான், ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் என்னென்ன நடக்கிறது என்ற குறிப்பாவது இருக்கும். யாரையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய நிலைமையில்லை.

அடுத்து, மதபோதனை பற்றிச் சொன்னார்கள். அ, ஆ, சொல்லிக் கொடுக்கின்ற பள்ளியில் மதபோதனை சொல்லிக் கொடுப்பது ஒன்று. மதபோதனை சொல்லிக்கொடுக்கின்ற பள்ளியில் அ, ஆ சொல்லிக் கொடுப்பது ஒன்று. மதபோதனை சொல்லிக்கொடுக்கின்ற பள்ளிதான் என்று சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி விட்டால், அது இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வராது. “ரெகுலர் ஸ்கூல்” என்று இருந்தால் தான் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வரும். இந்தச் சட்டத்திலே தெளிவாக இடம் வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தொழில் கல்வி சொல்லிக்கொடுத்தாலும் பாதிக்கிறது. அதனாலே தான் சொன்னேன்.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: If the school gives exclusively religious instruction, it will not come within the purview of the Act. If it is a regular school with Classes 1 to 11, then it will come within the Act, even though some religious instruction is also given in that school.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா ?

[1973 டிசம்பர் 5]

THEIRU K. S. ABDUL WAHAB: Sir, I press the amendment.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவைமுன் உள்ள பிரச்சினை—
“After clause 12, insert the following as new clause 12-A :—

‘12-A. Notwithstanding anything contained in clause 12, recognition to schools maintained by all the religious and linguistic minorities shall not be withdrawn.’”

திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 13, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 14.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன். —

In clause 14, after sub-clause (2)(iii), add the following proviso :—

“Provided the pay and allowances of the teachers and employ e of such private schools shall be disbursed by the competent authority.”

திரு. கே. எஸ். கணபதி : தலைவரவர்களே, திருத்தத்தை நான் வாழ்மொழிகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த கிளாஸ் 14-ல் பள்ளிகளுக்கு கிராண்ட் வழங்கும் முறை பற்றி சட்டத்தில் இடம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எய்ட் பள்ளிகளில் நூற்றுக்கு நூறு பங்கு அநியாயம் நடைபெறுவதால் சம்பளம் கொடுப்பது பற்றித்தான் ஆசிரியர்கள் தங்கள் சாட்சியங்களில் எடுத்துக் கூறினார்கள். வேலையில் சேரும்போதே ராஜினாமா கடிதம் எழுதி வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். மாதா மாதம் சம்பளத்தின் ஒரு பகுதியைத்தான் ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சம்பளம் பூராவும் அரசால் கொடுக்கப்படுகிறது. பொதுமக்களுடைய வரிப்பணத்திலிருந்து அரசு ஆசிரியர்களுக்குச் சேர வேண்டிய சம்பளத்தில் ஒரு பைசா கூட குறையாமல் ஆண்டுக்கு ஆண்டு இங்கிரிமெண்ட் உட்பட முழுமையாகக் கொடுக்கிறது. ஆனால், ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாகத் தராமல், நிர்வாகிகள் மூலமாக கிராண்ட் என்ற பெயரில்—வெள்ளையர்கள் காலத்திலிருந்து வந்த அதே பெயராலே—கொடுப்பதாலே அவர்கள் மூலமாக பட்டுவாடா செய்யப்படுகிறது. கிராண்ட் என்பது ஒட்டு பேரம், பழைய கால வார்த்தை. அந்தக் காலத்தில் கிராண்ட் என்று சொல்லும்போது, 30 ரூபாய் சம்பளம் என்றால்,

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

15 ரூபாய் அரசாங்கம் கொடுக்கும், 15 ரூபாய் மாணேஜ்மெண்ட் கொடுக்கும். இன்றைக்கு டீச்சருடைய சம்பளத்தை முழுமையாக அரசாங்கமே கொடுத்து விடுகிறது. மாணேஜ்மெண்ட் மூலமாகப் போகும்போது, இந்த கமிஷன் வியாபாரம் நடக்கிறது. வியாபாரம் தான் அது. தனியார் பள்ளிக்கூடம் என்று வைத்துக்கொண்டு, அக்குயிட்டன்ஸில் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு, சேரும்போதே ராஜினாமா கடிதம் எழுதி வாங்கிக் கொண்டு மிரட்டுகிறார்கள். உழைப்பது நாங்கள், ஆசிரியர்கள். உழைக்காமல் அவர்கள் சாப்பிடுகிறார்கள். வேலையில் சேரும்போது 2 ஆயிரம், 3 ஆயிரம் ரூபாய் என்று வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். ராஜினாமா கடிதம் எழுதி வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். அதோடு மாதச் சம்பளத்திலும் கை வைப்பது. பின்னையைப் படிக்க வைக்க வேண்டியிருக்கிறது, ஆகவே இன்னும் 10 ரூபாய் சேர்த்துக்கொடு என்று சொல்லி வாங்கி விடுகிறார்கள். மெட்ராஸ் சிட்டியில் கூட நடக்கிறது. ஆசிரியை ஒருவருக்கு கவரில் போட்டுக்கொடுக்கிறார்கள். அக்குயிட்டன்ஸில் ஸ்டாம்பு ஒட்டிக் கையெழுத்தும் போடுவதோடு சரி, சம்பளம் எவ்வளவு என்று கூடத் தெரியாது. ஏதோ நூறு ரூபாய் கொடுப்பார்கள். 9 வருஷம் அந்த ஆசிரியை வேலை செய்திருக்கிறார்கள். அவர் ஒரு விதவை. அவரை வெளியே போகச் சொல்லிவிடப்பார்கள். பிறகு தான் அந்தக் கொடுமையைச் சொன்னார்கள். இந்தமாதிரி நிலைமை எல்லாம் இருக்கிறது. உழைக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு, அரசு நிர்ணயித்திருக்கக்கூடிய சம்பளம் கூட கிடைக்கவில்லையென்ற கொடுமை இருக்கிறது. ஆதலால் நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதா ஆசிரியர்களுக்கு எல்லாப் பாதுகாப்பையும் தருகிறது. ஆனால் சம்பளத்தை மாத்திரம் அந்த நபர்கள் மூலமாகக் கொடுக்கும்போது, அவர்கள் ஏதாவது செய்வார்கள். அரசு சம்பளம் வழங்குகிறது. இதிலே, இடையிலே இன்னொரு ஆள் ஏனென்று தெரியவில்லை. நேரடியாகவே சம்பளத்தைக் கொடுத்து விடலாம். இதிலே “காம்பிடன்ட் அதாரிடி” என்ற புரொவிஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தான், அந்த “காம்பிடன்ட் அதாரிடி” மூலமாகச் சம்பளத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஒரு பள்ளிக்கு “காம்பிடன்ட் அதாரிடி”யாக விதிகளின்படி யாரை நிர்ணயிக்கிறார்களோ, அவர்களே அந்தச் சம்பளத்தை ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாகக் கொடுக்கும்போது இந்தச் சிக்கல் வராது; இந்தச் சங்கடம் வராது. கிரான்டைக் கொடுத்துவிட்டு, பில்லை இன்னொருவர் பேரில் என்டார்ஸ் செய்துகொடுப்பதைவிட, நேரடியாக “டிஸ்பர்ஸ்” பண்ணும் முடிவை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரிடையர் மென்ட் பெற்ற ஆசிரியர்களெல்லாம், டிரஷெரிக்குச் சென்று ஓய்வூதியம் வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது, அவர்களுக்கு நேரடியாக எம். ஓ. மூலம் பணத்தை அனுப்பும் நிலைமையை அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதைப்போல இந்த ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாகச் சம்பளத்தை வழங்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த “அமென்ட்மென்ட்” நியாயமான, அமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்று. இதைச் செய்வதன் மூலம்

7:00
பி.ப.

288 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

முழு அளவுக்கு ஆசிரியர்கள் சமூகத்திற்குப் பாதுகாப்பு வழங்க வேண்டுமென்று கல்வி அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளத்தை நேரடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போது கிராண்ட் மூலம் கொடுக்கின்ற காரணத்தால்தான் அவர்கள் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். நாளையதினம் அவர்கள் நேரடியாகச் சம்பளம் பெறுவார்களானால், அரசு ஆசிரியர்களாக மாறுவதற்கு வழி ஏற்படும். அரசாங்க ஊழியர்களாக அவர்கள் மாறினால், திரு. முத்துசாமி அவர்கள் போன்று, அவர்கள் தேர்தலுக்கு நிற்கக்கூட முடியாத நிலை ஏற்படும். அந்தமாதிரி நிலைமைகள் ஏற்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் அதிலே பல பிரச்சினைகள் உருவாகும். அரசாங்க அலுவலர்கள் என்ற நிலைமையில் அவர்கள் வந்தால், அவர்களுக்கு பல பாதிப்புகள் ஏற்படும். அதுபற்றி திரு. முத்துசாமி அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களென்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் அமைச்சரவர்கள் அதுபற்றி என்ன சொல்லுகிறார்களென்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள், “அரசாங்கத்திடமிருந்து நேரடியாகச் சம்பளம் வாங்கும்போது அரசு ஊழியர்களாக ஆகிவிடுவார்களா; அதனால் ஏதாவது பாதகம் வருமா” என்று கேட்டார்கள். பாதகம் வராது; சாதகம்தான் வரும். ஒரு ஜனநாயக நாட்டிலே, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தை நம்பித்தான் நாட்டு மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அந்தப் பிரஜைகளுக்கு கல்வி சொல்லித் தரும் ஆசிரியர்களும் இந்த அரசாங்கத்தை முழுக்க முழுக்க நம்புகிறார்கள். அரசுதான் ஆசிரியர்களைக் காப்பாற்ற முடியும். தனிப்பட்ட ஒரு நிர்வாகம் காப்பாற்றும்மென்று அவர்கள் நினைக்கவில்லை. அரசு ஊழியர்களாக வருவதால் பாதகம் வருமென்றும் சொன்னார்கள். பாதகம் வராது; சாதகம்தான் ஆசிரியர் சமூகத்திற்கு வரும். அப்படி வருவதைத்தான் அவர்களும் விரும்புகிறார்கள். அப்படி வர வழி இல்லாததால்தான், சம்பளத்தையாவது நேரடியாகக் கொடுங்கள் என்ற ஒரு வேண்டுகோளை நாங்கள் விடுகிறோம்.

திரு. க. அறிவழகன் : தலைவரவர்களே.....

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : “பாரும் இப்போது “டிஸ்கஸ்” பண்ணக்கூடாது. ஜெனரல் டிஸ்கஷனிலேதான் டிஸ்கஸ் பண்ண வேண்டும்.

1973 டிசம்பர் 5]

THIRU K. S. ABDUL WAHAB : Sir, I move the following amendment :—

“In clause 14, sub-clause (2) after the words “ in respect of any private school” add the following words :—

‘including those maintained and administered by the minorities’ ”.

திரு. எம். எம். பக்கர் : தலைவரவர்களே, நான் வழிமொழிகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவரவர்களே, இது நான் முன்பு கொடுத்த திருத்தத்தினுடைய தொடர்ச்சிதான். பள்ளிக்கூடத்தை அரசு கைப்பற்றிக்கொள்ளும்போது, கொடுக்கக் கூடிய மானியத்தை வேண்டுமானால் நிறுத்திக்கொள்ளலாமென்று சொன்னேன். மானியத்தை வேண்டுமானால் நிறுத்திக்கொள்ளுங்கள் என்ற ஷரத்துதான் இது. அங்கீகாரத்தைத் திரும்பப் பெறாமல், மானியத்தை நிறுத்திவிடுவதற்கான காரணங்களை நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். மைனாரிட்டியினர் நடத்தும் பள்ளிகளுடைய மானியத்தை நிறுத்திக்கொள்ளலாமென்ற கருத்துப்படிதான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

Mr. CHAIRMAN : Time is extended.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு முத்துசாமி அவர்கள், விதி 14-க்கு ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். சம்பளத்தை நேரடியாகத் தந்திட வேண்டுமென்று அவர் கூறினார். நாம் இப்போது கிரான்ட்டை ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திற்கும் அனுப்பி அந்தப் பள்ளியிலுள்ள ஆசிரியர்கள் ஏஜென்ஸி மூலம் சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆக, எல்லோரையும் நாம் சந்தேகப்படும் நிலைமைகள் வேண்டாம். இப்போதைய சட்டத்தின்படி வேறு பல பாதுகாப்புகள், பள்ளிக்கூடக்குழு போன்றவைகளெல்லாம் ஏற்படப்போவதால், அந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் நீக்குவதற்கு வழி இருக்கிறதாவென்று பார்க்கலாம். இப்போதிருக்கும் சட்டத்தின்படியே, ஒரு பள்ளி சரியாக நடக்கவில்லை, பணம் சரியாகப் பட்டுவாடா செய்யப்படவில்லையென்ற நிலைமைகள் ஏற்பட்டால், அதிகாரிகளே நேரடியாகத் தரலாமென்ற அளவிற்கு இருக்கிறது. அதற்கான வசதியை விதி 27-லே தனியாக ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படுமானால், இப்போதுகூட தனியாகத் தருவதற்கு இடமுண்டு. தனியாகத் தருவதன் காரணமாக, உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, அவர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களாக ஆகிவிட மாட்டார்கள். இப்போதே அந்த விதி இருக்கிறது. விதி 27-ன் கீழ் அது வருகிறது. பள்ளிகளில் ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டு, சரியாக நடைபெறவில்லை என்று அதிகாரிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு வாய்ப்புகள் சட்டத்திலேயே இருக்கின்றன.

[1973 டிசம்பர் 5]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அதற்காக பல்வேறு விதிகள் செய்யப்பட்டிருப்பதால், இந்தத் திருத்தத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. நடைமுறையிலே நாம் பார்த்ததற்குப் பிறகு, அதிலே ஏற்படுகிற நிலைமைகளுக்கேற்ப, திருத்தங்களைச் செய்து கொள்ளலாம். இப்போதே அதற்கு வழி இருக்கிறதென்ற காரணத்தால், அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு. செ. முத்துசாமி தன்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா ?

திரு செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, கல்லூரி களிலே பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்கு, செக்மூலம் சம்பளம் கொடுக்கும் ஏற்பாட்டை இப்போது அரசு செய்திருக்கிறது. அதே ஏற்பாட்டை இவர்களுக்கும் அரசு செய்வதாக இருந்தால் நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்த விரும்பவில்லை. அமைச்சரவர்கள் விதிகளில் அதைக் கொண்டுவருவதற்குத் தயாராக இருந்தால், நான் அந்தத் திருத்தத்தை வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. எனவே, அமைச்சரவர்கள் அதற்கான உறுதிமொழியைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அது தனியாக யோசிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. விதிகளை ஆராயும் போது முடிந்தால் இதையும் ஆராயலாம். எனவே, இதிலே குறிப்பிட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்போது இருக்கின்ற முறையே போதுமானதாக இருக்கும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, “முடிந்தால் ஆராயலாம்” என்று அமைச்சரவர்கள் கூறுகிறார்கள். நான் உறுதிமொழி கேட்டேன். இதைக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டேன். பல விஷயங்களை மாணேஜ்மெண்டுகளுக்குச் சொன்னதுபோல இந்த விஷயத்திலேயும் ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்கள் பெறும் சம்பளம், அவர்கள் பாக்கெட்டுக்குப் போகாத நிலைமை இருக்கிறது. திரு. எம். டி. பால் கமிட்டியிலே கூட செக் மூலம் கொடுப்பதற்காக ஒரு பரிந்துரை இருக்கிறது. ஆகவே கல்வி அமைச்சரவர்கள், விதிகளில் இதைக் கொண்டு வருகிறேன் என்ற உறுதிமொழியை, ஆசிரியர் சமூகத்திற்கு வழங்குவதன் மூலம், எந்தவிதமான சங்கடமும் ஏற்படாது. அதனால் யாரையும் சந்தேகிப்பதாக ஆகாது. எனவே அமைச்சரவர்கள் ஒரு உறுதி மொழியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் “விட்டிரா” செய்துகொள்ளுகிறேன்.

1973 டிசம்பர் 5]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, எது செய்தாலும், “செய்வன திருந்தச் செய்” என்ற பழமொழி இருக்கிறது. ஆக, பல்வேறு துறைகளும் ஆராய்ந்து, இதைச் செய்ய வேண்டும். இந்த நிமிடத்திலே அது பற்றிச் சொல்ல முடியாது. இதை ஆராய்ந்து, ஒரு ஒழுங்கு முறையும், எளிமையான தன்மையும் ஏற்படுமானால் செய்யலாம். ஆதலால்தான், “முடிந்தால்” என்று சொன்னேன். இதை நிதித் துறை ஆராய வேண்டும். பிறகு கல்வித் துறை ஆராய வேண்டும். இதனால் சங்கடங்கள் இருக்கின்றனவா என்பதை ஆராயவேண்டும் அதற்குப் பிறகு முடிவு செய்ய வேண்டியதென்பதால்தான், “முடிந்தால் செய்யப்படும்” என்று கூறினேன். இப்போது, இந்த விதியில் உள்ளதே போதுமானதென்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஆராய்ந்து செய்வதற்கான உறுதிமொழியை அமைச்சரவர்கள் அளிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : திரும்பத் திரும்ப “டிஸ்கஸ்” பண்ணக்கூடாது. திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறீர்களா அல்லது “வித்திரா” பண்ணிக்கொள்கிறீர்களா?

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“In clause 14, after sub-clause (2) (iii), add the following proviso :

‘provided the pay and allowances of the teachers and employees of such private schools shall be disbursed by the competent authority’ ”.

திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் அவர்கள் தன்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா அல்லது திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறாரா?

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, திருத்தத்தை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 14, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

292 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

பிரிவு-15

THIRU K. S. GANAPATHI: Hon. Chairman, Sir, since an amendment has already been passed in the Assembly, my amendment will be out of place and, therefore, I do not propose to move the amendment.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: தலைவரவர்களே, சட்டப் பேரவையில் வேறு விதமாகத் திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டதால், என்னுடைய திருத்தத்தை முன்மொழிய வில்லை.

திரு செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன் மொழிகிறேன்:

“In clause 15, sub-clause (1), after the words ‘school ‘committee’ and before the word ‘which’ insert the words ‘as may be prescribed’”.

திருத்தம் முறையாக வழிமொழியப்பட்டது.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, சட்டப் பேரவையிலே வேறு விதமாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட, அந்தக் கமிட்டிக்கு ஒரு வரையறை கூறக்கூடிய நிலைமைகள் இல்லாத காரணத்தாலே அதற்கு வரையறை கூறப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். விதிகளிலே அந்தக் கமிட்டியைப் பற்றி இல்லாத காரணத்தாலே, மேலே குறிப்பிட்ட என்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அந்தக் குழுவை எஜன்ஸி நியமிக்கும். அதில் தலைமை ஆசிரியர்கள் இடம் பெறுவார்கள். சீனியர் மோஸ்ட் ஆசிரியரும் அதில் நியமிக்கப்படுவார். ஆக அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தினுடைய மாணவர்கள் எண்ணிக்கை ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தாற்போல், நிர்ணயிக்கப்படுமென்று விதி முறைகளில் சேர்க்கப்படுமென்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். விதி முறைகளில் அது சேர்க்கப்பட இருக்கிற காரணத்தால், வரையறை செய்யப்படுமென்பதையும் குறிப்பிட்டுக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, சீனியர் மோஸ்ட்-ஐ போடுவதனாலேயே இருக்கக்கூடிய குறைகளை விவாதித்துத்தான் அந்த முடிவுக்கு வந்தோம். இப்போது அந்த முடிவை மாற்றிவிட்டிருப்பதனாலே ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

7-10 மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: திரு முத்துசாமி இந்தப்
பி.ப. திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

திரு. செ. முத்துசாமி: நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

1973 டிசம்பர் 5]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“In clause 15, sub-clause (1), after the words ‘school committee’ and before the word ‘which’ insert the words ‘as may be prescribed’.”

திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

பிரிவு-15, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு-16.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தங்
களை முன்மொழிகிறேன்:—

“ In clause 16—

(i) for the existing sub-clause (1), substitute the following :—

‘ (1) Every school committee shall have the headmaster of every private school as its Secretary who shall exercise such powers and perform such functions as may be prescribed.’

(ii) in sub-clause (2), delete the words ‘or exercising the powers of Secretary under this Act on the date of the commencement of this Act.’

(iii) in sub-clause (2), for the words ‘shall be deemed to be a secretary under this Act’, substitute the words ‘shall be deemed to be a president under this Act.’”

THIRU K. S. GANAPATHI: Sir, I second them.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பள்ளியில் சம்பளம் கொடுப்பது, பள்ளியை நிர்வகிப்பது போன்று, பள்ளியை முழுப் பொறுப்போடு நடத்தக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்ற காரணத்தினால், தலைமையாசிரியரே செயலாளராக இருப்பது மிக நல்ல முறையிலே நிர்வாகம் நடப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். அந்தப் பள்ளித் தலைமையாசிரியர் முழுக்க முழுக்க நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்டவராக இருந்து அவருடைய விருப்பப்படி நிர்வகிக்க சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பள்ளியினுடைய தலைமை ஆசிரியரே, தலைவராக, செயலாளராக இருந்தால், அந்தப் பள்ளியினுடைய நிர்வாகம் நலமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆதலால் செகரட்டரியாக தலைமையாசிரியரும், மாணேஜர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் பிரெசிடெண்டாகவும் இருக்கலாம். இப்போது செகரட்டரியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் பிரெசிடெண்டாகவும்

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

ஆகிறார்கள். அவர்களுக்கு முழு கண்ட்ரோலும் இருக்கத்தான் வேண்டும் தலைமையாசிரியரையே செயலாளராகப் போடுவதற்கு ஆணை பிறப்பிப்பது பற்றி ஆலோசனை செய்து கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ள முன்வரவேண்டும் என்று நான் வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பள்ளிக்குழு அமைப்பது பற்றி பல்வேறு விளக்கங்கள் இங்கே தரப்பட்டிருக்கின்றன. தலைமையாசிரியர்கள் சீனியர் மோஸ்ட் ஆசிரியராக இடம் பெறுகின்ற அளவுக்கு சட்டதிட்ட விதிகளிலே வரும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆகவே இந்தத் திருத்தம் அவசியமில்லை. அது பற்றிய விளக்கங்கள் திரும்பத்திரும்பச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : திரு முத்துசாமி அவர்கள் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா ?

திரு செ. முத்துசாமி : திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவைமுன் உள்ள பிரச்சினை—

“In clause 16—

(i) for the existing sub-clause (1) *substitute* the following :

‘(1) Every school committee shall have the headmaster of every private school as its Secretary who shall exercise such powers and perform such functions as may be prescribed.’

(ii) in sub-clause (2), *delete* the words ‘or exercising the powers of Secretary under this Act on the date of the commencement of this Act.’ ;

(iii) in sub-clause (2), for the words ‘shall be deemed to be a secretary under this Act’, *substitute* the words ‘shall be deemed to be a president under this act.’ ”

திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 16, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 17 முதல் 19 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

1973 டிசம்பர் 5]

பிரிவு 20.

திரு செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை நான் முன் மொழிகிறேன்:—

“ In clause 20, re-number the existing sub-clause (1) as sub-clause (1) (a) and add the following as new sub-clause (1) (b) :

“(b) No person shall be appointed as a teacher in any private school unless he is selected for such appointment by the Tamil Nadu Public Service Commission or by such body specially constituted for this purpose.”

திருத்தம் முறையாக வழிமொழியப்பட்டது.

திரு செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த 20-வது பிரிவினே ஆசிரியர்களை மற்றும் இந்தப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்களை நியமனம் செய்வது குறித்து கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நியமனத்திலே ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதை எல்லாப் பிரிவினரும் மைனாரிட்டி, மெஜாரிட்டி என்றெல்லாம் இங்கே பேசியவர்கள் ஒப்புக்கொண்டுதான் பேசியிருக்கின்றார்கள். அதை நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். உள்ளாட்சித் துறையில் அந்த மாதிரி கமிட்டிகள் வைத்தாலும் அங்கேயும் நடக்கிறது என்று பலர் பேசியபோது கூறினார்கள். அப்படிச் கூறுவதிலே நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். இப்போது தவறு செய்கின்ற நிர்வாகங்களை, அரசாங்கத்துக்குட்பட்ட மாநகராட்சிகளைக் கூடக் கலைத்து விடுவதற்கான நடவடிக்கையை அரசு எடுப்பது என்ற நடைமுறை ஜனநாயகத்திலே இருக்கின்றது. ஆனால் ஒரு தனியார் பள்ளியை அந்த மாதிரி எடுப்பதற்கலாத சூழ்நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த விதமான ஊழல்கள் எல்லாம் நடக்காமலிருக்க, டீச்சர்களை அப்பாய்ண்ட் செய்வதற்கு சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

‘No person shall be appointed as teacher unless he is selected by Public Service Commission’ என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

செட்யூல்ட் கேஸ்ஸுக்கு இந்தியன் கான்ஸ்டிடியூசனிலே “ புரொடக்ஷன்” கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. செட்யூல்ட் கேஸ்ட், பாக்வேர்டு கிளாசுக்கு இத்தனை பர்சென்டேஜ் என்பதெல்லாம் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக ஆசிரியர்கள் உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டும். இதுவரையில் சமுதாயத்திலே செட்யூல்ட் கேஸ்ட், பாக்வேர்டு கிளாஸ் இவைகள் எல்லாம் அமுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சர்க்கார் உத்தியோகம் முறையாகக் கிடைப்பதற்கு இது ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

296 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

அதனால் தயவுசெய்து இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டு இதனுடைய நியாயத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை பல முறைகளிலே ஆராயப்பட்டது. ஆனாலும் கூட தனி மனிதன் நியமிக்கலாம் என்று ஏற்கெனவே இருந்தது. இப்போது பள்ளிக் குழுதான் நியமிக்க வேண்டுமென்று இருக்கின்றது. ஆகவே மேனேஜ்மெண்ட் ஏஜென்சிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். மேனேஜ்மெண்ட் ஸ்கூல் கமிட்டிக்குத்தான், குழுவிற்குத்தான் நாம் அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதில் தலைமையாசிரியரும் மற்ற ஆசிரியர்களும் இடம் பெறுவார்கள். ஆகவே ஏற்கெனவே இருந்த நிலைமையை விட ஓரளவிற்கு நல்ல சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டுவிடும். அரசு பணியாளர் தேர்வு ஆணைக் குழுவிடம், பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிடம் ஒப்படைப்பது தனியார் நிர்வாகத்தில் குறுக்கிடுவதாக அமையும் என்று சொல்லிக் கொள்கின்றேன். இப்படிக் குறுக்கிடுவதாக இருந்து இது நீதிமன்றத்தில் தடுக்கப்படவும் கூடும் என்ற காரணத்தால்தான் பள்ளிக் குழுவிற்கு இந்த உரிமை இருக்கலாம் என்று போட முடிந்தது. ஆகவே இதற்குத் திருத்தம் தேவையில்லை.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, நான் இந்தத் திருத்தத்தை ஆசிரிய சமுதாயத்திற்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கின்றது என்று கருதக் கூடிய காரணத்தினால் வலியுறுத்துகின்றேன்.

THIRU G. SWAMINATHAN: On a point of information Sir. Till what time are we going to sit?

MR. CHAIRMAN: I cannot say now. Please wait a little. Before eight it will be over.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : திரு முத்துசாமி இந்தத் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

திரு செ. முத்துசாமி : நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“ In clause 20, re-number the existing sub-clause (1) as sub-clause (1) (a) and add the following as new sub-clause (1) (b) :

1973 டிசம்பர் 5]

[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்]

‘(b) No person shall be appointed as a teacher in any private school unless he is selected for such appointment by the Tamil Nadu Public Service Commission or by such body specially constituted for this purpose.’”

திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 20, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 21.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I move the following amendment

“In clause 21, delete sub-clause (2).”

The motion was duly seconded.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, sub-clause (2) appears to be superfluous, because under sub-clause (1) there is going to be a Code of Conduct to be prescribed for all the teachers of the private schools throughout the State and it is going to be done by the proper authority. I do not know why there should be another Code of Conduct to be defined by the School Committee under sub-clause (2). I think that one Code of Conduct will be sufficient.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : The hon. Member may kindly note the difference between “Code of Conduct” and “Standards of Conduct”.

THIRU G. SWAMINATHAN : For all Government servants there is only one set of Conduct Rules. Under the Factories Act, the Factories can have different kinds of code of conduct for the workers, because it depends upon the concerned Factory. Here one Code of Conduct will be sufficient for all the private schools, provided it is comprehensive enough. I do not think there is any difference between Code of Conduct and Standard of Conduct.

திரு. செ. முத்துசாமி : ஏற்கெனவே அமைச்சரவர்கள் கோட் ஆஃப் 7-20 காண்டக்டை ஒத்துக் கொண்டதால் இந்த கிளாஸை டெலீட் பண்ணி.ப.ப. வேண்டுமென்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அதனால் தான் அவுட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று சொன்னேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, நண்பர் திரு சுவாமிநாதன் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தத்தில் சப்-கிளாஸ் (2)-ஐ நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார். ஒவ்வொரு பள்ளியினுடைய ஸ்கூல்

[1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

கமிட்டி ஒரு கோட் ஆஃப் காண்டக்டை நிர்ணயம் பண்ணவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஸ்டான்டர்டு எப்படி இருக்கவேண்டும், எப்படி வேலை செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு வைணவப் பள்ளி இருக்கிறது. அந்த மதத்திற்குத் தகுந்த மாதிரி நாமம் போட வேண்டுமென்று சொல்லலாம், அது அந்த மதத்தின் அறிகுறி. சைவம் என்றால் பட்டை போட வேண்டும், பொட்டு வைக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. கிருஸ்துவ மதம் என்றால், சிலுவை போட்டு வர வேண்டும். அது அந்த மதத்தினுடைய அறிகுறி, கலச்சர் என்று சொல்லலாம். இந்த கலச்சரை எந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலேயாவது சேர்க்க வேண்டுமென்றால் மதத்திலே யாரும் கைவைக்க முடியாது. அரசாங்கம் நினைத்தாலும் முடியாது. மைனாரிட்டியாக இருந்தாலும் மெஜாரிட்டியாக இருந்தாலும், மத அபிப்பிராயத்தில் கை வைக்க முடியாது. இந்த புரொவிஷன்படி ஸ்கூல் கமிட்டியிலே மெஜாரிட்டியினராக யார் நடத்துகிறார்களோ அவர்கள் தான் வந்து விடுவார்கள். எல்லாரும் வைணவக் கோட்பாட்டை அனுசரிக்கிறவர்களாக இருந்தால், எல்லோரும் நாமம் போட்டு வந்து உட்காருவார்கள். அப்போது ஆசிரியரையும் நீங்கள் நாமம் போட்டுத் தான் வர வேண்டும், இதை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லலாம். இப்படி ஒரு கோட் ஆஃப் காண்டக்டைக் கொண்டு வந்தால், எந்த வகையில் இதைத் தடுக்க வழி இருக்கிறது? இதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. மதம் என்று ஒன்று இல்லை என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் இந்த நாட்டில் நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கையுள்ள ஆட்சி இங்கு நடக்கிறது. மத நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சுதந்திரம் என்ன ஆவது? நிர்வகிப்பவர் என்ன நினைக்கிறார்களோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லலாம். 5 மணிக்குப் பிறகு மத போதனை சொல்லித்தர வேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னால், நாம் அதில் தலையிட முடியாது. அதை எப்படித் தடுக்க முடியும்? இதற்குப் புரொவிஷன் எங்கே இருக்கிறது? இந்த விஷயத்தில் இந்தப் பிரிவைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் ஆசிரியர்களுக்குப் பல்வேறு தொந்தரவுகளையும், சங்கடங்களையும் ஏற்படுத்துகிறோம். சில நேரங்களில் எதிர்த்துத் தகராறு செய்து, அதனால் பயங்கரமான சூழ்நிலை அமைவதற்கு வழி இருக்கிறது. சர்க்கார் சிப்பந்திக்குள்ள எல்லாவற்றையும் எய்ட் பள்ளியில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் கொண்டு வாருங்கள். பள்ளிக் கூடத்திற்குப் பள்ளிக்கூடம் வித்தியாசமானால், ஒரு பள்ளிக்கூடம் வைணவப் பள்ளியாக இருந்தால் நாமம் போட வேண்டுமென்றும், இன்னொரு பள்ளிக்கூடத்தில் அவர்கள் சைவமாக இருந்தால் பட்டை போட வேண்டுமென்றும்—இப்படி கோட் ஆப் காண்டக்ட் இருந்தால் என்ன செய்வது? ஆகவே ஆசிரியர்கள் தனக்கென ஒரு கொள்கையை வைத்துக்கொண்டு நடக்க உரிமை இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதனால் சப் கிளாஸ் (2) என்பது நியாயமில்லாதது. அதை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 டிசம்பர் 5]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரிவிற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களும் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்தவில்லை, திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பொதுவாக ஒழுக்க விதிகளைப் பொறுத்தவரை, அரசாங்கத் துறைக்கும் இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியத் துறைக்கும் இருக்கிறது. ஒழுக்க விதிகள் என்று போடுகிறோம். பொதுவாக எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் பொருந்தக்கூடிய வகையில் இருக்கும், ஸ்டாண்டர்டு ஆஃப் காண்டக்ட் என்ற அளவிற்கு வரும் போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் சொன்னது தான் வந்து சேருகிறது. Of the minority, by the minority, for the minority என்று வருகிறபோது அங்கே சட்டம் குறுக்கிடுகிறது. எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் இருப்பவைகளைச் சொல்லவில்லை. அப்படியே ஏற்படுத்தினாலும்கூட, பொதுவாக அமைக்கப்படுகிற ஒழுக்க விதிகளுக்கு முரண்பாடு வகையில் இருக்க வேண்டும். அப்படியே வைத்தாலும்கூட, அவர்களாக ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியாது. முரண்பாடு வகையில் இருந்தாலும், அனுமதி பெற்றுத் தான், அரசாங்க அதிகாரிகளுக்குக் காண்பித்துத்தான் அவர்கள் அனுமதியின் பேரில்தான் வைக்கக் கூடும். ஆகவே, முரண்பாடு வகையில் பின்பற்ற வேண்டுமென்று தான் சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படிச் சொல்லாமல் இருந்தால், இந்த விதி தடுக்கப்பட்டு விடும் என்ற காரணத்தினால்தான், இது சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை எதிர்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

திரு செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் ஒரு விளக்கம் சொன்னார்கள். அதிகாரிகளிடத்தில் அனுமதி பெற வேண்டுமென்றிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எந்த இடத்தில் புரோவீசோ இருக்கிறதென்று சொன்னால், பாதுகாப்பாக இருக்கும். அதிகாரிகளிடத்திலேயே அனுமதி பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இந்தச் சட்டத்தில் எங்கிருக்கிறதென்று அறிய விரும்புகிறேன். சாதாரண சர்க்கார் சிப்பந்திகள் தாங்கள் வேலை செய்கிற இடங்களில் அவர்களுக்கு வேண்டிய சாமிப் படங்களை மாட்டி விட்டால், அதை எடுக்க முடியவில்லை. இங்கேயே இந்தச் சூழ்நிலை இருந்தால், தனியார் பள்ளிக்கூடத்தில் நிலைமை எப்படி என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவர்கள் வைக்கிற ஒழுக்க விதிகளெல்லாம் இதிலே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. விதி முறைக்கும் சொல்லியிருக்கிற விதிகளுக்கும் மாறுபாடாக இருக்கக்கூடாது என்று

300 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வாகச் சொல்லியிருக்கிற காரணத்தினால், இதற்கு உட்படுத்தான் இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் கட்டுப் படுத்துவதற்கு உரிமை இருக்கிறது.

திரு செ. முத்துசாமி : இருக்கிறதா இல்லையா என்று கண்டு பிடிக்கிற காமப்பிடண்ட் அத்தாரிட்டி என்ன செய்ய வேண்டுமென்று புரொவிசனில் கொடுக்கப்படாமலிருக்கிறது. அப்படி வழி இருந்தது என்று சொன்னால், அதிகாரிகள் நிச்சயமாகப் பாதுகாப்பு அளிப்பார்கள். ஆசிரியர் மனமும் மதத்தினுடைய அடிப்படையில் பாதிக்கப்படக்கூடாது அல்லவா, இதையும் பார்க்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சட்டத்தினுடைய விதி முறைகளிலே அவர்கள் செயல் விதிமுறைக்கு முரண்பாடாக இருந்தால், தடுத்து நிறுத்துவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த விதியைப் பயன்படுத்தி சீர்படுத்திக் கொள்ள வழி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு சுவாமிநாதன தம் திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறாரா?

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இல்லை.

திரு ஜி. சுவாமிநாதனது திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

MR. CHAIRMAN : The amendment of Thiru S. Muthuswamy is ruled out of order, because it is negative in character.

பிரிவு 21, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 22.

THIRU K. S. GANAPATHI : Sir, I move the following amendment :—

“In clause 22, sub-clause (2), add the following words at the end :
‘and such approval shall be in writing’.”

திருத்தம் முறையாக வழி மொழியப்பட்டது.

திரு கே.எஸ். கணபதி : தலைவரவர்களே, இதிலே அனுமதி வேண்டினால் போதும் என்று இருக்கிறது. எழுத்தில் இருக்க வேண்டுமென்று இல்லை. எனவே அவர்கள் வேண்டுவது எழுத்தில் இருக்க வேண்டுமென்ற சொல். இதில் சேர்க்கப்படவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

1973 டிசம்பர் 5]

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I move the following amendments :

“In clause 22—

(i) in sub-clause 3 (a), *add* the following at the end :—

‘No such teacher or other person shall be placed under suspension without the prior sanction in writing of the competent authority, who shall not grant such sanction unless he is satisfied, for reasons to be recorded in writing, that an enquiry into gross misconduct on the part of such teacher or other person has to be held and that a *prima facie* case for holding such enquiry exists.’

(ii) in sub-clause 3 (b), *add* the following as second proviso :—

‘Provided further that such reasons attributable directly to such teacher or other person are not beyond the control of such teacher or other person.’

திருத்தம் முறையாக வழி மொழியப்பட்டது.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I have moved the first amendment to avoid abuse of power and to ensure quick disposal of enquiries and also avoid possible victimisation of teachers. Under the present provision, if the Committee thinks that there is misconduct committed on the part of a teacher and that an enquiry is warranted in that regard, then it can suspend the teacher and there is no protection for the teacher in case he is victimised by the Management. We want that the reasons for suspension must be intimated to the competent authority, and after getting permission from the authority which should satisfy itself that there is a *prima facie* case against the particular teacher, the Management might suspend him. Suspension itself is done as a sort of punishment. It is stated that the suspension will be for two months alone. Even for the period of two months, a person can be suspended on the ground that they are going to conduct an enquiry. Suspension of a teacher is itself a humiliating proposition and at least a *prima facie* case should be made out against him, before suspension. They must intimate the reasons to the competent authority and the authority should satisfy itself that there is a *prima facie* case and then give permission for suspension. For the mere fact that they want to suspend a teacher, they should not be allowed to do so.

[1973 டிசம்பர் 5]

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தங்களை நான் முன்மொழிகிறேன்:—

“In clause 22—

(i) in sub-clause (3)(a), delete the words ‘within the meaning of the Code of Conduct prescribed under sub-section (1) of section 21.’

(ii) after sub-clause (3) (a), add the following proviso :—
‘provided that every teacher or other employee so suspended shall be paid subsistence allowance at such rates as may be prescribed.’

(iii) in sub-clause (3) (b), delete the words ‘deemed to have been’.

திருத்தங்கள் முறையாக வழிமொழியப்பட்டன.

திரு செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, கிளாஸ் 22 இலே சப் கிளாஸ் 3 (எ) விலே “கோட் ஆப் காண்டக்ட்” ஐ இணைப்பதை நான் நீக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறேன். காரணம் இந்த வேலை நீக்கம் தற்காலிக வேலை நீக்கம். உடனடியாக எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் திடீர் திடீரென்று நீக்கி விடுகிறார்கள். சஸ்பென்ஷன் என்று சொல்லப்பட்டு, அந்த சஸ்பென்ஷனை அதிகாரிகளிடம் பர்மிஷன் வாங்கிச் செய்ய வேண்டுமென்று நிலைமை இல்லாததினாலே இந்த கிளாஸை “டெலீட்” செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஏற்கனவே தெரிவித்து அப்ரூவல் வாங்கிச் செய்வதனாலே எந்தச் சங்கடமும் வராது. மாணேஜர்களின் விருப்பு வெறுப்பிற்கு உட்பட்டு அவர்கள் சஸ்பெண்ட் செய்யப்படுகிறார்கள். அவர்கள் சஸ்பெண்ட் செய்து விட்டு, பிறகு காரணத்தை “கிரியேட்” பண்ணுகிற நிலைமை தான் இருக்கிறது. உண்மையாகவே சஸ்பெண்ட் பண்ணியிருக்கிற கேஸ்களும் இருக்கின்றன. அப்படி 10-க்கு 1 கேஸ் இருக்கலாம். 9 கேஸ்களும் திடீரென்று கோபம் வரும்போது செய்து விடுவது. உயர்நிலைப் பள்ளியில், தொடக்கப் பள்ளியில் இப்படி திடீரென்று சஸ்பெண்ட் பண்ணிவிட்டால், அந்த ஆசிரியர் தன் கௌரவம் பாதிக்கப்பட்டதாக நினைக்கிறார். மாணவர்கள் மத்தியில் கூட இந்த நிலைமை உருவாகிறது ஆகவே, வேண்டுமென்று செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தினால், புரொடக்ஷன் இல்லாததினாலே இதை “டெலீட்” பண்ண ருவண்டுமென்று கேட்டேன். புரொடக்ஷன் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்தால், நான் இதை வற்புறுத்தாமல் விட்டு விடுகிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியர்கள் சஸ்பென்ஷனிலே இருக்கும்போது சோற்றுக்கு இல்லாமல் இருப்பார்கள். சம்பளம் வாங்கி கடனுக்கும் கட்டிக்கொண்டிருக்கிற நிலையில் இருக்கும்போது, திடீரென்று சம்பளத்தை நிறுத்தி விட்டால் எப்படி? இதைப் பற்றி இந்தப் பிரிவில் ஒன்றுமே சொல்ல வில்லை. சர்க்கார் சிப்பந்திக்கு சஸ்பெண்டானவுடனே, சப்ஸிஸ்டென்ஸ் அலவன்ஸ் என்று கொடுக்கிறார்கள். அப்படி வாழ்வு காலப் படி துணி மணிக்கு இல்லை—கொடுக்க வேண்டும். சாப்பிடுவதற்குப் பணம்

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

இல்லையென்றால், அவன் என்ன பண்ணுவான் ? இதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே, “சப்லிஸ்டென்ஸ் அலவன்ஸ்” எப்படி சர்க்கார் சிப்பந்திக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதோ அப்படி ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு ஏற்ப புரொவிசோவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தனியார் பள்ளிகளில் பணி புரியும் ஆசிரியர்கள் அல்லது 7-50 மற்றவர்களை வேலை நீக்கம் செய்தல், வேலையிலிருந்து அகற்றுதல் அல்லது பி.ப. அவர்களின் பணி நிலையைக் குறைத்தல் அல்லது வேலையிலிருந்து தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்தல் பற்றி பகுதி 22 கூறுகிறது. உட்பகுதி (2)-ல் செய்யக் கருதியிருக்கின்ற திருத்தம் தேவையற்றதாகும். ஏனெனில் ஆணைகள் அனைத்தும் எழுத்து மூலமாகத்தான் இருக்கும். ஓரலாக எந்த ஆணையும் வராது. எழுத்து மூலமாகத்தான் வரும். அது சம்பந்தமாக எந்த சந்தேகமும் தேவையில்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சுவாமிநாதன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற திருத்தத்தின்படி எல்லா நேரங்களிலும் முன் அனுமதியைப் பெறுவது இயலக்கூடியதல்ல. கடுமையான அளவுக்கு முறையற்ற நடத்தை இருந்தால் மட்டுமே தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்படும். “கிராஸ் மிஸ்கான்டக்ட்” என்று சொல்லப்படுகின்ற நிலைமையில்தான் இது ஏற்படுகிறது. எவ்வளவு பெரிய டிக்கஷனியைப் பார்த்தாலும், இதற்கு விளக்கம் பார்க்க முடியாது. நியாயத்தின் அடிப்படையில் “நேச்சரல் ஜஸ்டிஸ்” அடிப்படையில் எல்லாம் நடைபெறுகிறது. நியாயமான காரணம் இருந்தால்தான், அந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இரண்டு மாதங்கள் தான் அப்படி வைத்திருக்க முடியும். நியாயமான காரணம் இருந்தால் அதற்கு மேல் இரண்டு மாதங்களுக்கு வைக்கப் படலாம் என்று இருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு முத்துசாமி அவர்கள் அரசாங்கத்தில் இடைக்கால நீக்கம் செய்து வைத்தால், “சப்லிஸ்டென்ஸ் அலவன்ஸ்” கொடுப்பது போல் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். இது நிதித் துறையைக் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டியது. இதை விதி முறைகளில் செய்து கொள்ளலாம்.

“ Deemed to have been ” என்று இருப்பதால் ஆட்டமேட்டிக்காக வந்து விடும். அதை எடுத்து விட்டால் ஒவ்வொரு தடவையும் ஒரு புது ஆர்டர் போட வேண்டிய நிலைமை வரும். அப்படிச் செய்தால் இரண்டு வாரம், மூன்று வாரம் என்று கால தாமதம் ஏற்படலாம். இது ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும். இது இருபது பாதுகாப்பாக அமையும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

304 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் தங்கள் திருத்தங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறார்களா?

THIRU S. GANAPATHI : I do not press my amendments.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I do not press my amendments.

திரு செ. முத்துசாமி : இதற்கு விதிகளில் வகை செய்யப்படும் என்று உறுதி கூறியிருப்பதாலும், இப்பொழுது கூறியுள்ள வார்த்தைகள் “Deemed to have been ” ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று கூறியிருப்பதாலும், நான் என்னுடைய திருத்தங்களை வற்புறுத்தவில்லை.

திருத்தங்கள், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டன.

பிரிவு 22, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 23

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, I move the following amendments:—

“In Clause 23 (a), add the following at the end : ‘or otherwise punished in any manner directly or indirectly’.”

“In clause 23 (b)—

(i) after the words ‘to such authority or officer as may be prescribed’ add the words ‘within such time as may be prescribed’.

(ii) add the following proviso before the Explanation, namely:—

‘Provided that where any such appeal is preferred by any teacher or other person beyond the period prescribed, the authority or other officer concerned and authorised to receive and hear such appeals may in his discretion and for reasons to be recorded in writing, excuse such delay in presentation of the appeal and admit the same’.”

The amendments were duly seconded.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, the right of appeal has been given to a teacher or other person employed in any private school who is dismissed, removed, or reduced in rank or whose appointment is otherwise terminated, or whose pay or allowances or any of whose conditions of

1973 டிசம்பர் 5]

[Thiru G. Swaminathan]

service are altered or interpreted to his disadvantage. Under any of the conditions mentioned in sub-clauses (a) and (b), he can prefer an appeal. If he is punished in any other manner not covered by the sub-clauses, then he will not be entitled to prefer an appeal. That is why I want the words "or otherwise punished in any manner directly or indirectly" to be added at the end of clause (a). Certain punishments are specifically mentioned in the provision. It may so happen that he might be punished either directly or indirectly in some other manner and in such cases, right of appeal should be provided for. The possibility of causing him other injuries and punishments has been, I think, omitted accidentally. Some other minor punishments which might not have been anticipated might be imposed and then if the teachers had no right of appeal, injustice would be caused to them.

Regarding the other amendment, I wish to say that no time-limit has been fixed for a person to prefer an appeal. The appeal might be preferred after six years or even 10 years. I think it is necessary that time-limit for preferring the appeal should be fixed and if there is any delay, the authority might excuse the delay in preferring the appeal after recording the reasons in writing.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, முதல் திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரையில், தனியார் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள்- மற்றவர்கள் மீது தண்டனை விதித்தப் பிறப்பிக்கப் படுகின்ற ஆணைகளுக்கெதிராக மேல்முறையீடுகள் செய்வதற்கு 23-வது பகுதி கூறுகிறது. ஏற்பளிக்கப்பட்ட தண்டனைகள் அனைத்தும் அப்பகுதியிலேயே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எனவே இத் திருத்தம் அவசியமற்றது. அதை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது.

அடுத்த திருத்தத்தில் கோரியுள்ள விவரங்கள் விதிகளில் கொடுக்கப்படும் என்று அந்தப் பகுதியிலேயே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இரண்டு திருத்தங்களும் அவசியமற்றவை என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

THIRU G. SWAMINATHAN: The teacher may be punished with a fine and such a punishment has not been mentioned here. Therefore, he may not be allowed to prefer an appeal against such punishment.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, காலத் தாமதவால் இடையூறு ஏற்படாமலிருப்பதற்கு விதிமுறைகளில் ஏற்பாடு செய்துகொள்ளலாம்.

306 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, திருத்தங்களை நான் வலியுறுத்தவில்லை.

திருத்தங்கள், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டன.

பிரிவு 23, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 24, 25, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டன.

பிரிவு 26

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“In clause 26, after the words ‘or other person’ and before the words ‘in any school’ occurring in line 7, insert the words ‘without prejudice to his pay, allowances and service’.”

திரு. கே. எஸ். கணபதி : நான் வழி மொழிகிறேன்.

திரு செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ரிட்ரென்ச் மெண்ட் ஏற்படுகின்றபோது, அரசாங்கத்தின் கீழ் உள்ள பள்ளிகளில் நியமிக்கப்படலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் சொல்லப் படுகின்றபோது, அந்த ஆசிரியர்கள் ஏற்கெனவே வாங்கி வந்த Pay and allowances பாதிக்கப்படாமலிருக்கும் என்று ஒரு பிரிவு போடப்படவில்லை. அப்படியில்லாமல் போய்விடுமோ, என்ற அச்சம் இருக்கின்ற காரணத்தால், அதைச் செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆசிரியச் சமுதாயத்திற்கு இது ஒரு பாதுகாப்பாக இருக்கும். “without prejudice to his pay, allowances and service.” என்று சேர்த்துக்கொண்டால், ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கும். அந்தப் பாதுகாப்பை அளிக்கும் வகையில், இதைத் தயவுசெய்து சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்ஸார்ப்ஷன், ஏற்றுக்கொள்வது என்பது பற்றி இந்தச் சட்டத்தில் கொண்டுவர முடியாது. விதி முறைகளில் ஏற்பாடு செய்துகொள்ளலாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, விதிகளில் செய்துகொள்ளலாம் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த உறுதியின் பேரில் நான் எனது திருத்தத்தை வலியுறுத்தவில்லை.

1973 டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 26, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 27, 28, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டன.

பிரிவு 29.

THIRU K.S. GANAPATHI : Sir, I move the following amendments :—

“In clause 29—

(i) in sub-clause (1), for the words ‘without a notice having been given to’ substitute the following :—

‘without the previous sanction in writing of’

(ii) add the following at the end of sub-clause (1):—

7-40

பி.ப.

“The competent authority shall not grant such sanction without giving an opportunity to such teacher or teachers or other persons as may be affected directly or indirectly by such closure or discontinuance and holding an enquiry thereinto :

Provided that no teacher or other person employed as such in such school at the time of such closure or discontinuance and affected directly or indirectly thereby shall suffer any dismissal, reduction of rank, termination of service or other disability by reason of such closure or discontinuance’.”

திருத்தங்கள் முறையாக வழிமொழியப்பட்டன.

திரு கே. எஸ். கணபதி : இதிலே நான் முன்பு கூறியுள்ளபடி, ஒரு தனியார் பள்ளியில் ஒரு ஆசிரியரை வெளியே அனுப்ப வேண்டுமென்றால் ஒரு வகுப்பைக் குறைக்கலாம். ரிட்ரென்ச்மெண்ட் ஆகிவிடுகிறது. அத் தகைய ஆசிரியர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பணிப்பாதுகாப்பு இல்லை. எனவே அதைத் தெளிவுபடுத்த இந்தத் திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விதியில் ‘Without making such arrangements as may be prescribed’ என்று நாம் சொல்லப் போகிறோம். அதன் கீழ் வந்து விடுவதால் இந்தக் குறைபாடு இருக்க வழியில்லை.

[1973 டிசம்பர் 5]

திரு கே. எஸ். கணபதி : நான் வலியுறுத்தவில்லை.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 29, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 30.

திரு செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“In clause 30, sub-clause (a) the words ‘of not less than such value as may be prescribed’.”

திருத்தம் முறையாக வழிமொழியப்பட்டது.

திரு செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவில் சொத்துக்களைப்பற்றி, “மூவபின் பிராபர்டி” பற்றி, சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ரூபாய் 100 என்று “பிரிஸ்கிளைப்” பண்ணினால், மீதியிருக்கின்ற பொருள்களை அங்கே கட்டாயமாக வைத்திருக்கின்ற நிலையோ, எடுத்துக் கொள்கின்ற நிலையோ இருக்கிறது. ஆகையால் அது இல்லாமல் இருந்தால், “மூவபின் பிராபர்டி” என்று சொல்லும்போது வசதியாக இருக்கும். அப்போது தவறு செய்வதற்கு வழியிருக்காது. இப்போது தவறு செய்வதற்கு வழியிருக்கிறது. அதை நீக்கிவிட்டால், நியாயமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இது போதுமானது என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் தான் நாம் இந்த விதிகளைச் செய்திருக்கிறோம். ரூபாய் 100 என்றோ, ரூ. 25 என்றோ வைக்கலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை வைக்காவிட்டால். பென்சில், குண்டுசிககள் கூட அவற்றின் கீழ் வந்தாலும் வந்துவிடலாம். 20, 25 ரூபாய் என்று வைத்தால் தான், அதற்கு மேலே உள்ள பொருள்களைக் கொண்டு வருவதற்கு வசதியாக இருக்கும் அதைக் கணக்குப் பார்த்து, துவக்கப் பள்ளிக்கு இவ்வளவு, உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு இவ்வளவு என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே, அதனால் பாதகம் ஒன்றும் ஏற்படாது.

திரு செ. முத்துசாமி : நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், பள்ளிக்கூடத்தில் உள்ள பொருள்களைக் காப்பதற்கு, சிறிய பொருள்களைத் தவிர, மற்றவை எல்லாம் வரும் முறையில் விதிகள் வகுக்கப்படலாம் என்று கூறியதற்கு இணங்க, நான் இந்தத் திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

1973 டிசம்பர் 5]

THIRU C.V. RAJAGOPAL : On a point of order, Sir. The hon. Member Thiru S. Muthuswami was a member of the Joint Select Committee and he could have said all these things in the Committee itself. After having been on the Committee, why should he bring in so many amendments here?

MR. CHAIRMAN: The hon. Member may please resume his seat. For the reason that he was on the Committee, we cannot deny his rights to bring in amendments.

திரு செ. முத்துசாமி : ஏற்கெனவே என்னுடைய கருத்தை dissenting note ஆக ரிப்போர்ட்டில் பதிவு செய்திருக்கிறேன்.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 30, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 31.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : நான் எனது திருத்தத்தை முன்மொழியவில்லை.

பிரிவு 31, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 32.

திரு செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“In clause 32 sub-clause (2).”

திருத்தம் முறையாக வழிமொழியப்பட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆங்கிலோ-இந்திய பள்ளிகளும் பெர்மிஷன் வாங்கித்தான் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். அந்தக் கிளாஸ் இருந்தால்தான், அவர்கள் ஏதாவது நன்கொடை போன்றவைகள் வசூலித்தால் சொல்லிவிட்டுத்தான் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லலாம். இந்தக் கிளாஸ் இல்லாமல் இருந்தால் அவரவர்கள் இஷ்டப்படி செய்கின்ற நிலைமை ஏற்படும் ஆகவே, அந்தக் கிளாஸ் இருப்பது நல்லது தான்.

310 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

திரு. செ. முத்துசாமி : புரோவிஷன் இல்லாமல் இருந்தால் வசூல் செய்ய முடியாமல் இருக்குமோ என்பதால்தான் அவ்வாறு கொடுத்திருந்தேன். இந்தக் கிளாஸ் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதாக இருந்தால், ஒழுங்குபடுத்தி, அவர்களுடைய நிதிக்குக் கணக்குக் காட்ட வேண்டும் என்று இருப்பதால், நான் என்னுடைய திருத்தத்தை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 32, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 33, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 34.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“ In clause 34, for the existing sub-clause (2), substitute the following :

“(2) Before making an order under sub-section (1), the Government shall give the educational agency an opportunity of making its representations and state the reasons for such take-over.”

திருத்தம் முறையாக வழிமொழியப்பட்டது.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவர் அவர்களே, பள்ளிகளை அரசு திரும்ப எடுத்துக் கொள்ளுதல் என்ற அடிப்படையில், விதி முறைப்படி பார்த்தால், அது பெரிய ஆபத்து இல்லாவிட்டாலும் கூட 5 ஆண்டுகள் சமீபத்து திருப்பிக் கொடுத்து விடுவதுபோல் இருந்தாலும் கூட, “டேக்கிங் ஓவர் தி மானேஜ்மென்ட்” என்ற வார்த்தையானது ஏதோ அரசு பள்ளியை எடுத்துக் கொள்வது போல் இருக்கிறது. அதற்கு மாறாக, ஸ்பெஷல் ஆபீசர் மாதிரி போட்டு நிர்வாகம் செய்வது என்பது போல், வார்த்தைகளுக்கு வடிவம் கொடுத்தால், திரு. கணபதி அவர்கள் சொல்லியது போல், வழக்கு மன்றத்திற்குப் போகின்ற வாய்ப்புக்களைத் தவிர்த்து விடலாம். “டேக்கிங் ஓவர்” என்று தலைப்பு இருக்கிறதே தவிர, அரசின் நோக்கம் அந்தப் பள்ளியை எடுத்துக்கொள்வது போல் அல்ல. தற்காலிக ஏற்பாடாக அந்தப் பள்ளியைத் திருத்துகின்ற அடிப்படையில் இருக்கிறது. தலைப்பு “டேக்கிங் ஓவர் தி மானேஜ்மென்ட்” என்று இருப்பது, அந்தப் பள்ளியை எடுத்துக்கொள்வது போன்று ஒரு உணர்வைத் தருகிறது. அரசு இதை ஆழமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஸ்பெஷல் ஆபீசர் போட்டு, திருத்தமாக நடத்தி பிறகு திரும்பக் கொடுப்பது என்று விதி இருக்க வேண்டும். அது போன்ற சலுகையை எல்லா தனியார் பள்ளிகளுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் 311
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

1973 டிசம்பர் 5]

திரு. செ. முத்துசாமி : “ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன்”
இப்போது “கோரம்” அவையில் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்பு
கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நாம் ஒரு ஸ்பெஷல்
ஆபீசர் போட வேண்டுமென்றால், சட்டப்படி “டேக் ஓவர்” செய்தால்
தான் முடியும். “டேக் ஓவர்” செய்யாமல் சட்டப்படி போட
முடியாது. இதிலே தவறு எதுவும் இல்லை.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : இந்த விதியை எல்லோருக்கும்
விதியாக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறீர்
களா ?

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை.—

“In clause 34, for the existing sub-clause (2), substitute the following:—

‘(2) Before making an order under sub-section (1), the Govern-
ment shall give the educational agency an opportunity of making its
representations and state the reasons for such take-over.’”

திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 34, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 35, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 36.

MR. CHAIRMAN : The amendment given notice of by Thiru S. Muthu-
swamy and Thavathiru Kundrakkudi Adigalar is out of order, as it is
negative in character.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, மைனாரிட்டி பள்ளி
களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு இருக்கிறது. மெஜாரிட்டி பள்ளிகளை டேக்
ஓவர் பண்ணும் போது, ஆசிரியர்களுடைய பணிக்காலத்திற்கோ, மாண
வர்களுக்குகோ எந்தவித சங்கடமும் ஏற்படுவதில்லை. ஆனால்
மைனாரிட்டியினர் நடத்தும் பள்ளிகளை “டேக் ஓவர்” செய்ய முடியாது.

[1973.டிசம்பர் 5]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

ரெகக்னிஷனேத்தான் “கான்சல்” செய்ய முடியும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் மாணவர்களை அது வெகுவாகப் பாதிக்காது. அவர்களை வேறு பள்ளியில் சேர்ந்து கொள்ளலாம். ஆனால், ஆசிரியர்களுடைய நிலைமைதான் ரொம்பச் சங்கடமாகப் போய்விடுகிறது. இந்த ஆசிரியர்களுக்கு உத்தியோகப் பாதுகாப்பற்ற நிலைமை வந்து விடுகிறது.

They will be thrown out in the streets. There is discrimination between teachers working in minority schools and those in other schools.

மைனாரிட்டியினர் நடத்தும் பள்ளியில் வேலை செய்தால் ஒரு மாதிரி, மெஜாரிட்டியினர் நடத்தும் பள்ளியில் வேலை செய்தால் ஒரு மாதிரி யென்று ஆசிரியர்களுக்கு “டிஸ்கிரிமினேஷன்” இருக்கக்கூடாதென்பதற்காக, இதிலே ஒரு “புரவிஷன்” ஏற்படுத்த வேண்டும். மைனாரிட்டியார் நடத்தும் பள்ளிகளை “டேக் ஓவர்” பண்ண முடியாததால், அங்கீகாரம் மட்டும்தான் கான்சல் செய்யப்படுமென்று சொல்லும்போது, பக்கத்திலேயே ஒரு பள்ளியைத் திறந்து, அந்த ஆசிரியர்களை அதிலே எடுத்துக் கொள்வதற்கான ஏற்பாட்டை, சட்ட ரீதியாகக் கொடுத்தால், சிறுபான்மையினர் பள்ளியில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கு நியாயத்தை அளிக்க முடியும். அந்த ஆசிரியர்களுக்கு இப்போது பாதுகாப்பு இல்லாமலிருப்பதால், உடனடியாகப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு மைனாரிட்டி சமுதாயம் புனிதமாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் கருத்து வேறுபாடிಲ್ಲ. அப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பு மைனாரிட்டியார் நடத்தும் பள்ளிகளில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மைனாரிட்டி நிர்வாகத்தின் கீழ் வேலை செய்பவர்களுக்காக, இந்த செக்ஷனின்கீழ் ஒரு கிளாஸ் போட்டு, அவர்களுக்கு பாதிப்பு இல்லாமல், சம்பளம் கிடைப்பதற்கான, வேலை செய்வதற்கான வாய்ப்பினைச் செய்துவிட்டார்களென்றால், ஆசிரியர்கள் மத்தியில் “டிஸ்கிரிமினேஷன்” இராது. எனவே, அந்த “டிஸ்கிரிமினேஷன்”-கள் நீக்கப்பட வேண்டும். “கான்ஸ்டிடியூஷன்”-படி டிஸ்கிரிமினேஷன் இருப்பது சரியா? பன்ட்மென்டல் ரைட்ஸ் என்பது எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. எனவே எய்ட் பள்ளிகளுக்கு ஒரு மாதிரி, இன்னொரு பள்ளிக்கு இன்னொரு மாதிரி என்றிருப்பது சரியா? அந்த ஆசிரியர்களுக்கு பாதுகாப்பு எப்படி? இதற்கு “புரொடக்ஷன் பில்” என்று பெயர். அதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். எனவே அந்த ஆசிரியர்களைப் பாதுகாப்பதில் மாறுபாடு இருக்கலாமா? இவைகளைச் சிந்தித்து, முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, “அப்சார்ப்ஷன்” — எடுத்துக் கொள்வதைப் பொறுத்து, சிறுபான்மையினர், பெரும்பான்மையினர் என்ற நிலைமை வராது. 26-வது விதியே “அப்சார்ப்ஷன்” கீழ் வரலாம் அல்லது “எக்ஸ்சியூடிவ் ஆர்டர்” மூலம் செய்யலாம். எனவே ஒரு பள்ளியை மூடுவதற்கு நிர்வாகிகள்

1973 டிசம்பர் 5]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

காரணம் என்று வரும்போது—ஆசிரியர்கள் அல்ல என்று வரும்போது, அவர்களுக்கென்று “எக்ஸ்சியூடிவ் ஆர்டர்”-ல் ஒரு தனிப் பள்ளியை ஏற்படுத்தி, அவர்களை அதிலே சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அப்படிச் சேர்த்துக் கொள்ளும்போது, நாம் மற்ற பள்ளிகளுக்கு எப்படி அவர்களுடைய பணிக்காலம் மற்றவைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்கிறோமோ, அப்படி இவர்களுக்கும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். ஆக, அதை இந்தச் சட்டத்திலே கொண்டு வர இயலாது. ஆனால், அதை ‘எக்ஸ்சியூடிவ் ஆர்டர்’-ல் செய்யலாம்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம் அறிய விரும்புகிறேன். ஒரு பள்ளியின் அங்கீகாரத்தை “கான்சல்” செய்து, அங்குள்ள ஆசிரியர்களை நீக்கி, மாறுபடியும் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு இடையிலே இருக்கக்கூடிய காலத்திற்கு அவர்கள் சம்பளம் இல்லாமல், வாழ்க்கையை நடத்த வழியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். மில்லிலே ஒரு தொழிலாளிக்கு வேலையில்லாமல் போய்விட்டாலும், “சப்ஸிடன்ஸ் அலவன்ஸ்” என்று அவர்களுக்குக் கொடுக்கும்போது, தெருவிலே நிற்கக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு, மற்றொரு இடத்தில் அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளுகிற வரையில் அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்வதற்கு, விதிகளிலே தக்க மாறுதல்களைச் செய்ய முடியுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் அப்படிச் செய்வதற்கு அரசு முன்வருமா என்பது அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, சிறு பான்மையினர் பள்ளிகளைப் பொறுத்த மட்டுமல்லாமல், எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் இந்தத் தன்மைகள் வரும். அதற்கான ஏற்பாடுகளைப் பண்ணும் போது, விதி முறைகளினாலோ அல்லது “எக்ஸ்சியூடிவ் ஆர்டர்” மூலமாகவோ நாம் அதைக் கவனிக்கலாம்.

பிரிவு 36, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 37 முதல் 41 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

தவத்திரு குன்றக்கடி அடிகளார் : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

பிரிவு 42.

“In clause 42, add the following as new sub-clause (5) :—

“(5) The Government shall appoint an Appellate Tribunal who will be in the rank of Judge of the High Court or a person qualified to be Judge of the High Court. The Appellate Tribunal shall deal with the appeals against the orders of the Government under section 34.”

திருத்தம் முறையாக வழிமொழியப்பட்டது.

314 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டத் தில், “டிரிபியூனல்”, சப்-ஜட்ஜ் தரத்தில் நியமிக்கப்படுமென்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விதி 34-ல் பள்ளிகளை எடுத்துக் கொள்கிற அதிகாரத்தையும், அது சம்பந்தமான உத்தரவையும் அரசு பிறப்பிக்கும் என்றிருக்கிறது. ஒரு அரசு பிறப்பிக்கும் உத்தரவை ஒரு “சபார்டினைட் ஜட்ஜ் லெவல்”-ல் இருக்கிறவர்கள் எவ்வளவு தூரம் நடுநிலை உணர்வோடு பரிசீலிக்க முடியுமென்பதை எண்ணிப் பார்த்து, அரசினுடைய உத்தரவுக்கு மேலாகப் பரிசீலிக்கிற “அப்பலேட் டிரிபியூனல்” ஏற்படுத்தி, அதற்கு உயர்நீதி மன்றமாக, அந்த அந்தஸ்து, தரம் போன்றவைகளை வைக்கச் சொல்சிறேனேயொழிய வேறு ஒன்றுமல்ல. அரசினுடைய ஆணைகளைப் பரிசீலிப்பதற்கு டிரிபியூனலாக உயர்நீதி மன்ற அளவில் வைப்பது பாதுகாப்பாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அதனால் ஒன்றும் தவறில்லை. “அதற்கும் குறையாத அளவுக்கு நீதிபதிகளைப் போட வேண்டும்” என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஹைக் கோர்ட் நீதிபதியைப் போட்டாலும் போடலாம்; டிஸ்டிக்ட் ஜட்ஜைப் போட்டாலும் போடலாம்; சபார்டினைட் ஜட்ஜைப் போட்டாலும் போடலாம். டிரிபியூனல் எவ்வளவு ஏற்படுத்தப் போகிறோமென்பதைப் பொறுத்துத் தான், நீதிபதிகளை நியமிக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. சாதாரணமாக அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவை, இப்போதே பல்வேறு கோர்ட்டுகளிலே கொண்டுவருவதற்கான வழி இருப்பதன் காரணமாக, இதனால் எவ்வித பாதகமும் ஏற்படாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் தம்முடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, வலியுறுத்தவில்லை.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 42, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 43 முதல் 45 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவுகள் 46 முதல் 48 வரை.

MR. CHAIRMAN : The amendments given notice of by Thavathiru Kundrakkudi Adigalar are out of order as they are negative in character.

பிரிவுகள் 46 முதல் 48 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

1973 டிசம்பர் 5]

பிரிவு 49.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத் தத்தை முன்மொழுகிறேன்.

“In clause 49, for the words ‘such offence made by an authority or officer authorised by the Government in this behalf.’ substitute the words ‘such offence made by the Director of School Education in this behalf.’ ”

திருத்தம் முறையாக வழிமொழியப்பட்டது.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டத் தின்கீழ் கிரிமினல் வழக்குகளைத் தொடரும்போது, “காம்பிடன்ட் அதாரிடி” என்று, மாவட்ட அளவில் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிராசிகியூஷனுக்குப் பெர்மிஷன் கொடுப்பதை, மாநிலக் கல்வி இயக்குநர் அளவுக்கு, கொஞ்சம் உயர்வான அந்தஸ்தில் வைப்பது பாதுகாப்பாக இருக்கும்; கௌரவமாகவும் இருக்கும். இந்தத் திருத்தத்தை, அந்த அடிப்படையில் நான் கொடுத்துள்ளேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, யார் அதாரிடி என்று நாம் விதி முறைகளில் நிர்ணயிக்கப் போகிறோம். பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் புகார் ஒன்றைக் கொடுத்தால் மட்டுமே, ஒரு நீதி மன்றமானது இச் சட்டத்தின்கீழ் செய்யப்படும் ஒரு குற்றம் தொடர்பான விசாரணையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இத் திருத் தத்தில் கூறப்படுகிறது. இச் சட்டத்தின்கீழ் செய்யப்படும் ஒவ்வொரு குற்றம் தொடர்பாகவும் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் நேரடியாகக் கவனிக்க இயலாமல் போகக்கூடும். ஆகவேதான், இருக்கிற அளவுக்கு நிலைமை களை அறிந்து, அதற்கான அதிகாரிகளை நாம் நியமித்துக்கொள்ளலாம். இயக்குநர் என்று சொல்லி, மாநிலம் முழுவதும் வரும்போது, காலத் தாழ்வு ஏற்படலாம். ஆதலால் இந்த விதி முறையே இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் தமது திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா ?

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, நான் எனது திருத்தத்தை வலியுறுத்தவில்லை.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 49, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 50.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : நான் எனது திருத்தத்தை முன்மொழியவில்லை.

316 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

பிரிவு 50, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 51 முதல் 55 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 56.

MR. CHAIRMAN: The amendment given notice of by Thiru S. Muthuswamy is out of order, as it is an amendment consequential on an earlier amendment which has been put and lost.

பிரிவு 56, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 57, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1.

8:00 P.M. THIRU K. S. ABDUL WAHAB: Sir, I move the following amendment:—

“In clause 1, sub-clause (3) add the following at the end:—

‘excepting those maintained and administered or proposed to be established, maintained and administered by all the religious and linguistic minorities in the State.’”

திரு. எம். எம். பக்தர்; தலைவர் அவர்களே, நான் திருத்தத்தை வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவரவர்களே, என் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“In clause 1, sub-clause (3) add the following at the end:—

‘excepting those maintained and administered or proposed to be established, maintained and administered by all the religious and linguistic minorities in the State.’”

திருத்தம் அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டது.

1973 டிசம்பர் 5]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மறுப்போரே அதிகம்.

THIRU K. S. ABDUL WAHAB: Mr. Chairman, Sir, I want a division.

அமைப்பு மணி ஒலிக்கப்பட்டது. வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது.

ஏற்போர்.

1. திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்.

2. திரு. எம். எம். பக்கர்.

மறுப்போர்.

1. மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்

2. திரு. ஜி. பராங்குசம்.

3. திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு.

4. திரு. சி. வி. இராசகோபால்.

5 திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்.

6. திரு. கே. அறிவழகன்.

7 மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி.

8 திரு. ஈ. எம். ஹனிபா.

9 திரு. ஆர். சக்திமோகன்.

10 திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்.

11 திரு. இராம சுப்பையா.

12 திரு. மு. மாசிலாமணி.

13 திரு செ.முத்துசாமி.

நடுநிலையாளர்.

ஒருவருமில்லை.

318 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள்
(முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 24/72)

[1973 டிசம்பர் 5]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஏற்போர் இருவர் ; மறுப்போர் 13.
திருத்தம் தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 1, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு, ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விட
பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே,
“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு,
ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 24/72) நிறைவேற்றப்பட
வேண்டும்.” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :
“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு,
ஏற்புப் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 24/72) நிறைவேற்றப்பட
வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள்
யாவும் முடிந்தன. அவை காலவரையறையின்றி ஒத்திவைக்கப்படுகிறது.

அவை, பின்னர் காலவரையறையின்றி, ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

8:04
பி.ப.

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

114. Notification issued with Roc. No. 218951/72-E4, dated 20th July 1973, in regard to extension of certain provisions relating to Building Regulations of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, to Komaralingam Town Panchayat in Coimbatore district. [Laid on the table of the House under section 199(2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958)].

115. Notification issued with G. O. Ms. No. 2173, Rural Development and Local Administration, dated the 1st October 1973, regarding the reconstitution of the Tamil Nadu Khadi and Village Industries